

શુદ્ધિપત્ર,

અશુદ્ધ

શુદ્ધ

પા.	૪૦	કરી	૧૩	ચીતા	કરે	ચીતા	ન	કરે
"	૬૦	"	૧	ઊંઠ	આપે	ઊંઠ	આપે	
"	૭૨	"	૫	અપ	કેલ	આપ	કેલ	
"	૭૩	"	૪	પેદુર		પંદુર		
"	૧૧૧	દાગ		ત્રેત્રીશમી		ત્રેત્રીશમી		
"	૧૩૪	દાન				દાન		
"	૧૩૬	અતપે				અતપે		

અનુક્રમણીકા.

અનુક્રમણીકા

કાલ	૧ લી	પાત્ર	૬
"	૨ છ	"	૮
"	૩ છ	"	૧૧
"	૪ થી	"	૧૫
"	૫ મી	"	૧૮
"	૬ ઠી	"	૨૧
"	૭ મી	"	૨૪
"	૮ મી	"	૨૭
"	૯ મી	"	૩૦
"	૧૦ મી	"	૩૩
"	૧૧ મી	"	૩૫
"	૧૨ મી	"	૩૬
"	૧૩ મી	"	૪૨
"	૧૪ મી	"	૪૭
"	૧૫ મી	"	૫૨
"	૧૬ મી	"	૫૭
"	૧૭ મી	"	૬૧
"	૧૮ મી	"	૬૩
"	૧૯ મી	"	૬૮
"	૨૦ મી	"	૭૧

" ૨૧ મી	" ૭૪
" ૨૨ મી	" ૭૭
" ૨૩ મી	" ૮૧
" ૨૪ મી	" ૮૪
" ૨૫ મી	" ૮૭
" ૨૬ મી	" ૯૧
" ૨૭ મી	" ૯૫
" ૨૮ મી	" ૯૮
" ૨૯ મી	" ૧૦૦
" ૩૦ મી	" ૧૦૪
" ૩૧ મી	" ૧૦૮
" ૩૨ મી	" ૧૧૨
" ૩૩ મી	" ૧૧૬
" ૩૪ મી	" ૧૧૮
" ૩૫ મી	" ૧૨૩
" ૩૬ મી	" ૧૨૬
" ૩૭ મી	" ૧૨૮
" ૩૮ મી	" ૧૩૩
" ૩૯ મી	" ૧૩૫
" ૪૦ મી	" ૧૩૬

ધનજીનો રાશ

દોહરો.

શ્રી જૈન આગમમાં એમ કહ્યો ધર્મ અધર્મ કરણી હોય
ધર્મ કરણીમાં શ્રોણ આજ્ઞા, અધર્મ કરણીમાં આજ્ઞા નહીં હોય ૧
ધર્મ અધર્મ કરણી જુદી જુદી, તેનો કદી નહીં હોય મેળ
જે મુઠ્ઠ મીઠ્યાત્વી જીવડા, તેને કરી દે ભેળ સંભેળ-૨
ચતુર વેપારી વેપાર કરે, ઝેર ને અમૃત હોય
માગે તે વસ્તુ આપે શ્રાદ્ધકને, પાણુ જીજી ન આપે કોય-૩
વીવેક વીકલ વેપારી હોય, તેને વસ્તુની ખળર ન કાંય
ઝેર નાંખે અમૃત મળ્યે, અમૃત નાંખે ઝેરમાય-૪
તેને વસ્તુની ખળર પટે નહીં, તે નાંખે એકની જીજી માય
તે નાશ કરે જાંને તણે, તેમ જાણે ધર્મનો ન્યાય-૫

તે કોઈ મી, મુંઘવો વળુએ, પણ તાસણુ જુદા નદી પા
મી લઈ તપખીરમાં ધ.લે, તે બંને રીજ બગાડે
ચતુર વીચાર કરીને જુઓ-૧
તેમ વૃતનો દાન અવૃતમાં આપે, પણ વસ્તુની વીગત ન પા
મન અમન જુદા સમજ્યાનીના બોદગા, મુને રીતદાન પોકા

[illegible]

સાધુ સંગતી પાય, સાલજે એક ચીત લગાય
પક્ષપાત પરીહરે, તે ખબર તુરત પરે એ
દાતા અન્ન શુદ્ધ યઃય પાત્ર અવતમે લાય
તે કેમ તારશેએ, પાર ઉતારશે એ

શ્રી ઉપાશક બિવાઈ અંગ વળી દી શુભકાંગ
સુત્રથી જુવો ખરીએ, અવૃત અળગી કરીએ
જુવો ઘાડો મીઠ્યાત, તેને કેમ ભેશે એ વાત
કર્મ ઘણું સહીએ, સમજ પડે નહીં એ
આગમની દેશાખ, શ્રી વીર ગયો છે ભાખ
ભવીયજી નીર્ણય કરેએ, ભાવસાગર તરેએ
આખી શુ પાત્રદાન, ન કરે મન અભીમાન
તે સંસાર તરેએ, શીવ રમણી વરેએ
શુ પાત્ર દાનથી તથા અનંત, તે ભાખી ગયા ભગવંત
તે દાન ન ભણીયોએ, ન્યાય ન છાણીયોએ
સાધુ સુપાત્ર શોય, દાતા શુદ્ધ તે હોય
અશનાદીક શુદ્ધ દીયોએ, તે લાભ મોટો લીયોએ
સાધુ સુપાત્ર શોય દાતા શુદ્ધતો હોય
અહારાદીક શુદ્ધ નહીંએ, વહેરાયા નદે નહીંએ
કાંઈ મળે મોટા અણગાર, દાતા અશુદ્ધ વિચાર
અશનાદીક શુદ્ધ સહીએ, વહેરાયા નદે નહીંએ
અવત ભાવ શસ્ત્ર કહ્યો, દાણાંગ દશમે કાણુ
કાંઈ અવત સેવાયાં ધર્મ કહે, જૈન માર્ગના અમણુ

રવો ખાંડ ની ગુધ મળ્યાં

સારા ઘાય લાડુ સરસ સવાદ—૧

તેમ ચીત્ત વીત પાત્ર ત્રણે મળ્યા

અતીક્ષ્ણ મળ્યો હો બવદધી તરે અગાધ—૨

મી ખાંડ ને ગુદ ઘણા

રવાને બદલે રેતી નાંખે માંચ—૩

તેમ ચીત્ત વીત ને મારા મળ્યા

પાવને બદલે અસાધુને તોદરાય—૪

ધી રવો મોખખા ઘણા

ખાંડને બદલે મ.રે મેઝાતી મુગ—૫

તેમ ચીત્ત પાત્ર જન્મે ગુદ મળ્યા

વૈજને બદલે રો અમુતંગો ત્રે તુલ—૬

ખાંડ રવે મોખખા ખર.

ધી ને બદલે મેઝાતો મોખખ

તેમ ચીત્ત પાત્ર જન્મે ગુધ મળ્યા

મોંતને રો રો અપાત્ર રો રુગ—૭

૫ ને રો રો મેઝાતો રો

ખાંડ ને બદલે મી મુદ મદ ખર

૫ ને બદલે રો મેઝાતો

ખાંડ ને બદલે મેઝાતો અપાત્ર—૮

૫ ને રો રો મેઝાતો

ખાંડ ને બદલે મેઝાતો મુગ

અવતમાં લેવાલ અંગીકરી
 પ્રત્યક્ષ જુઓ હો એમાં કેમ થાયે પુન—૬
 ચીત વીત પાત્ર ચોખા મળ્યા
 કર્મ નીજર હો પુન બંધ કહેવાય
 એક અધુરો ત્રણ મધે
 થીર ચીત જુઓ હો તેમાં ધર્મ પુન્ય ન થાય—૧૦

મળે કુપાત્ર કૈાય, દાતા અજ શુદ્ધ હોય
 પડી લાભ્યાં તરે નહીં એ, સુત્રમાં એમ કહીએ
 લાવે મન વીવેક, ત્રણેમાં શુદ્ધ નહીં એક
 પડી લાભ્યાં ધર્મ નહીંએ, શ્રીજીન મુખથી કહીએ
 દાતા અજ પાત્ર વીચાર, ત્રણેય અશુદ્ધ વીચાર
 તે ધર્મ ન ભાળે જતી એ, જુક લાગે અતી એ

શ્રી મદ શ્રી ૧૦૦૮ શ્રી હતમલ્લ શ્યામી રચીત
 શ્રી ધનજીનુ વખાણુ.

દોહરા

આદી નાથ આદે કરી, શ્રી હનવર ચોવીશ
 ભાવ નીરોપા લણો, ભગ્યા મુકલ સુજગીશ. ૧
 આખ્યા હનવરજી અવલ, શીવપુર માર્ગ ચાર
 દાન શીયલ તપ ભાવ શુદ્ધ, અત્રે દાન અધિકાર. ૨

અમતમાં લેવાલ અંગીકરી

પ્રત્યક્ષ જુઓ હો એમાં કેમ થાયે પુન—૯

ચીત વીત પાત્ર ચોખા મળ્યા

કર્મ નીર્જરા હો પુન જ'ધ કહેવાય

એક અધુરો ત્રણ મધે

ધીર ચીત જુઓ હો તેમાં ધર્મ પુન્ય ન થાય—૧૦

મળે કુપાત્ર કૈાવ, દાતા અજ શુદ્ધ હોય
પડી લાભ્યાં તરે નહીં એ, સુત્રમાં એમ કહીએ
લાવો મન વીવેક, ત્રણેમાં શુદ્ધ નહીં એક
પડી લાભ્યાં ધર્મ નહીંએ, શ્રીજન મુખથી કહીએ
દાતા અજ પાત્ર વીચાર, ત્રણેય અશુદ્ધ વીચાર
તે ધર્મ ન ભાળે જતી એ, જુક લાગે અતી એ

શ્રી મદ શ્રી ૧૦૦૮ શ્રી હતમલ્લજી શ્યામી રચીત
શ્રી ધનજીનુ વખાણુ.

દોહરા

આદી નાથ આરે કરી, શ્રી જનવર ચોવીશ
ભાવ નીરોપા લણી, ભક્ત્યા મુક્ત સુજગીશ. ૧
આખ્યા જનવરજી અવલ, રીવપુર માર્ગ ચાર
દાન રીયલ તપ ભાવ શુદ્ધ, અત્રે દાન અધિકાર. ૨

રાંધણુ વસે એક તે ગામે, ત્યાં ચારે તે આવ્યા
 તે રાંધણુ પાશ રંધાવ્યા; લોજન અતી સુખદાયા. ૬
 ધનપાલને ઘેર મુદીને, ત્રણ લાઈ ગયા બઝારો
 રોટલી દાલ ભાત અતી સારા, રાંધણુ કર્યા તૈયારો. ૭
 ઘેરે એક બેઠો તે અવસર, મોટા ભાગ પ્રમાણે
 તપસી મુનીવર વહોરવા માટે, ત્યાં આવ્યા શુભ્રાણે. ૮
 મુનીવરને દેખી કરી, પામ્યો હર્ષ અપારો
 મુની પગ વંદી પાપનીકંદી, દેખ્યા મુની દેહારો. ૯
 આજ મારી ભગી દશારે, આજ લલો રવી ઊગ્યો
 મહાપુરુશના દર્શન થયા, મનનો મનોરથ પુગ્યો. ૧૦
 આજ કૃતાર્થ, હું થયો રે, આજ લલો સુવીહાણે
 કલ્પતરુ, મુજ આંગણુ ફલીયો, મુનીવર ઉભા આણે. ૧૧
 હાથ ભેડીને કરે બીનતી, વહોરી જે શુદ્ધ આહારો
 કર્ણાસાગર શુભ્રના આગર, તાર ત.ર મુજ તારો. ૧૨
 શુદ્ધ ભણી મુની પાત્રો માંડ્યો, પ્રતી લાખ્યો તે કાલ
 તાણ રોટલી ધી ઘણો, વળી ભાતને દાલ ૧૩
 દ્રવ્ય મુજતો પાત્ર શુદ્ધ, વળી શુદ્ધ દાતાર
 ત્રણ કર્ણ શુદ્ધ તે ભેગથી, દીધો પ્રત સંસાર. ૧૪
 સાત આઠ પગલા સાધુને પહોચાવી શીરનામો
 નીચ હામે આવીને બેઠો પરમ સમાધી પામ્યો. ૧૫

કે ૧૦૭૧   કે ૧૧૧૬.

૩૬૭૮૩   ૩૭૭૭૩   ૩૮૭૬૩   ૩૯૭૫૩   ૪૦૭૪૩
 ૪૧૭૩૩   ૪૨૭૨૩   ૪૩૭૧૩   ૪૪૭૦૩   ૪૫૬૯૩
 ૪૬૬૮૩   ૪૭૬૭૩   ૪૮૬૬૩   ૪૯૬૫૩   ૫૦૬૪૩
 ૫૧૬૩૩   ૫૨૬૨૩   ૫૩૬૧૩   ૫૪૬૦૩   ૫૫૫૯૩

—

કે ૬૭૬.

૫૬૬૭૬   ૫૭૬૬૬   ૫૮૬૫૬   ૫૯૬૪૬   ૬૦૬૩૬
 ૬૧૬૨૬   ૬૨૬૧૬   ૬૩૬૦૬   ૬૪૫૯૬   ૬૫૫૮૬
 ૬૬૫૭૬   ૬૭૫૬૬   ૬૮૫૫૬   ૬૯૫૪૬   ૭૦૫૩૬
 ૭૧૫૨૬   ૭૨૫૧૬   ૭૩૫૦૬   ૭૪૪૯૬   ૭૫૪૮૬
 ૭૬૪૭૬   ૭૭૪૬૬   ૭૮૪૫૬   ૭૯૪૪૬   ૮૦૪૩૬

—

૬૧૩૩૩૩

૬૧૩૩૩૩   ૬૨૩૨૨૨   ૬૩૩૧૧૧

૬૪૩૦૦૦   ૬૫૨૮૮૮   ૬૬૨૭૭૭   ૬૭૨૬૬૬   ૬૮૨૫૫૫
 ૬૯૨૪૪૪   ૭૦૨૩૩૩   ૭૧૨૨૨૨   ૭૨૨૧૧૧   ૭૩૨૦૦૦
 ૭૪૧૮૮૮   ૭૫૧૭૭૭   ૭૬૧૬૬૬   ૭૭૧૫૫૫   ૭૮૧૪૪૪
 ૭૯૧૩૩૩   ૮૦૧૨૨૨   ૮૧૧૧૧૧   ૮૨૧૦૦૦   ૮૩૦૮૮૮
 ૮૪૦૭૭૭   ૮૫૦૬૬૬   ૮૬૦૫૫૫   ૮૭૦૪૪૪   ૮૮૦૩૩૩

મેં તો જાણ્યો ખાશ્યા, મન માન્યા લોજન પાસ્યા
 ભુખ્યા માર્યા તે મોય, હવે હમે કાંઈ જમીયે સોય હો. ૨
 મોડાજન બહકાવે, એ તો માલ પરાયા ખાવે
 મોડા મોઢે બોલે અતીમીયા, પણ અંતમાં રંગ અતી ધીકા હો. ૩
 મોર બોલે અતી મીકા, પણ સાપ ગલંતા દીકા હો.
 ખાંડુ દહી દાંતજ તોડે, ચંડુ પાણી પરવત ફેાડે હો. ૫
 મોડા છે એ હવા દગારા, પર ઘર ભાંજણુ હારા હો. બં.
 તેને સરસ લોજન તે દીધો, મોટો અકારજ દીધો હો બં. ૬
 એ મુણીને બોડ્યો ધનપાત્ર, કેમ બોલો આલપ'પાંત્ર હો. બં.
 મેં મારા ભાગનો દીધો, તેમાં તમારો શું લીધો હો બં. ૭
 રહ્યા ત્રણ ભાગ એ શેખે: તમારા ભાગના એ પેખો હો.
 તેજમો ત્રણે ભાયાં, એમ ધનપાત્રે વચન લિચાર્યા હો બં. ૮
 ધનપાત્ર ચીતવે મનમાંય, મારા ભાગનો દીધો તાંય
 બે ખાતા આહાર નહી વધશે, તો શહેજે અપવાશ થશે હો બં. ૯
 લોજનને દેખીને સોય, ત્રણે જણ શુશતા હોય હો બં.
 માંહો માંહે કરીમનવાર, ત્રણે તત્પ હુવા કરી આહાર હો બં. ૧૦
 વળી બીજા મુસાફર આવ્યા, તેને પણ જમાડ્યા હો. બં.
 સંધણુ પણ જમી લિઠી. રસોઈ તો નહી પુટી હો. બં. ૧૧
 દાન અધીનડત દેવા, હજ્યાં તે સ્વયમેવા, હો. બં.
 મુપાત્ર દાનનણુ શુણ્યામ, મુસ્તર કરતા બહુ ઠામ હો બં. ૧૨
 દાને મુખસંપત થાવે' દાને મન વંછીત પામે હો. બં.
 જુએ ત્રેશંશકુમાર, દાને પામ્યો ભવનો પાર હો બં. ૧૩

વીપત્ત અશાતા આવીયા, કેઈ ન રાખજુહાર
 વેદના વેદ્યાવે નહી, પુત્રાદીક પરીવાર. ૬
 એહવી કરી વિચારણા, શેઠ તણા દીલમાંય
 તીજુ કારણ આરત કરે, પુત્ર તણે અધવસાય. ૭
 તે ચારે વ્યવહારીયા, શેઠાણી જિર આય
 અનુક્રમે તે ઉપજયા, તે સુણજે ચીત લાય. ૮

ઢાલ ત્રીજી

શેણા પ્રીતમજી રે એ—દેશી

પ્રેરેલો વેપારી કાલ કરીને, શેઠાણી જિર આયો જી રે
 જન્મા પછી દીવશ બારમે, લાલો નામ કહાયો રે
 શેણા સુણીયે જી રે ॥૧॥

તેના પગથી પરદેશો મે, બહુ ધન અટક્યો તામે જી રે
 હુડી અટકી તોટો પડીયો, લક્ષ્મી છોડ્યો ઠામે જી રે. શે. ૨
 બીજે વેપારી કાલ કરીને, શેઠાણી જિર આયો જી રે
 જન્મ્યા પછી દીવશ બારમે, બાલો નામ કહાયો જી રે. શે. ૩
 તેના પગથી પરદેશો મે,

પડ્યો દીવાલો નોકર તજી ગયા ઠામે જી રે
 પગી માંગનારા આડા પડીયા, એ બાલના કામે જી રે. શે. ૪
 ત્રીજે વેપારી કાલ કરીને, શેઠાણી જિર આયો જી રે
 જન્મ્યા પછી દીવશ બારમે, કાલો નામ કહાયો જી રે. શે. ૫

દોહરા

- પાથ ક્યથે પડીજ નો, વધતો હાયોહાથ
ગીતી ગુક ન તક લગા, સુખે સુખે દીનમત. ૧
- કાને નવ મદદગે, ટેપી રત્ન જંડત
લાવ નવજનીય ના, પમે ધુધર લમકંત. ૨
- અનજન ના ના ઝાળ, તીલક ગીરાજે બાહ
દુર ના ને વડા, કટે કંઠોરો વીશાળ. ૩
- નવજનીય ના ના, મુખ પુનમચંદ્ર ખાંત

- બહુ દુષ્ટાંત દેઈ કરી, સમજાવે રાત દીન
ધન્નો સહી પુન્યવાન છે. સખરો ચોભાગી સુચીન. ૧૧
- હેત ધન્નાથી અતી ઘણો, પીતાતણે ચીતમાય
તો ભેગા રહેવું નહી, ચીતવે ત્રણે ભાય. ૧૨
- નામ સાંભળી ધન્નાતણો, આકુલ બ્યાકુલ યાએ
નીજ ભુજ માલ કમાવસ્યાં, પરદેશમે જાયે. ૧૩

ઢાલ ચોથી

આવી છુ દેવા ઓઝાંબડો સાસુજ એ.....દેશી

- જનકે ભણી ત્રણે એમ કહે ॥ બાપાજી હમે ભેગા રહીશુ નાય હો
મતી હીણા, પુન્ય હીણાં, ત્રણે. મોટાભાઈ લાલાજી, ૧
- હમે પરદેશા જા વસ્યા, બા. કરીશું વણજ સખ સુત હો,
માલ કમાવી ભાવાસ્યાં, તો જાણજો મને સપુત હો. ૨
- પ્રથમ પુત્ર ભાલો કહે, બા. કરશું રેશમનો વેપાર,
દ્રવ્ય કમાઈ ભાવશુ, બા. ત્યારે તમે પામશે અમતકાર. ૩
- બીજો પુત્ર ભાલો કહે, બા. આણી અધીક ઘમંડ હો,
હું પરદેશે જઈને, વીણજશુ ગોળ ખાંડ હો. ૪
- કાલો કહે કરજોડને, બાપ ભણી તેહવાર,
હીરા મોતીને મુગીવા, હું વેપાર કરીશ સમુદ્ર પાર. ૫
- બા.૫ કહે ત્રણે ભણી, લા. તમારામાં મુત્ર નહી કરામત હો,
અડીયા, લાગે અજખામણા, લા. તો પરદેશની શુ વાત હો. ૬

તેના પગથી પાપ ઉદયથી, ઘરમે લાગી લાયો છ રે
 શુભાસ્તા સદુ આપ આપણે, નીજ ઘર બેઠા બાયો છ રે. શે. ૬
 પ્રબલ પાપ તે કર્મ ઉદયથી, કાંઈક પુન્ય પસોયો છ રે
 લાલા બાલા કાળા ત્રણને, ચેઠ લીયા પરણાયો છ રે. શે. ૭
 ત્રણે ભાઈઓની વહુઓ પુન્યવંતી, સુખદાઈ મુલ નીતો છ રે
 ભદ્ર પ્રકત મોટા કુલની ઉપની, રાખે સારી રીતો છ રે. શે. ૮
 ત્રણે ભાઈ રૂપે કરૂપા, કુદશણને કાલા છ રે
 હીણ બુદ્ધીયા ભાષાં સરીખા, પચન વંદે વીકસણો છ રે. શે. ૯
 નદી કમાવવા તણી પડેચ, વગી નદી મળે જીધારો છ રે
 લડાઈ કરતા મુલન લાગે, નિર્ભજ લડણ મમારો છ રે. શે. ૧૦
 સારા કપડા મળે નદી, ફાટાં છુટાં પડેયા છ રે
 દીનદીન દેખાય અની દુખીયા,

પડેરવા નદી પેજેરો છ રે. શે. ૧૧

ખાવા ને પણ પુરો ન મળે પડેરવા ન મળે પુરો છ રે
 મુષાત્ર દાન મુનીવરનો નીંદો,

તેમી યજ્ઞ સદુ યયા દુરો છ રે. શે. ૧૨

જેમ બહી મંત્ર મત્યાની, નીંદા કોઈ મન કરજો છ રે

મુષાત્ર દાન દેના મંત્ર, કોઈ મન ખીજાયો છ રે. શે. ૧૩

દોહા સોરઠા

લાલો ખાલો નામ રે, વલી કાલો નામ છે
 ખીજા અંધ માયરે, અન્ય નામ કામ છે. ૧૪

અતી દલીદ્ર ઘર માયરે, આળ્યો એમ તો વળી
 તીહા નહીં કરૂપા કાયરે, તત્વ જાણુ તે કેવળી. ૧૫

ચોથો જે ધનપાલ વેપારી, જેણે સુનીને વહેરાળ્યો છ રે
 શેઠાણી પેટ આવી ઉપજ્યો, એ પુન્યવંતો મુહાયો છ રે. શે. ૧૬

શોચ સુવાવડની અધી કેરી, મા જાપને તામો છ રે
 નીર્ધનને કોણુ આપે ઊધારો, દુકાનદારને મામો છ રે. શે. ૧૭

જન્મ્યો પુત્ર જોલાવી દાઈ, તે પણુ તુરત આવી છ રે
 જન્મ થયો તે અવશરે, દાઈ નાલો કાપ્યો છ રે. શે. ૧૮

નાજ દાતવા ધરની દાસી, સાથે લઈ દાઈ જાયો છ રે
 પાવડો કાદાલી સાથે લઈને, ખાડો ખોદતાં તાયો છ રે. શે. ૧૯

ચરૂ નીકડ્યો શોનૈયાનો, શેઠ સાંભળી હુબ્ધો ઘણો છ રે
 તે ધન લઈ ઘરમાં આવ્યા, પુનવાન સુત જાણ્યો છ રે. શે. ૨૦

સોયાણીને સોનૈયા આપી, વીદાય કરી તે વારો છ રે
 કયો દરોતણુ ન્યાત જમાડી, હુબ્ધો સહુ પરીવારો છ રે. શે. ૨૧

આ સુત જન્મ્યો તેના પગથી, ખુજ નીધાન પાયો છ રે
 તે કારણ જાણી તે પુત્રનું, નામ ધન્નો પાડ્યો છ રે. શે. ૨૨

મંગલાચાર દીધા અધીકેરા, હર્ષ વધાવા ગાયા છ રે
 તણુ દોભાગી એક ચોભાગી, પાપ પુન્ય ફળ પાયા છ રે. શે. ૨૩

દોહરા

- પાથ ધ્યાયે પાછીજ તો, વધતો હાથોહાથ
ગીરી ગુફા ચંપક લત્તા, મુખે મુખે દીનમત. ૧
- કાને કુડલ જલદલે, ટોપી રત્ન જડત
લાલ જગલુ રસીય મલુ, પગે ઘુધર ઘમકંત. ૨
- અંજન આખે આંજીઆ, તીલક બીરાજે બાલ
દાર હૈયે ચોસે ઘણો, કેટ કંદોરો વીચાળ. ૩
- દશ આગલીયે દશ મુદ્રીકા, મુખ પુનમચંદ્ર ખાંત
સાજન દર્પે ભેળને, બળે ત્રણે જાંત. ૪
- વર્ષ સાતમે મુદ્રીયો, બલુવાને નીચાળ
કળા બહોતેર શીખીયો, પુન્યવંત વીચાળ. ૫
- સાર ભેતીય વેલકવગી, શુકન ગીન નૃતઆદ
નીમીત પ્રમુખવગી શીખીયો, શબ્દ શાસ્ત્ર સંવાદ. ૬
- ચાર હુદિનો નીધાન વગી, તેમજ નીતીનો ભલુ
કુશળ વલુજ પેપારને, પરખ્યો જનક પ્રમાણ. ૭
- ગોઠ તરો મન ચીતવે, એ પુન્યવંત પંડુર
મુશ્કરને શીર ગેદરો, બાઈ ત્રણે મનુર. ૮
- પુન્ય પનકનંતે ભેળને, લાગે મમં પ્રદાર
લગલુ નીત દેશવલુ, અમરણ વડે અપાર. ૯
- ગોઠ જલ ને જાણે, શીતો કરે મુદ્દાપુર
મનુર ૯૧ ને જાણે, પલુ મને નરી કપુર. ૧૦

બહુ દૃષ્ટાંત દેઈ કરી, સમજાવે રાત દીન
ધન્નો સહી પુન્યવાન છે. સખરો ચોલાગી સુચીન. ૧૧

હેત ધન્નાથી અતી ઘણો, પીતાતણે ચીતમાય
તો લેગા રહેવું નહી, ચીતવે ત્રણે ભાય. ૧૨

નામ સાંભળી ધન્નાતણો, આકુલ બ્યાકુલ થાયે
નીજ ભુજ માલ કમાવસ્યાં, પરદેશમે જાયે. ૧૩

ઢાલ ચોથી

આવી છુ દેવા બોલંબડો સાસુજ એ.....દેશી

જનકે ભણી ત્રણે એમ કહે ॥ બાપાજી હમે લેગા રહીશુ નાય હો
મતી હીણા, પુન્ય હીણાં, ત્રણે મોટાભાઈ લાલાજી, ૧
હમે પરદેશા જા વસ્યા, જા. કરીશું વણજ સળ સુત હો,
માલ કમાવી લાવાસ્યાં, તો જાણજો મને સપુત હો. ૨
પ્રથમ પુત્ર લાલો કહે, જા. કરશું રેશમનો વેપાર,
દ્રવ્ય કમાઈ લાવશુ, જા. ત્યારે તમે પામયો ચમતકાર. ૩
બીજો પુત્ર બાલો કહે, જા. આણી અધીક ઘમંડ હો,
હુ પરદેશે જઈને, વીણજીયુ ગોળ ખાંડ હો. ૪
કાલો કહે કરજોડને, બાપ ભણી તેડવાર,
હીરા મોતીને મુગીવા, હું વેપાર કરીશ સમુદ્ર પાર. ૫
જા.પ કહે ત્રણે ભણી, લા. તમારામાં મુત્ર નહી કરામત હો,
અડીયા, લાગે અજખામણા, લા. તો પરદેશની શુ વાત હો. ૬

તમે ત્રણે જણ સપુત હો, લા. તો અહીયા દેખાડો હાથ હો.
એમ કહી એક એકને લા. સાઠ સાઠ સોનેયા હીધા સાથ હો. ૫
લેખ કરીયાલો ત્રણે જણાલા, જમ્ બેડા બઝાર હો,
લાલે તો સર્વ દ્રવ્ય ખેંઝ્યો, લા. પર નારી મુંઝર પ્યાર હો. ૬
બાણના અશુભ જિહ્વ ઘડી, લા. ચોરી ગયા તસકર માત,
દ્રવ્ય કમાવવાનું તો દુર રહું, લા. જિત્રો ઘયો બેહાત. ૭
કાલો કમં જિહ્વ ઘડી, લા. રમ્યો જુગારીમાં જાપ હો,
દેવલ છત્રી ચપુનરે, લા. એમ સદુ દ્રવ્ય શુભાય હો. ૧૦
વહી દેવજો કાઢીયો, લા. જિલ્લી વીપત પડી આય,
નફો તો ગયો વેગજો, લા. કુજસ વધ્યો અધીકાય હો. ૧૧
બાપ પામે ત્રણે આપીયા, લા. બાપ જળ્યા બામ્ય હીજુ હો,
પુન્ય વીના કેમ પામીયે, પન જશ સંપત એન હો. ૧૨
તો પત્ર કહે ત્રણે જણા, લા. હમે જામુ પરદેશ હો,
બામ્ય જાગે જો મંદરા, લા. કમાવશું દ્રવ્ય વીચેશ હો. ૧૩
હા મંદી આકરી, લા. ત્યારે હીધી સો સો મહાર હો.
ચેડે હાંને માકજા, લા. મટાડ્યો ગોરળકેર હો. ૧૪
પા. ૧૦ હ. ૧૦ વીચે કહે, લા. ત્રણે બાપનો અધીકાર હો,
પ. ૧૦. જ. ૫. ૫ બાંપીયા, લા. ને જિહ્વ ખાવાર હો. ૧૫

Ergebnis

૧૧-૧૨-૧૯૭૧ પે, રૂપા જમીન પર ગામ

૬. જાહેર જાણે, અમમ રાજ મુજ બાન.

જા. ૧. ૧૮. ૨૦૧૧ પા. ૨૫૨ પરમાવ

કમી નહી કૈાઇ વાતની, પરદેશે કેમ જાય. ૨
 વીધમ વાટ જળ થલમ અધીક, ચંડગરમી નીહાળ
 પરદેશમાં આપદા બહુ, તુજ તન બહુ મુખમાળ. ૩
 દાણુભર વીરહ ન ખમી ચકુ, હે બેટા તુજનો આમ
 તે માટે અહીયા રહી, કરો વેપારના કામ. ૪
 ભાગ્ય દશ જે તારી હશે, તો પરદેશ વીનાજે
 રીદ્ધ સંપત લક્ષ્મી મળે, ઘર બેઠા મુખ શાજે. ૫
 દશા હીણુ પરદેશ જઈ, કરે વીણુજ વેપાર
 તો તેને તોટો પડે, આવે થઈ ખુવાર. ૬
 કઠા મોતી મુંઠાં, કંઠી પંચ રંગપાગ
 ઘર બેઠા લીલા કરો, મોજ કરો જઈ બાગ. ૭
 પરદેશ જાય નહી, રાજા રાણા સંગ
 ધણા ચેક ચેનાપતી, ઘર બેઠા જેને ચંગ. ૮
 રાવ સમાન તુ દીપતો, સહુ જન બરે શાખ
 પરદેશે જવા ન દલિ, વાત કહે તું લાખ. ૯
 તે માટે અહીયા રહો, જવું નથી મુજાત
 એમ કરતા જે જયો, તો હુ પણ તારી સાવ. ૮

ઢાલ પાંચમી

મેળે તુરોરી એ—દેખી

ધન્નો મનમે ચીતવે, પુન્ય પ્રાણીરે, કાંઈ પરદેશે મુઝ તાત
જવા નહીં દે દવે, પુ. કાંઈ ઘર રહી વીખ્યાત પુ. ૧
તાત તલો વચન માનને, પુ. કાંઈ કરે વળુજ વેપાર
હમી નહીં દોઈ વાતની, કેમ જઈએ પરદેશ મઝાર પુ. ૨
વીધમ વાટ જળ થલ અપીક, પુ. કાંઈ રીતજ ઊજાની દાળ
માત્ર કમાવે અની ધલો. પુ. કાંઈ ધન જશ સંપત વીશાળ પુ. ૩
એ અવશર આજ્યો નીદા, પુ. કાંઈ પરદેશી અવસોય, પુ.
અજ વેચવા કારણે, પુ. કાંઈ મર્યા સોક જાદુ જોય પુ. ૪
રાજ કુવર એકે અજ લીધા, પુ. કાંઈ લીધા એક પ્રધાન, પુ.
મીડો એક લીધા વસી, પુ. કાંઈ કોટવાળ શુભધાન પુ. ૫
ધન્ને વાન મૂર્ખી તણ, પુ. કરે પીનાને વાય
નૃપમુન મંત્રી અવસીયો, પુ. તરો મીડા લીધા તાય પુ. ૬
અજ એક મંત્રીયે, કાંઈ જાણ કરે પુત્રને વાન
તે છે તામનઃ અપીવતી, કેમ જોઈએતી વાન પુ. ૭
૧૧.૪ ત્રિન્દ્રે દેવ ન મીડા પત્ર કપજમી દેવ
ધન્ને મદ દેવ નહી, જન જનક જાણ તણ પુ. ૮
મી. કેલ દેવ. જર્જી, પુ. નહીં મનમ. ૯
દેવ કરે દેવ જર્જી, પુ. દેવ જર્જી. ૧૦ નહીં ૧૧ ; ૯

હામ દઈ મેઢા લાવીયા, પુ. સુણ નોકર તુરત તામ, પુ. ૧૦
 રેશમી દોરીએ બાંધીયો, પુ. સુક્યો ઘરમાં ઠામ પુ. ૧૦
 પગે ઘંરેણાં ચોનાતણા, દીસે. ઝાકઝમાલ, પુ. ૧૧
 મેઢા ની. ચાકરી કરતાં, નોકર કરે કમાલ પુ. ૧૧
 ખાનપાન વીધી સુકતથી, પુ. કરતા જતન વીશેશ પુ. ૧૨
 લડવાની કળા શીખાવતાં, પુ. થયો દોઢ વર્ષ લીધા મેખ, પુ. ૧૨
 બહુ જન લોક પ્રસંશતા, પુ. રાજકુવરે શુણીકામ
 ધન્ના બણી બોલાવીયો, પુ. મોકલી નોકર મુજણ પુ. ૧૩
 હાથ જોડી સેવક કહે, પુ. રાયકુવર અવલોય
 આપ બણી યાદ કર્યા, પુ. વેગે પધારો સોય, પુ. ૧૪
 નોકર બણી ધન્નો, કહે પુ. મારો શું છે કામ
 બાપાણ બેઠા છતાં, પુ. તેઓ બરી દેશે હામ પુ. ૧૫
 નોકર કહે શુણો કુવરણ, પુ. અરજ એક અબીરામ પુ. ૧૬
 શેઠ ઘઠી મતલબ નહી, પુ. આપ ઘઠી છે કામ પુ. ૧૬
 તતક્ષણ ધન્નો બિઠીને, પુ. આવ્યો નૃપ સુતપાશ પુ. ૧૭
 વીનય કરીને બેઠણો, પુ. મોં આગળ સુક્યો ખાશ. ૧૭
 કહે ધન્નો હાથ જોડીને, પુ. મુજ પીતા ઘઠાં શું કામ
 કાણ કારણ મને તેડીયો, પુ. હમે વચીયે હમારે ઠામ પુ. ૧૮
 મેં હાથ ચોરી કરી નહી, પુ. કરતા વણાજ વેપાર
 હાથલ હાથ તુકાવી દેલિ, પુ. દીલ ન કરું લગાર પુ. ૧૯
 રીવાળી હોળીતણો, પુ. મુજરાનો વહેવાર પુ. ૨૦
 અથવા ન્યાય કરાવવા, પુ. હમે આવીયે દરબાર પુ. ૨૦

મતલબ અવર ન માહરે, પુ. કોણ કારણથી રયામ પુ.
 પાદ દીધો આ અવશરે, પુ. ફરમાવો તે કામ પુ. ૨૧
 મધુ વચને રાજપુત્ર કહે, પુ. તમારે છે એક મેખ
 તે લેવાને કારણે પુ. તેડયા છે સુ વિશેષ પુ. ૨૨
 મેખ મંત્રી કોટવાલનો, પુ. મે સાંભળ્યા સુ વીમાસ પુ.
 તુમ મેઠો બધા રીરે, પુ. મે સુણ્યો જન પાસ પુ. ૨૩
 તે દેખાડો મુજબળી, પુ. મુખે વસો આ શહેર પુ.
 વીજુંજ વેપાર કરો મુખે, પુ. તુજ ઉપર મુજ મહેર પુ. ૨૪
 મુખે ખાવો ખરચો તમે, પુ. બચ ન આણો મનમાય
 તારા ઉપર કોઈ તલો, પુ. ઝિનો વા નદી વાય પુ. ૨૫
 તારો ને વળી માદરે, પુ. મેખ લદાવો લાય પુ.
 લગાવી મુખો સજે, પુ. દારે છતે તાય પુ. ૨૬
 કશ લેટી પન્ને કહે, પુ. મુલો કુવરજી વાય
 દાર છત વાય ડેદની, પુ. કોણ મુકાયે ન્યાય ૨૭
 મિઠો દારે જેદનો, પુ. ને દે પાંચમે દામ પુ.
 જલદી મંઝાવો મિખને, પુ. દીલ તલો નદી કામ પુ. ૨૮
 પનજી હંમે મુજ માંપવા, પુ. તીન ગયા પરદેશ પુ.
 હેમ દેવચ પાંચમે, પુ. મેનૈયા મુવીયેય પુ. ૨૯
 મુવર હંમે વપં જાનના, પુ. દીજે એક જાન પુ.
 દપત. હંમે જાપમે, પુ. જલ વેમા તદાવો વજજર પુ. ૩૦
 પન્ને. ૩ જાપમે, પુ. વજજર મન્ને ત.જ ૩૦
 પુન ૩૦૩ પનજી તલ, પુ. એ હંમે પ.યમી દાન ૩૧

દોહરા

ધન્ને નોકર તેડીયા, તુરત મંગાવ્યો મેખ
રાજકુવરનો મેખ પછ, આવી ઉભો મુવીશેષ. ૧
મેખ યુદ્ધ લેવા ભણી, મર્યા હજારો લોક
હાર છત કોની હુવે, સાંભલ ને સહિ થોક. ૨

ઢાલ છઠ્ઠી

એક દીવસ વીરે નેમકુવર, નીજ મીત્ર સંઘાતે આવે એ દેશી
બંને મેખ તીહા અડીયા, યુદ્ધ કરવા સનમુખ જુડીયા
કાંઈ આપશમાં અતી લડીયા,
એક દીવસ વીરે ધનછ, નૃપસુત સાથ મેઢાને આવે
અતી રસ રંગે બહુ લોક દેખતાં, બે યજ લડાવે. એક. ૧
લડે બેઠે મેઢા બળવંતા, અતી જળરી ધુમ મંચાવંતા
લોક નેઈ નેઈ હરખાવંતા. એક. ૨
મધ્ય ચોકમાં બેહુ મેખ લડંતા, વાછંત તરેહતરેહના વ જંતા
તળ લોક ભડાભડ ભાજંતા. એક. ૩
બહુ મેખ તણા રખવાળ પુકારે, વીવીધ વચને લલકારે
લોક કોતુક નેચ તે વારે. એક. ૪
તે યુદ્ધ કરવા અતહી રૂઠા, તે ખુબ લડયા મસ્તક ફુટયા
નૃપસુત અજના પગ છુટા. એક. ૫

રાજા રાણા શ્રંગાલા, સરીતાને સસવાલા
 મહેલોમે મહીપત મછરાલા. એક. ૧૭
 વીશવાસ એએનો નહી કીજે એ નીતીસાસનો વચ માની જેઃ
 યાદ રાખી સુદ્ધ મગ ચાલી જે એક ૧૮
 નીજ જનક તણે વચન વીનયે કરી, ધન્ને તે ધાર્યો હુથે ધરી
 પુરમે લોક વાહા વાહુ કરે સખરી એક ૧૯

ઢાલ તેહીજ

ધન્ને પાછળ ભવ સીધો, નીરદોષ આહાર મુનીને દીધો
 સંસાર પરત તેથી દીધો. એક. ૨૦
 વળી પુન્ય ઉપજયા અતી ભારી, રીધ્ધી સંપત મેળવીસારી
 કહી ઢાલ છઠ્ઠી એ જયકારી. એક. ૨૧

દોહરા સોરઠા

અન્ય શંક રે માંહરે, હોડ લાખ મુવર્ણ તળી
 વળી લાખ મોહર દઈ તાયરે, રાજકુવર મેઢો લીયો ૧
 એમ જે લાખ દીનાર રે, મુદ્દી પીતા પાશ લાવી
 કહયા સર્વ સમાચાર રે, તત્વ અણે તે કેવલી ૨

દોહરા

ધન ધન કહે ધન્નાંબણી, કહે ટેખકર તુલ
 પુન્ય તણે એ પોરશે, સારો એ સપુત. ૧
 તીણીદીજ નગરને વીથે, વસે લક્ષ્મીધર ચેઠ
 ધન કર મંજ શકે નદી, નીત નીપુણ ગુણ જેઠ ૨
 તે ઠી મુતા રંભા સારખી, પુન્યવાન પીછાણ
 પંચમ ગુણ ઠાણ પ્રવર, શીંગ અત્યંકુત બજ. ૩
 ભર ભોળા પામી લઈ, પુત્રી સમ વર પેખ
 પુછે વાણેતર બણી, લક્ષ્મીધર ચેઠ વીથેમ. ૪
 વાણેતર કહે નગર મે, સાગરદત્ત ચેઠ સરદાર
 ધન્નો પુન્યનો પોરશે, વય ગુણરૂપ જિહાર. ૫
 દાય વીવાદ તેની મામે, મુજશ વધે સંસાર
 મદીપત પત્ર ખાને તમુ, આપે બહુ સતકાર. ૬

દાસ સાનમી

કાવ્ય રસ નાનકડો ને , દોહરા

લક્ષ્મીધર ને અવધરે, વંશુત્તર મતા નાનકડો
 કાવ્ય રસ નાનકડો ને, અવધરે અતી ધન પાવકડો
 કાવ્ય રસ નાનકડો ને, અવધરે અતી ધન પાવકડો
 લક્ષ્મીધર ને અવધરે, અવધરે અતી ધન પાવકડો
 કાવ્ય રસ નાનકડો ને, અવધરે અતી ધન પાવકડો

સુખ શાંતા પુછી આપશમાં મુજધર આયા કેમ ચલાયોલ
 કાંઈ આંચો તે કારણ, કહીયે કામ મને ફરમાવોલ. પુ. ૩
 લક્ષ્મીધર કહે મુજ સુતા, તુજ સુત સગપણ કીજેલ
 કાંઈ મન માની જોડી મજે, વંછીત કારજ સીઝેલ. પુ. ૪
 સાગર દત્ત વચન માનીયો, વીવાહ કીધો સારોલ
 કાંઈ લક્ષ્મીધરને વળાવીને, માડયા લખ તેહવારોલ. પુ. ૫
 મોટે મંડાણે ધજા લણી, ચેઠ દીકરી પરણાવીલ
 વળી સાજન રંગ વધામણા, વેવણ પાસે મોઢ બંધાવીલ. પુ. ૬
 ધનલોભયા લણી, જાણે માતા જેમોલ
 કાંઈ આજ્ઞા ફડી રીતથી, પાલે અતી ધર પ્રેમોલ. પુ. ૭
 લોભઈ મન ભાવતી, દેખી હુજે નેણોલ
 કાંઈ મોટા કુળની ઉપલ, તડક વહે નહી વેણોલ. પુ. ૮
 લોભઈઓ દીયર લણી, આપે મોટી આશીયોલ
 કાંઈ ચીરંજીવો મુજે રહો, પુન્ય પ્રબલ જગીયોલ. પુ. ૯
 સહોદર ચારે ભાઈ, પુન્ય પાપ ફળ પામ્યા વીશેયોલ
 ધત્તો ઘેર મોજ કરે, તણ રઝળે પરદેયોલ. પુ. ૧૦
 ચારે વહુઓને જહુ, આપશમાં હેત પ્રીતોલ
 કાંઈ એક એકને જોઈને, વાડ વીકસે નેત્રોલ. પુ. ૧૧
 સંપન ધરમાં અતી ઘણી, દીયર વહુઓ ચારોલ
 ચેઠ ચેઠાણી જોઈને, પામે અધીકા ખ્યારોલ. પુ. ૧૨
 હાજ ભલી એ સતમી, ધન્ને પદમણ પરણીલ
 કાંઈ પુર્વ ભાવ શુદ્ધ દાનથી, પામ્યો ત્રીયા મનહરણીલ. પુ. ૧૩

દોહરા

ધન ધન કહે ધન્નાંબણી, કહે દેખકર તુલ ૧
 પુન્ય તમેા એ પોરથો, સારો એ સપુત. ૧
 તીર્થદીજ નગરને વીથે, વસે લક્ષ્મીધર શેઠ ૨
 ધન કર ગંજ શકે નદી, નીત નીપુણ શુભ જોત ૨
 તેની સુતા રંભા સારખી, પુન્યવાન પીછાણ ૩
 પંચમ શુભકાળ પ્રવર, રીંગ અતદ્રુત ભણ. ૩
 ભર જોગન પામી તદા, પુત્રી સમ વર પેખ ૪
 પુછે વાળોતર બણી, લક્ષ્મીધર શેઠ વીથેવ. ૪
 વાળોતર કહે નગર મે, સામરહત શેઠ સરહાર ૫
 ધન્નો પુન્યનો પોરથો, વય શુભરૂપ ઊદાર. ૫
 ઘણ વીવાદ તેની સાથે, શુભચ વધિ સંસાર ૬
 મદીપત થવું માને તમું, આપે બહુ મતકાર. ૬

દાસ માનમી

કાગર દેલ નેક મન એ ... દાસ મા.

દાસીધર એ અરમહે, વળેાતર ભવ નારાજ
 કાગર દેલ નેક મન એ, અરમ. અની ધન ...
 ...
 ...
 ...

સુખ શાંતા પુછી આપશમાં મુજધર આયા કેમ ચલાયોછ
 કાંઈ આગ્યો તે કાનલુ, કહીયે કામ મને ફરમાવોછ. પુ. ૩
 લક્ષ્મીધર કહે મુજ મુલ, મુજ મુલ સગપલુ દીનેછ
 કાંઈ મન માની ભેદી મળે, વંછીત કારજ સીએછ. પુ. ૪
 સાગર દત્ત વચન માનીયો, વીવાહ દીધો ચારોછ
 કાંઈ લક્ષ્મીધરને વગાવીને, માડયા લખ તેહવારોછ. પુ. ૫
 મોટે મંડાલે ધજા લણી, ચેક દીકરી પરણાવીછ
 વળી સાજન રંગ વધામણુ, વેવણ પાત્રે મોહ બંધાવીછ. પુ. ૬
 ધનલુ સોભયા લણી, લણે માતા જેમોછ
 કાંઈ આજ્ઞા રૂપી રીતથી, પાલે અતી ધર પ્રેમોછ. પુ. ૭
 સોભઈ મન લાવતી, દેખી હજે નેલોછ
 કાંઈ મોટા કુળની કુષલ, વડક વહે નહી વેલોછ. પુ. ૮
 સોભઈઓ દીધર લણી, આપે મોટી આશીરોછ
 કાંઈ ચીરંદવો મુજે રહે, પુન્ય પ્રજલ જગીરોછ. પુ. ૯
 સહોદર ચારે ભાઈ, પુન્ય પાપ ફળ પામ્યા વીરોછ
 ધજો યેર મેલ કહે, તલુ તજને પરદેગોછ. પુ. ૧૦
 ચારે વટુઓને જુદું આપશમાં હેત પ્રીતોછ
 કાંઈ એક એકને એકને, વાટ વીકસે નેત્રોછ. પુ. ૧૧
 સંપત્તિ ધરમાં અતી ઘણી, દીધર વટુઓ ચારોછ
 ચેક ચેકને એકને, રાને અધીકા પ્યારોછ. પુ. ૧૨
 દામ લઈ એ મનની, ધનને પદમણુ પદણીછ
 કાંઈ પુત્રે ભવ મુલ દાનથી, પામ્યો ત્રીયા મનહરણીછ. પુ. ૧૩

દોહરા

તેજ નગરીને વીધે, કૃપણ શેઠ વસંત
 કાઠાંની ધરમે મતા, પણ લોભી તે અત્યંત-૧
 લુખો સુકો અન્ન જે, જમે નીરસ આહાર
 પહેરે જુના લુગડા, તે પણ અધીક અસાર-૨
 વગર લીધ્યા ધર મજે, રહે દાક્ષીણ સહીત
 આવી ન શકે પદોજો, એવી છે તેની રીત-૩.
 રાત દીવસ હોટે ધોજો, ધન કમાવવા હેત
 ઠોડી ઠોડી કારજો, અપટે કરવા સચેત, પુ-૪.
 નવુ ધાન લાવે નદી, ખર્ચ નદી બહુ દામ
 લોભ વશે તે ટોકશે, ન લેવે પ્રમુખે નામ, પુ-૫.
 બહેન બેટી તેટે નદી, ન ગતે સગા મોગાગ
 સંસારી રીતી કરે નદી, ચીતમાં કૃપણ અશરાગ, પુ-૬
 ખર્ચ ઘણા ન વધારેના, ન ગતે વાર તહેવાર
 ખર્ચ જે બેટા બહુ, તેા દુઃખ પામે અપાર, પુ-૭
 મુનને કરે પ્રદેશમાં, જર્મ કમાવે માગ
 તે કરે ધરમાં ધન છતાં, કોણ જાણ દુઃખ નીદાગ પુ-૮.

દાસ આઠમી

પ્રાણી ગુણુ રસીયો એ દેશી

કૃપણું મનમે ચીતવે રે, લવીજન, મે ધન સંચો અઘાય
લોભી જગ દીઠો,

પાછળ ઉડાવે છોકરા રે, તો કીજે કાણુ ઉપાય.
લોભી જગ દીઠો,

નામ કૃપણુ કહેવાય, ગુણુ નીંશપન દીઠો-૧ લો.
સુધારને ઘેર જઈને રે, કહે કર પોજો પલંગ તૈયાર
જેમ કહ્યો તેમજ કર્યો રે, કારીગર ઘણો હુશીયાર-૨ લો.

પોજા પાયા ઇશ - જનાવીયા ચે કારીગરે તેહવાર
કૃપણુ ઘેર લાવીયો, હામ આખ્યા થઈ ઉદાર-૩ લો.

હીરા મોંતી માણુક સુગીયા રે, પાના ને પોખરાજ
ગોમીદક લીલમ લસણીયારે, કીમતી વસ્તુ સમાજરે. લો-૪

એ રત્ન પલંગમાં ભર્યા રે, મુકયા સહુ ઇશ માંય,
વળી પગ વચ્ચે ગાલીયારે, ભારી રત્ન કહેવાય રે. લો-૫

દેશમી પાટી ભરાવી ને, બેઠો પથારી બીછાય
અતે રોગ શાશ ઉપજ્યો રે, મળયા પુત્રાદીક આયરે. લો-૬

લહાણું કરીશું શહેરમાં, વળી સંસારીક દાન
તમારી પછાડી ન્યાત જમાડશું રે,

કરી પાંચ સાત પકવાનરે. લો-૭

તડપીને બોલ્યો ડોકરો રે મહારે ન આવે દાય
હું પન ખર્ચવા નહીં કહુ રે, કહુ લઈનાંજો ધરમાંવરે રે. લો-૮

તમે ન્યાત જમાડો આપણી રે, જશ કરશે જગમાં
 મારે તો એ ભાવ નહી રે, પણ એક સુણો મુજ વાયરે.
 મરી પાછળ આપજો ઢાલીયો રે, તમને શું કહું વારંવારે.
 આ પતંગ પાછળ દેશે નહી તો, તમે ઘશે દેવાદાર રે. લો-
 જોર મતા સહુ તાહરી રે, ઢાલીયો લેશું તાર
 ખત લખી લોક શાખ શુરે, કાળ કયાં તેહ વાર રે. લો-
 મુહુ લઈ ગયા મસાણમાં રે, ભંગી આવ્યા તાર
 કહે પતંગ બાળવા ન હઉરે, માંડયો કપડો અપાર રે. લો-
 ભંગીને પચે અપાવીયો ઢાલીયો રે, લે આવ્યા મધ્ય બજાર
 તે પતંગ વેચવા ભળી રે, બજારમાં બોલે માતંગ તેદવાર. લો-૧
 ધને જોઈ ઢાલીયો લીયો રે, મનમાં કીધા બીધાર
 દુષણ મરતા પતંગનો રે, કયો ઘણો કરાર રે. લો-૧૨
 તે પતંગ ધનથી બચો રે, તો લેત્ર માત આ વાર
 લોકમાં કહેવન ઘણે રે, પણ ધન મળશે અપાર રે. લો-૧૩
 હામ હસાવી ઢાલીયો રે, લીધા માતંગ પાર
 પાનાને ધર માંડવાઈયો રે, લોકો કહે અની દાંડ રે. લો-૧૪
 ધર ધર એ વનો કરે રે, મનમાં બીશે પ્રસીદ
 લીધા મુલને રે કીધે રે, કેવી નીચી એની રીદ રે. લો-૧૫
 ભઠ્ઠા ધર મળે મળે રે, વન ધરની બીધરીન
 મેવા મેવા પુછ દેવ રે, જમ વાર મુવડીન રે. લો-૧૬
 હામ વાને પુર નય રે, કહે અનવન રે.
 મુલને લીધે રે કીધે રે, વન અપાર છે દા રે. લો-૧૭

શેઠ શેઠાણી ઉદાશ થયા રે, આવ્યા ધના રે પાશ
 એટલે ધન્નો ધરમે જઈ રે, પલંગ બિખેડી ખાશ રે. લો-૨૦
 સર્વ જવેરાત કાઢીયા રે, પાછો પલંગ ખનાય
 ધર બહાર કાઢીને રે, તુરત તાત પાસે આય રે. લો-૨૧
 દીધો ઠપકો ધણો રે, કુજશ વધ્યો સંસાર
 વચનસાંભળી નીજ તાતનારે. હાથનેડી કર્યા અંગીકાર લો-૨૨
 આજ પછી હું એહવો રે, કદી ન કરું એવા કામ
 આપ વીના ઝુજનેશીક્ષા રે, કાણુ દેવે અલીરામ. લો-૨૩
 વીવીધ વચન કર તાતને રે, રીઝાયો મુધ રીત
 જનક તબ રાજ થયો રે, જાણ્યો પુરો સુવનીત. લો-૨૪
 પલંગ ચાકર શીર દઈને રે, મુક્યો મધ્ય ખજાર
 મરે મુદહાનો ઢેલીયો રે, રાખવો નહી લીંગાર. લો-૨૫
 પૈસા શુભાવ્યા મહારા રે વળી અપજશ જગમે નીહાળ
 બહુ ઠપકો આપ્યો તમે રે, કહે ધન્નો ધીંગડમાળ. લો-૨૬
 ધન્નો સહુને કહે રે, આ કામ વગર વીચાર
 મેં ક્યો કુમતે કરીરે, એમ વચન વદે ઉદાર. લો-૨૭
 પોતાને ઘેર આવીયો રે, લોક ગયા સહુ કામ
 નરમાઈ ધન્નાની ભેષને રે, કરે ધણા શુભ આમ. લો-૨૮
 ધન ધણું ધરમે રહ્યું રે, જનક બણી રાજ દીધ
 લોકોને પુષ્ટી કર્યા રે, એ આઠમી દાલ પ્રસીદ્ધ. લો-૨૯

ટોહરા

ઘન્ને તથા પીતા બહી, ઘર માંહે લઈ જાય
 રત્ન જગમગ થઈ રહ્યા, જોઈ તે હરખીત ઘાય. ૧
 પતંગ તણા વાર્તા સહુ, કહી ઘન્ને ઘર રાગ
 જનક સુણ ઇંજીવીધ કહે, પુત્ર તદ્વારા ભાગ. ૨
 પુન્યદીક્ષ પરદેશમાં, ભટક્યા ન મળે દામ
 ઘર બેઠા સંપત્તિ લદી, એ પુત્ર ભાગ્ય અગામ. ૩
 દોટોના દગલા થયા, ગ્રોતુ રત્ન નીધાન
 ત્રણે પરદેશે રડરડે, તેનું નથી નામ નીશાન. ૪
 ઘન્ને ઘર સુખ ભોગવે, સુર ગંધાદક ભોગ
 ત્રણ ભાઈઓની વારના, હવે માંભજાને ઘર પ્રેમ. ૫

૬૧૧ નવમી

[illegible]

ઘાચીને ઘેર એક રહ્યો, કરે તેલીનો કામ
 પેટ ભરવા કરે ચાકરી, દીનરાત દુઃખ પામ. ભ-૪
 કુભારને ઘેર રહ્યો બાલો, કરે કુભારનો કામ
 દુકાને આવી વેચવા કાલો, કંદોઇ સાથે રહ્યો તામ. ભ-૫
 એ રીતે પેટ ભરે ઘણા દુખીયા તે કમ ભાગી જાણે
 ત્યાં જાય ત્યાં દલીલ આગળ, આપદા પામે અશરાલો. ભ-૬
 કાળ કેટલોક રહ્યા ત્રણે, મળ્યા આપશમાં વીરિય
 પરદેશે પણ ન મટી આપદા, તો જઈએ પોતાને દેશ. ભ-૭
 એમ વીચારી ત્રણે ચાલ્યા. માંગી ગામ ગામ મે ભીખ
 કાઠા મેલા કપડા પહેર્યા, ખોટી કમની રીખ. ભ-૮
 પોતાને ગામ આવ્યા સાંભળી, ધન્નો આગરદત્ત આવી
 ત્રણેને નીજ ઘેર લાવે, ગરેણા વસ્ત્ર પહેરાવી. ભ-૯
 ત્રણે ભાઈઓને ધન્નો કહે, આપની રીત અથાગો
 ખાવો પીવો ને ખરચો, આણી અતી બિહરંગો. ભ-૧૦
 લાલ બાલને કાલની, સુદરે ચેજ શણગારી
 પ્રીતમ પામે આવી પદમણ, લાવી હર્ષ અપારી. ભ-૧૧
 સમાચાર ધજા ના પુછે, ત્રણે ભાઈ તે વારી
 ધજાના શુભાશ્રમ કરંતી, એ ગ્રોભાગી સુખશારી. ભ-૧૨
 નીજ ઘેર ભેઠા બહુ ધન પામ્યો, પ્રત્યક્ષ એ પુનવાન
 ધીર ગંભીર ધન્નો શુભ ભરીયો, એ દયાવાન ભુખવાન. ભ-૧૩
 ધજાના શુભ સુભ ધમધમીયા, દોષ ચઢ્યો અશરાલો
 વમે દુદેવ પડી વસ એને, બેલે આગ પંખાળો. ભ-૧૪

કૃતવ્ય એનો સાંભળ્યો, લીધો મુઠ્ઠાનો પીત
 તે ઘર બહાર લોકો ન'ખાવીયો, એયો એનો ઢંગ.
 એવી રીતે ધનછ ઉપર, તલ્લે ધરતા દેવ અવાયે
 ધનાના ગુણ ગ્રામ સાંભળી, લાગે અભ્યંતર લાયો.
 એમ વીચારી તલ્લે ભાઈ, ચીતવે ચીત મઝાર.
 એ ધનનો છવળા આપણે, ગુણ મળશે નહીં લગાર.
 કોઈ દાવ ઉપાય કરીને, પહોચાડીયે પરલોક
 ભોભાઈએ વાત મુઝીને, ધરતી અધીકો શોક.
 પુજતી પુજતી આવી ધનાયે, કદયા સર્વ સમાચાર.
 પ્રાણવલ્લભ દમ દીયેર પ્યારા, નીચ પુજ થ'ભજુદાર.
 દુષ્ટ પાપીય છે બંધવ તાદરા, ટાંકી રદયા તારાણી દાયો.
 તે માટે દમણા બીજી જમ્યા, આપ દાગો દમ જાયો.
 ભોભાઈએના વચન મનિગને, આવી પુરી પ્રનીત
 તાલો ભાલો ને વળી કલો, કરે પાપીય અનીત.
 દવે બદીયા રહેતુ નદી જમણ, આ પાપીએની પાંગે
 તે. દવે તુ પરદેસે ભક્ત, મં નવમી દાવ પ્રાંગે.

દોહરા

ભપો રવે ભોલે, તો કમા. તણ નીરો.
 કમરે કમરે ભ.પોને, કો ભાવે પાડે.
 મન ભણ મન પોને, દુષ્ટ મન મન
 મન ને ને દેખન, એવે મન દેખ ને.

ગામ માંહે શોધ્યો વળી, ખાગ બગીચા માંય
તો પણ ધન્યો મળ્યો નહી, પડ્યો મુર્છાગત ખાય, ૩
સજ્જન સહુ લેગા થઈ, કીધો તાશ સાવધાન
માખાપ તે મોહવશે, દુઃખ ધરે દીન રાત. ૪

ઢાઢ દશમી

નળ નગરીયી નીકળ્યો એ દેશી.

પ્રભાતે ઊઠી લાગતોરે, માત પીતાનેજ પાય
તુજ મુખ વીલોકતારે, હૈયામાં હર્ષ ન માય
વાલેસર તુજ વીન ઘડીરે છમાશ ૧ આ કડી
કાપ કદી કયો નહીરે, ન કયો કદી તીરસ્કાર
મને વહાલો તુ ઘણોરે, તુ મુજ પ્રાણ આધાર. વા. ૨
કુલમંડળ કુલદીપક છેરે, કુલ દીનકર કુલમોહ
કુલ શેહરો તુ કયાં ગયોરે, માત પીતાને છોડ વા. ૩
મુના મંદીર માગીયારે, તુજ વીના આ આવાશ
માતપીતાને પદમણીરે, મુકે ઊઠા નીશવાશ વા. ૪
તુજ વીના ન આવે નીહડીરે, ગમતા ન લાગે કામ
રાત દીવસ લઈ રહ્યારે, ધનજી ધનજી નામ. વા. ૫
આગળ આવશે આપદારે, તેહથી પણ નહી-દુઃખ
તુજ વીરહ સાલે ઘણોરે, ક્યારે દેખશું તુજ મુખ. વા. ૬
પલંગ તણો જોતંજટારે, મે કીધો તુજ વીરેશ
તે દુઃખ મનમાં રાખીનેરે, તુ ગયો પરદેશ. વા. ૭

માત પીતા એમ ઝુરતારે, નગરલોક બહુ અપ
 દેવે તે અલી આચનારે, ચીત નહી ધીજે લાય. વા.
 લાલો બાલો ને કાળો ત્રીહુરે, મનમાં ઘવારે મગલ
 ધન્નો પરદેશ ગયોરે, હવે આપણે ભોગવીયે ધન. વા.
 માત પીતાને એમ કહેરે, શીકર કરે મત કાય
 દમે કરીશુ તુમ ચાકરીરે, તન મનથી હીત લાય. વા. ૧
 ધન્નો ધન્નો શુ કરોરે, ધન્નાથી અધીકાય
 મેવા દમે કરીશુ સદોરે, વીધીધપણે સુખદાય. વા. ૧૧
 તણે વહુઓ લદારે, કહુ સામુનેરે વાય
 ધન્ના ઉપર તણે બાઈઓરે, દેવ ધરતા અડાય. વા. ૧૨
 દુષ્ટ પ્રજામ નેન. દેખનેરે, ઝિડ ચ.શ્યો તુમ પુત
 બાબવળી મલીમાનીતેરે, પુન્ય ફળશે ને છે મપુત વા. ૧૩
 ધન્નો જન્મે જો દીનથીરે, મળી ધનથી જો રાશ
 નૃપ મુત મિત જીતીમે રે, મરે રે પાંચમે ખાશ. વા. ૧૪
 રોડ રોડારે બાલકારે, ધીનયે ધીન મદાર
 ધન્ને તમે પરદેશમારે, તુમ જીવ તુલ. વા. ૧૫
 એ તણે પાડતે રહ્ય રે. બાબકારે પીરે. શ
 દમે રહીક ધન્ને અવરે, તન નહી મન મિત વ ૧૬
 રોડ રોડારે. રહ્ય રે ધન્ને તમે પરદેશ.
 બાબત બાબત રોડે તમે રે મુવલ મહુ રોડ. વ ૧૭

દોહરા

ધન્નો માર્ગ ચાલતા, આવી અટકી એક
 વીખમ પંથ કુંગર ઘણા, ઝાડી ઘણી વીથેશ. ૧
 સ્વાપદ શબ્દ ડરાવણા, ચીત્તા સીહ શીયાળ
 ગજ વાંદર મોટા જરખ, રીછ રોજ વળી વયાળ ૨
 નીર્ભય ચીત નીશ્ચલ છતાં, અટવી જોલંધી આય
 તાપ તપે લુ આકરી, તરશ અધીક અકલાય. ૩
 તન પરશેવો અતી ઘણો, મોહમાં નહી થુક
 જોલતા વેદના અતી ઘણી, જીભ ગમ્ છે થુક. ૪
 આગળ એક અવલોટીયો, હળ ખેડતો તેહવાર
 તે કરસણ પાસે માંગીયો, ઊઠક અનોપમ સાર. ૫
 આ તારો હલ હુ ખેડશુ, કરસણ કીધો વીચાર
 એ નર હલ લાયક નહી, મહોટી તપે લીલાડ. ૬
 હાથ ભેડી કહે કરસણી, આપ ખીરાભે છાંય
 હુ લાગે જળ વેગથી, એમ કહી ચાલ્યો તાંય. ૭

દાસ અગિયારમી

નીકમી ખડ લારે લહીએ એ દેશી

ધન્નો મનમે ચીતવેરે, ભેજે હજ ખેડે કેમ
 એમ વીચારી ખેડવા લાગો, તે હળ ખેડે ધરમેમ.

રૂડા પાત્ર દાન શુદ્ધ દમયે ૧ આંકડી

પાત્ર દાન મુનીવરને દીધો, ધર્મ નીર્જરા
 તેથી અંત ભવનો આય રૂ
 પાત્ર દાન થકી પુન્ય બંધે, રીઝી વૃઝી વીર
 જોવારે ધનનો ધીગડમાળ રૂ
 એક બે દલ ખેડનાં, નીકડ્યો ચરૂ એ
 સોના મઠોર બરીયો, હીઠા પુરણ વીરોશ.
 ખેડુન પાણી તથા આવ્યો, પાયો નીમળ નીર
 મુવળું મઠોર જોઈને, હીતમાં જાણ્યો વડવીર
 બે દાઘજેડી માન મરોડી, પગે લાગી એમ જોડાત
 તમે કોઈ દેવતા કે હથોડ, તે આપો પ્રકાશે તંત રૂ
 ધનનો કોરો નદી દેવતા, નદી પરમેશ્વર શામ
 નુ પંદારથી આવ્યો જામને, છ.વારે લીલા લોશામ રૂ
 ૧૧ મળી કોરો તે દલ ખેડના, દલ કાઢ્યા બે ચાર
 જાડુ મીઠી મીઠા મેદરો, નીકડી, ને નીકડે તો એ મારે રૂ
 ધનને. જાડુ ખેડ નમ. રૂ, ને પીઠે અજપાર
 મેદરો નીકડી ને જો નાડી, નુ કેમ તેજ પીમાર રૂ
 ખેડુન ૧૧ મળે. જાડુ. મેદરો. નાડી એક
 નાડુ ૧૧ મળે. નાડુ નીકડી, મેદરો નુમદા ૧૧ રૂ ૧૦
 ને ૧૧ મળે. નાડુ નીકડી, જાડુ. જાડુ નુમદા
 મેદરો ૧૧ મળે. નાડુ ૧૧ મળે. ૧૧ મળે. ૧૧
 ૧૧ મળે. ૧૧ મળે. ૧૧ મળે. ૧૧ મળે. ૧૧
 ૧૧ મળે. ૧૧ મળે. ૧૧ મળે. ૧૧ મળે. ૧૧

વાર થાય મને ચાલવા કેરી, રખે આઠમે સુર
 ખેડુત કહે' જાવા નહી દઉ, કેમ જશે મુજ સુર. ૩. ૧૩
 કરસણી કહે હાથ જોડીને, આઠો ઉભો આય
 મારા ભાગ્યમાં નહી મોહરો, એ તુજ પુન્ય પસાય. ૩. ૧૪
 ભિમર ગઈ ધરતી ખોદતા, દુઃખે દુઃખે અવલોચ
 મે તો પેટ ભરાઈ દીધી, મુશકેલે રાટી પામુ ટંક દોય. ૩. ૧૫
 વરથોવરશ હુ ખેતી કરતો, ધન નહી દીઠો કોય
 તારા ભાગ્યથકી ધન નીકલ્યો, આ અવશર અવલોચ. ૩. ૧૬
 મુઠ નીનાંજુ અહીયા કરતાં, મારી પેઠી વીતી સાત
 નીકલી રેત ધાશ ઉઘ્યો, પણ મોહરો નહી સાક્ષાત. ૩. ૧૭
 મોહરો ઘેર લે જાઉ મોહરો, કદાચ જાણે રાય
 તો સોનૈયા ખોશી લેવે, ન રહે મુજ ઘર માય. ૩. ૧૮
 તે માટે સજ સોનૈયા, તમે લઈ જાવો નીશંક
 એ ધન તારા ઘરમાં છાજે, તહારે મસ્તક અંક. ૩. ૧૯
 ભાગ જગીયાની રૂખવાલી, જતન કરે સજ કોય
 જંગલના ઝાડ સહુ જન કાટે, એ દ્રવ્યંત તુ જોય. ૩. ૨૦
 એવી ખેય આપસમાં કરતા, એ ભાગ સરખા દીધ
 એક ભાગ કરસણને આપ્યો, એક ભાગ ધનજી લીધ. ૩. ૨૧
 એમ સમજાવી આગળ ચાલ્યો, ધન્નો ધીગડમાજ
 કરસણ પહોચાવી પાછો આવ્યો, એ કહી અગીઆરમી
લાલ. ૩. ૨૨

દોહરા

આગળ જતાં આવીયો, શ્રીપુર નગર ગુચંગ ૧
 બાગ બગીચા ચારે દીશા, સુરપુર જેમ સુરંગ. ૨
 માથ બઝારે આવીયો, શ્રીદસ શેઠ દુકાન ૩
 બેઠો દુકાન ઉપરે, ધન્નો ગુણની ખાણ. ૪
 દીસાવાન ધન્નો સડી, ભાખવાન પુન્યવાન ૫
 તેના પગલાશી શેઠને, થયો તાબ અસમાન ૬
 બે ત્રણ રૂ. કમાવતો, નીત પ્રતે શેઠ ગુમાન ૭
 ધનજી તણા પગલાશી ગળ્યા પાંચમો દામ. ૮
 શેઠ તનશણ મન ઝીનવે, એ કેહું પુરૂષ રતન ૯
 સુરત સુદર રે. બની. પુરું થઈ પ્રમદા. ૧૦
 અ.પ અ.વ્યા કદા થઈ, શું છે અ.પનો નામ ૧૧
 કયે દેશાવા જશે, કદો ગુણ નીધાન. ૧૨
 ધન્નો કદે નીધો, જનવ કદવન મ મ ૧૩
 કોના એવા થયાય, ધન્નો મ દરે ન મ. ૧૪
 રો. જેમ ની ન. ન. ન. મ. ૧૫. દત્તા ને વ ન ૧૬
 તે દમજી અ.પ. ન. ન. ન. ન. ન. ન. ન. ન. ન. ૧૭
 રો. રો. દ. પ. એ. દીને. ને જન રો. રો. ૧૮
 ૧૯. ૨૦. ૨૧. ૨૨. ૨૩. ૨૪. ૨૫. ૨૬. ૨૭. ૨૮. ૨૯. ૩૦.

ઢાલ ધારમી

શ્રીહત્ત કહે સાંભળોરે, મુજ પુત્રી શુભવાન
રૂપે રંભા સારીખીરે, કેમળ રૂપ નીધાન.

ધન્નો પુન્ય પ્રાણીરે, પાત્ર દાન સુપશાય,
રીદ્ધ વૃધ જાણીરે. આંકડી ૧

નીમીત શાસ્ત્રના જાણુનેરે, મે પુછયો ધર ખ્યાર
શુભવંતી મુજ પુત્રીનોરે, કેણુ થશે ભરવાર. ધ. ૨
કહ્યો નીમીતીયે આવશેરે, તુમ હાટે નર જેહ
લાભ થશે બહુ તાહરેરે, તુજ કન્યા વર તેહ. ધ. ૩
તે સહનાણે ઓલખ્યારે, પુન્યવંત સાક્ષાત.
મંદીર વેગ પધારીયેરે, સો વાતા એક વાત. ધ. ૪
એમ હઠ કરીને લાવીયોરે, ધન્નાએ કીધી રહેમ
લોજન વીવીધ પ્રકારનારે, જમાડયા ધર પ્રેમ. ધ. ૫
લોજન જમાડી હેતથીરે, શેઠ કહે ધર ખ્યાર
પાંચ પુત્ર ઇ માહરેરે, કન્યા એક ઉદાર. ધ. ૬
તે કન્યા પરણે તમેરે, માનો મારી વાત
નહી તો તુજ આગળ થશેરે, એ છ જીવોની ઘાત. ધ. ૭
ધન્નો કહે તમે માહરીરે, જાત ન જાણે કોય
કેમ પરણાવે પુત્રીકારે, હૈયે વીચારી જોય. ધ. ૮
શેઠ કહે શુભ નામથીરે, જાણી તમારી જાત
પત્ર ઉટે બહુ ધન મળ્યોરે, સાંપ્રત ને સાક્ષાત. ધ. ૯

ધ-નો કહે મુલો ચેકલરે, હમ પુત્ર કમાવે પાંગ
મોટા મંદીર માલીયારે, પણ ઘરમાં દીશે ખાંચ, પ.
ચેક કહે ચોરી તલોરે, મે લીધો સોયો માત
રામ જાણી ઘર હુટયોરે, દીધા કેદમાં ધાત. પ.
પંચોમીલ હોડાવીયારે, વજુજ કરી ગરા પેદ
તમે આગ્યા લાભ બહુ મર્યોરે, વગી કલો નીમીતીયે તેદ પ.
લાભ થયે તમને ધલોરે, ચીતા કરો મન કોય
એમ વાતો કરતા થકારે, વાદળ આકાશે બહુ હોય. પ. ૧૩
પુત્રી થઈ નીદા બની ધણીરે, મામના વદાતા જેદ
વહેવા તાગા તે મરેરે, બદાર બેડા જાને તેદ. પ. ૧૪
ધનજી બેડો દેખનેરે, નેજમનુરી હોડ તેદવાર
ખતર નહી મરણનેરે, ગુણ અમે વખ સાર. પ. ૧૫
નુરી અમે વખ ત. દેમેરે, પુત્રે મેડ તમનામ
તખ ને મન દખાવેરે, બધ ન જાણે ન.મ. પ. ૧૬
કેડ મારેને દખાવેરે, ને અમર મય
વેવ રી વહેવ. પ. ૧૭
જમનુરી ત. દેમેરે, પુત્રે મેડ તમનામ
કેડ મારેને દખાવેરે, બધ ન જાણે ન.મ. પ. ૧૮

દુર થઈ દીઠા તીહારે, નગર રાજગ્રહી જાણ
 શ્રેણીક રાજ દીપતોરે, નીત નીપુણ પુન્યવાન. ધ. ૨૧
 તરશ લાગી તે અવસરેરે, આબ્યો રાજગ્રહી જિઘાન.
 સુતો મુકા ખાગમેરે, એ થઇ ખારમી ઢાલ. ધ. ૨૨

દોહરા

ભાગ્ય ભલો ધનના તણો, દેવ પ્રભાવે દેખ
 લીલો ખાગ થયો તીહાં, શોભે અધીક નીચેય. ૧
 આંખા, જાણુ, નીજ કદમ, ઢાડમ દરાખ જિહાર
 જાઈ જુઈ કેટલી, ક્યો સોરંજ સાર. ૨
 અપર મૈત્રી ધનના તણો, કીધો વચન સુખદાય
 માલજી પ્રતે કોઈ આખીયો, પુજ વન લહેરા આય. ૩
 માલજી અતી દુઃખણી હંતી, જોલે માથુ ધુણ
 શુ લગાવેં તમે માહરે, દાઝયા ઉપર લુણ. ૪
 બહુ જણ પાસે સાંભળી, જિયી ચઢી દેખંત
 હરીયો ખાગ જોઇને, સાચો જાણ્યો તુરંત. ૫
 વાડીમાં આવી કરી, ધનજી સુતો દેખ
 રતીપતી સમ રજીયામણો, નીદ્રા માહે વીચેય. ૬
 પગચાળી કરતાં થકાં, જિઠ્યો આજણ મોડ
 ભડે પધાર્યા મુજ ખાગમે, જોલે જે કર જોડ. ૭
 આપ તણા પરતાપથી, ક્યો મારો ખાગ
 રાજદુવારે અમ તણો, હોયે અધીકો લાગ. ૮

નીજ મંદીર લાવી કરી, જમાડયા ચારે આહાર
પતંગ બીછાવી ઉપરે, બેસાડયો ધર ખ્યાર.

ઢાલ તેરમી

સખ કારખ સુખ પાડ સીધાસખુ ભ્યાગને. એ રેણી.
માતણની કન્યા નામો, તાત, વાતદા,

પુન્યવંતી પેમા નામોછ

વડભાગી મેદનગારી, તાત, વાતદા આંધ્રી

વગી રાજમુળા રજીયામળી,

તે પજ તેની સદીયર લાગીછ. વાતદા

વગી શાતભદ્રની બગની,

તાત, વાતદા, શોભદા નામ શુભમીછ. વા. ૩

વગી લેલી માતણ ધરે,

તાત, વાતદા, માદોમ.રે ધરે. રેનોછ. વા. ૪

ધનભદ્ર મુરગ પૂખી,

તાત, વાતદા, અ. પસમ અની રેખીછ. વા. ૫

એ વાનછ રેવ કુમ રે:છ.

વગી રામદેવ અવગ રી:છ. વા. ૬

એ રેવ રામદેવ અ. અ. ૭

એ રેવ રામદેવ અ. અ. ૮

એ રેવ રામદેવ અ. અ. ૯

એ રેવ રામદેવ અ. અ. ૧૦

- ત્રણે એમ વાત વીચારી,
આ જવમાં એ બરધારીછ. વા. ૯
- ધણે લાગ્યો એથી પ્રેમો,
હુમારે બીજો પરણવાના નેમો. વા. ૧૦
- એ મોટો મોહ મેવાસી,
એ કહી જગમે ફાંસીછ. વા. ૧૧
- નરેદ્ર મુરેદ્ર મહા બલીયા,
તેને મોહ મેવાસી છલીયાછ. વા. ૧૨
- ત્રણે મોહ વસે અનુરાગી,
ચીતમાં અતી અટપટ લાગીછ. વા. ૧૩
- કથ રીતે મળે એ જોગો,
એ છે પરદેશી લોકોછ. વા. ૧૪
- એમ કર રહી યાગા થેગો,
કરતી મન માહિ બિહવેગોછ. વા. ૧૫
- ને બીજને પરણાવસી,
તો મરશુ ગળે લે ફાંસીછ. વા. ૧૬
- એકવી મનમે ધરી,
ત્રણે અખંડ કુંવારીછ. વા. ૧૭
- આવી નૃપ મંદીર માંહી,
ત્રણનારે ચીત તાંહીછ. વા. ૧૮
- રંજકુવરી અતી દુઃખ પામે,
આંસુ ઝડી વરસાવેછ. વા. ૧૯

- જોઈ તેની ધાયે દુઝીંતી,
જાઈ તમે કેમ દુઃખ ધરતીજી. વા. ૨૦
- ઊતર નવી દીધો તાયો,
રાખને વૃતાંત મુણાયોજી. વા. ૨૧
- સાંભળી અગ્યો નરનાયો,
બેટી માથે દેરવે દાયોજી. વા. ૨૨
- ગાય પુછે ખોળે બેસાણી,
શુ કારણ ચીતા કાળીજી. વા. ૨૩
- ૧૧ મનના મનોરથ પુરે,
૧૧ ગી ચીના દતગીરી ચુરજી. વા. ૨૪
- અમ પુછે ને ધરખંતો,
૧૧ ન કરો વૃતાંતોજી. વા. ૨૫
- ૧૧ ૨૫ કરે વંદેખી,
૧૧ નર બેગો ધરદેશી. વા. ૨૬
- ૧૧ ૨૬ ૨૬ ૨૬ દુઝી,
૧૧ ૨૬ ૨૬ ના કપો મુગોજી. વા. ૨૭
- ૧૧ ૨૭ ૨૭ ૨૭,
૧૧ ૨૭ ૨૭ ૨૭ ૨૭ વા. ૨૮
- ૧૧ ૨૮ ૨૮ ૨૮ ૨૮,
૧૧ ૨૮ ૨૮ ૨૮ ૨૮ ૨૮ વા. ૨૯
- ૧૧ ૨૯ ૨૯ ૨૯ ૨૯,
૧૧ ૨૯ ૨૯ ૨૯ ૨૯ ૨૯ વા. ૩૦

સારો રાજપતી ઉદારો,
 પરણાવુ રાજકુમારોજી. વા. ૩૧
 એ વાત કન્યા ન માને,
 રાજા શ્રેષ્ઠીક મનમે જાણેજી. વા. ૩૨
 નૃપ જીઠી સભામાં આબ્યો,
 મંત્રીશર તુરત જોલાબ્યોજી વા. ૩૩
 ખોટો હઠ બાઈ ગાડ્યો,
 આ તો સમજે નહી સમજાયોજી. વા. ૩૪
 ત્યારે મંત્રી મહેલમાં આવે,
 વીવીધ વચને સમજાવેજી. વા. ૩૫
 ઠોણ પુરૂષ કયાંથી આબ્યો,
 તેના કુળની ખબર નહી કાયોજી. વા. ૩૬
 કુળવંતી તુ અતી શ્યાણી,
 એ વાત કેમ બને અચાણીજી. વા. ૩૭
 કન્યા સુણી ઘઈ ઉદારી,
 નાંખે અતી બિડા નીશાચાજી. વા. ૩૮
 કહે મંત્રી ભુખને આવી,
 આ તો માને નહી સમજાવીજી. વા. ૩૯
 કુવરી હઠ ભારી બાડ્યો,
 એને મરવાનુ મનમે ધાયોજી. વા. ૪૦
 માલણને જોલાવી પુછે,
 આ હઠનું કારણ શુ છેજી. વા. ૪૧

તે પુરુષ ક્યાંથી આવ્યો,
કુળ વેશ બીજા કુળ તાણેજી. વા.

દોહરા

દોહરા
 માલવ કહે મદારાયજી, મુજ સુકા વનમાંય ૧
 અટવી વીખમ જોતંધને, જોક નર મુતો આય. ૨
 તેદના પુન્ય પ્રભાવથી, ફળ્યો ફુલ્યો ભાગ ૩
 પત્ર કુંડ ફળ આપીયા, દેખો આપ મદાભાગ. ૪
 રૂપ જોઈ રજીયામનો, તે નર દેવકુમાર ૫
 સાંપત વનીપતી સારખો, મોટું તપે સીતાક. ૬
 વચન મુઝી મલગ તણાં, રીતવે મંત્રી તે વાર ૭
 ભાખ્યાન તે પુરુષ છે, ફળ્યો ભાગ પ્રદાર. ૮
 તેનીને મત્રા કરે, તેને તેડા મદારાય ૯
 જુઓ તે નર કહેવે, અમરજી છે અપીકાય. ૧૦
 કેરોઈ ફળને દેતરૂ, દાઢમને દેવદાર ૧૧
 રૂ.૪૫૨૫ દેત વરડા, કેટલવ છટીતર ૧૨
 મળી દેતરી ૧૧૨૫, જતરી પ્રભા ૧૩
 રૂ.૪૫૨૫ દેતરી, દેવ અપીકાય ૧૪
 મે ૬૪ એટી ૧૨૨૫, અદ મુજ મલ ૧૫
 ૧૨૨૫ મે ૧૨૨૫ ૧૨૨૫, ૧૨૨૫ મે ૧૨૨૫ ૧૬

દાસ ચૌદમી

પ્રેમ પ્યારારે નંદના એ દેશી

ધનજી કહે કોણુ કારણુ હો,

મંત્રવી હું છું પરદેશી સ્વતંત્ર હો મંત્રવી

મે તો શુનો કીધો નહી હો,

કહો મુજ શું છે વૃતાંત હો. ૧

પુન્ય પ્રબળ ધનજી તણા,

રાજ પુરુષ કહે સાંભળો હો

તુજ પુન્ય પ્રબળ પસાય હો, બાગ થયો રણીયામણો

મુણીયે એણીક મહારાય હો લાલજી ૨, પુ.

ધનજી તતક્ષણ ઉઠીને હો, મં,

બેઠો મુખાસણ આપહો મં.

નૃપ મંદીર ઝટ આપને હો,

હેયો બિતર્યો તાય હો, લા પુ. ૩

સુરત મુદ્રા સોહામણી હો, લા,

ફળી હજારો બુપ હો, મં.

એ નર ॥ પુન્ય પેરસો હો,

એ પુન્યવંત અનુપ હો, પુ. ૪

વીનય કરી કરબોડને હો,

સનમુખ બિલો આપ

ધણ માન સહીત બેસાડીયોરે,

મો. આગળ મહારાય મં_પુ. ૫

રાય પુછે કોણુ દેશથી હો,
 આબ્યા છે: આ: રયા
 કોણુ વંશ કુળ તાદરે,
 દીસો મદા પુન્યવાન હો મુ
 ધનજી કહે તે અવસરે હો,
 નગર ગુહશંખ તાસ હો
 તીદાથી હં આવીયો હો,
 કૌતુક લેવા ખામ હો. પુ.
 નૃપ કહે તમને મુજ કન્યા હો,
 લેઈ અપાર મે:દીન તાય હો
 પમો: અની પ્રેમમુ હો,
 ને કન્યા લેની માયે આવ હો પુ ૮
 પ-ને. કહે અ પ મરખા: હો,
 નૃપ ને દિજે વિદાર હો. ૧. ૧૧
 તેને દિજે ને પુર્વા હો,
 મરખા મરખા વદેવ હો. ૧. ૧૨
 મ. ૧. ૧. મરખા વદેવ હો,
 મરખા મરખા વદેવ હો.
 મરખા મરખા વદેવ હો,
 મરખા મરખા વદેવ હો.
 મરખા મરખા વદેવ હો,
 મરખા મરખા વદેવ હો.
 મરખા મરખા વદેવ હો,
 મરખા મરખા વદેવ હો.

એ તુજ કન્યા તણે હો. લા.

વળી માલણ સુતા પીછાણ હો. લા. ૧૧

સુભદ્રા ભગની ચાલભદ્રની હો,

કન્યા એ તણે તંત

એક થશે પતી બાણજો હો,

તેનુ વચન નીષ્કળ ન હંત હો. લા. પુ. ૧૨

તે તણે તુજ દેખને હો,

તન મન લાગ્યો પ્રેમહો

તે અવર પરણવા આખડી હો,

નીરધાર્યો તણે નેમ હો લા. પુ. ૧૩

તુજ પગલે હરીયો થયો હો,

બાગ સુકો હતો જેહ હો લા.

ભાગ્યવાન તું સહી હો,

રતીવંત શુણ્ણ ગેહ હો લા. પુ. ૧૪

એમ તે નૃપે વાત કરી હો,

ધનજીનુ મન મનાય હો

માટે મંડણે તણ કન્યકા હો,

પરણાવી શ્રેણીક રાય હો મં. પુ. ૧૫

દીપો ધણે દાયજો હો,

આખ્યા મહેલ જિહાર હો

વીસ્તીરણ ધન સુપીયો હો,

આપે ધણે બનપ્યાર હો મં. પુ. ૧૬

નીત્ય પ્રત્યે નાટક નવા નવા હો,
રમણ તવે સંઘાત હો. મ.
મુખ વીતશે સંસારના હો,
વમુધા જશ વીખ્યાત હો. મ. પુ.

દોહા સોરઠા

મગા તરે મુગાયરે, કુમુમપાત ને ચેકનો,
વન મુકો મગે: તાદરે, ધનો આપ મુતો તીદા.
તે વન લીલો દોયરે, ચેક મુખી દખો મગો,
કુમુમ શીરી અગરોયરે, પરજાની નીજ પુતીયા.
તીદા કહેતા મુખરપરે, મજ મુદયો દેનીય તવો,
પાદો ફેરવે: મુખરે, ધનન પાદો ત્રીતીયો.
મુખમગી તવુ. ધન:પરે, મજદમગી વીરવા મગી,
ધનન મુખમગી મજ પરે, મજ વગ કયો તે મમ.
નુપ અથા પુવવનરે, મે મગીની નીજ પુતીયા,
વાવુ દી રજનરે, મુખ વીતમતા આદ.
મે જા રો. અવરે, પુતે પુતે, મે અવરે,
અદી રો. તવરે, મજ મેદે. ત. મે વન.
મેદે. અમ. અમ. રો. તે અમ. રો. અદી.
મે નમ. રો. અવરે, તે દેદે વગ અદી.
મે નુપ વગ અવરે. અમ. વગ. અદી.
અદી ફેરવે. અવરે. અમ. અદી.

ગોભદ્ર સુતા કહેવાયરે, પરણાવે ધર પ્રેમસું,
 ધનજી સાંભળ વાયરે, પડહો ઝીલ્યો તે સમે. ૯
 ધુત બણી સુવીશેસરે, ધન્નો આવીને કહે,
 જે લેહણ હોય તાસરે, લેવો દેવો મો કંને. ૧૦
 તે સુકી ચક્ષુ એકરે, આંખ અડાણી છે બહુ
 બીજી ચક્ષુ હો ધર પ્રેમરે, તોલી મે લાવુ તુમ તણી. ૧૧
 જુઠો પડયો ધુતારરે, શેઠ સુણી હજ્યો ધણો,
 સુતા સુભદ્રા તાસરે, પચ્છાવી ધન્ના બણી. ૧૨
 એમ પરણ્યો ત્રણ નારરે, અંધારરે કહ્યું વળી,
 તે માટે અવધારરે, નીચે જાણે કેવળી. ૧૩

ઢાલ તેહીજ

પાછળ ભવ પાત્ર દાનથી હો. લા. પુન્ય સંન્યા સુવીશાલહો
 પ્રત્યક્ષ તેના રૂળ ભોગવેહો, અકહી ચૌદમી ઢાગ હો મં. પુ.

દોહરો

એક દીવશ નીજ ભુવનમે, પ્રવર જરૂરે આય,
 નગર તમારો જોવતાં, ધનજી અતી સુખદાય. ૧
 તાપ તપે અતી આકરો, પરચેવાથી બીનો ગાત્ર,
 ચાર પુરૂષ પાંચ ત્રીયા, દીઠા રસ્તે જાત. ૨
 પુઠે બાંધ્યું પોટળુ, હાંડળુ દાવરે માંચ,
 દીસે દીન દયામણુ, મુખ કુમલાણુ જાય. ૩

પાછળ કુતરા બસે ઘણા, ધનજી જોયા તાપ,
 બાઈ બોલ્યું છે માહરા, મુજ ત્રીયા જનકને માય. ૪
 હું રીધ છોડીને આવીયો, એમ કેમ આવ્યા એક,
 કાલા રૂપ કરાવણા, પામે વીધત અપેદ. ૫
 અહો કર્મ ગત પાંકડી, હું મુખ વીતમુ સાર,
 એ દુઃખમાં દીન નીર્ગમે, હું દોભાગી દુખકાર. ૬

ઢાઢ પંદરમી

માયા બોલોજી ચંદ નૃપની મદારા જોદ
 નવતો ચંદનીરો કે માજન રૂનુ વીનવરમે મેદ એ રોડી
 વડે ન.રી બાગી રો, ધનજી પરીજ્ઞા કરવા રોન
 તમુ મનીને. કરવાજી, રેખુ કેવી છે ન.ર
 મુજ રામ નીને.જી. ૧
 મેવક મિત ન.ન દિ.રો, ધનજી, મન વીન રીકને,
 પેને મનમુખ અપેજી, પમે પદમે. ધર પ્રેમ
 અની મુખ પપેજી ૨
 રમણી પની મે મંદ રો ધનજી, એ પપુ ત ની પપ
 ૧ મેક ન અપેજી, પીપુ રેન રેન
 નમદુ એજી ૩ મુજી ૩
 નમ પ મે નીજ રમણને રો પ્રેમરો કેમ પપ
 ર ની રેક. રો ના રીજી ના ના રીજી અપપ
 રીં મુજી ૪

કહે વનીતા કરજોડને હો પીયુષ, મેતો જોલખ્યાં નાંચ
વીતય તુમ દીધોજી, હમે પણ તેહીજ રીત,
નમણ ચીત્ત દીધોજી. ૫

તામ ધન્નો કહે ત્રણે લણી હે, પ્રેમદે, તમે સદગુણી
સુખદાયી પ્રેમાગારી તમે છોજી, સુજસુ તુમ હેત
અતી મેં દીઠોજી. ૬

એ માતા જે માહરી હે સુલગે, એ મહારો છે તાત
સખર સુખદાયીજી, એહ સહોદર ત્રણે મારા
ભાયાજી. ૭

લોભાઈઓ મન માનતી હે, પ્રેમદે એ માહરી સાક્ષાત
વળી એ મહારીજી, પ્રાણવલ્લ એ પેખ
નારી અતી ખ્યારીજી. ૮

એમ કહી સજી પરીવારનેહે, મરદન દત્તાન કરાય,
સખર સુખદાયીજી, ગરેણા વત્ર પહેરાય
અતી હરખાયાજી. ૯

સુવર્ણ રત્ન જડાવ ભલા હે, ધ. આસણ પર બેઠાય
લોજન જમાડેજી સરસ રસવતી સાર,
દાસીઓ લાવેજી. ૧૦

સજી પરીવાર સંતોષનેહે, આખો મહેલ ચોખંત
હિતાયા વાડેજી, પોખે પદ્મલ પ્રેમ,
અધીક બિદાડેજી. ૧૧

એક દીવસ નીજ જનકનેહે, ધ. પુછે આણી ઊમંત
વીપત કેમ પાઈછ, કહાં ગયો ધન માણ,
આપદા આઈછ. ૧૧

સાગરદત્ત વળતો કહે હો, ધ. તુ તો ગયો પરદેશ
ઘયો તે વારે પછવાડેછ, રાજપુરુષ ઘેર મથ
હુટયો ધન સારોછ. ૧૨

પર જહાર કાઢી દીધા હે, તા દીધી નાદી નરમથ
જુપતી પામે બાયોછ, બાઈયો જુકૂટી ચક્રવ
છદાં દમને તાબ્યાછ, અદી મન રહી ભે કેમ,
ગુનગેમાર જાણ્યાછ. ૧૩

એમકી મથદા જણાવે, ધ. રેગજહાર દીધા કદવ
વોપન એમ પાઈછ, કુદા નેમ તમથ,
નૃપતી અન્ય પોછ. ૧૪

અમઃ અમઃ નરેજુ હે, ધ. હું ખેડું રીતછ તમ
દાન દર્મ અનુછ, અન્ય. અ પુર માટે
અર્પિત દર્મ રૂપાનુ. ૧૫

બાકી આગ લાગી તીહાં, અહીંઆ આબ્યા તાંય
હુટી લીધો ચોરો વળી, એમ અંધાતર માય ૩

દાસ તેહીજ

પુન્ય કરી વળી તુ મળ્યો હો, ધ. સર્વા વંછીત કાજ
ધયા મેં મુખીયાણ, ગયો દાલીદ્ર દુર
આંખજાને મલે જેમ આખીયાણ. ૧૭

બુખાને લોજન મળે હો, રંક ભણી જેમ રાજ
નીદ્રાણુ સેનેણ, ખુલે મુગાને મુખ
સખરથ તેનેણ. ૧૮

તુ મુજ કુલદીપક જીસો હો, ધ. ભાગ્યબલી
મુખચાજ, ચોભાગી સંતાનેણ, મુજ હોય હંરથ
અપાર, બોલી કહે વૃતાંતોણ. ૧૯

પુત્ર સપુત તુ મહારો હો, ધ. તુ માહરે શીર મોડ
દીધી ધણી કરણીણ, પુરવે તારા પસાય
રમણુ ત્રણે પરણીણ. ૨૦

સાલભદ્રના બેનડી હે, ધ. તુ પરણ્યો વરજોડ
એણીકની કન્યાણ, વળી ત્રીણ ત્રોયા સાર
એ ત્રણુ રમણીણ. ૨૧

ચીરંજીવો ચીરનદોણ હે, મળ્યો સદુ પરીવાર
ભિમંગ ન માવેણ, ત્રણે વહુઓ તદા હો ધ.
પદ્મી સામુને પાય, દેવે આશીશોણ, જણુજે મુત મુખદાય
ધન્ના સરીખોણ. ૨૨

ભોળાયાથી જઈ મળ્યો હો, ધ. ભોળાયા ડોર. ૪
મુખ વારૂ વીતયોછ, તુમ શીર મોડીયો હે
અવીચલ રહેલોછ. ૧૧

જાણે બાઈ બણો હો, મળ્યો અતી ઊંઘે
તે નદી રાજીછ, પર મંપત નદી મુકાવ
પુરૂષ તે પાપીછ. ૧૨

વળી પુર રમતી થકી હો, ધ. મળ્યો હે ધરધર
પરમ રૂખ પામેછ, બાવ્યવાન પીત્રે રૂખ
દૈયુ પ્રિતમાયેછ. ૧૩

જનક સદોદરને તથા હો, મમલાપી મુતીમા.
મેયુકે પ.મ બાવેછ, એ જનક પન્નાનો બા.
માન હોરવેછ. ૧૪

પ.પ દાન દે કરી હો, ધ. પ.પ.પ. બાવરે મહે
પૂજા નીચબાવેછ, મેડા ત.પ. પ.મ.પ.
મુખ મ.પ. પ.પ.છ. ૧૫

દત્તભાઈ એ જોડેલો હો, ધ. જનક ન જન. ૧૬
પો.પ.કે મરણછ, બા.પ.કે. ૧૭
ધ.પ.કે. ૧૮

દોહરા

- મેજબાની નૃપ મોકલી, ભકતી યુક્ત ધરી ભાવે
વલભ જમાઈ બાલુને, મોકલી અતી લિછાહે. ૧
- ધનજી ભાજે દો તમે, બાપાજીને હાથ
હુલેલુલેલુ બાલું નહી, મોટા ઘરમાં છે મુજ તાત. ૨
- સોપી સાગરદત્ત શેઠને તે મેજબાની તામ
રાજ પુરૂષ નૃપને કહી, ગયા નીજ નીજ ઠામ ૩
- સાગરદત્ત જે ભાગ કરી, અર્ધો ધન્નાને દીધ
અર્ધો દીયો ત્રણ બંધવા, વાંટે તે પ્રસીદ્ધ ૪
- લાલો કોપે કળકળી, ધમધમીયો તતકાળ
કહે અક્ષત ગઈ રાસા તણી, રાગ દ્વેષ અશરાળ ૫
- હેત ધણો ધન્ના લણી, પાંતીમાં પણ દેર
ધન્નો ધન્નો કરી રહ્યા, અંતર અધીક અંધેર ૬

દાસ સોળમી

- ગુડાપો જાત કા ગદ જપર વાંકારે એ દેશી
ધન્નો લશણ બાદીરેરે, લાવ્યો લિઠાવી માળ
જાદીયા આવી રીધ ભોગવેરે, જોડી એની ચાલ
ત્રણે બંધવ કોપી કળકળ્યારે, આંકડી ૧
- ધનજી હવતા રહ્યારે હમને ન સુખ લગારે,
નીજ નીજ નારીને કહેરે, મે તો નાંખીશુ હવથી માર
ત્ર. ૧

ત્રણે નારી કહે કંચનેજી, ઠાપ કરે તમે ફર
ધનજી તણા પ્રસાદથીજી, તમે પામ્યા મુખ પંડુર
ત્રી. ૩

વાત વીચારે પાછળીજી, દુઃખે દુઃખ ભરતા હતા પે
તેને જલ્લે મુખીયા કર્યાજી, તમારી તાલ્યા રાખી ને
ત્ર. ૪

એ જમાઈ યેજી તણેજી, ગ્રેભટ્ટ યેડને તે
તોણુ બાંધ્યો તેડને ધરેજી, બનેલી સાલીભટ્ટને એ
ત્ર. ૫

ભ.ખ. એને ભાગ એડયારે, પ્રયો પુન્ય અંડુર
તમારી કાર મંજ.ગ કરી થઈજી, તમારે દરીદ્ર કીધા ફર
ત્ર. ૬

તમે થ ન થઈ ઇ એડદારે, પશુ એને ન ભમરે મુત
એ જ ભવ ન પુન્ય પે.ગે.રે, એના જ ન પશુ પુન્ય અંડુર
ત્ર. ૭

એ પુત્રદેવકી રી.દી.રે, એ પુત્ર અંડુર રી.
એ જ પે.રે રી.દી.રે, એ જ ભવ રે. પુત્રને એ.
ત્ર. ૮

છાની તે ન રહેલ, તે પણ જંધુની ઘાત
પાપ છુપાવ્યો કેમ છીપેલ, ચાલ લોક પ્રસીદ્ધ વીખ્યાત
ત્ર. ૧૦

મને ઉપગાર કર્યો ઘણોલ, તમે વંછો ભાઈની ઘાત
તે અધાર પાપ નહીં છીપેલ, અરજ કરીયે જોડી હાથ
ત્ર. ૧૧

તડછી લાલો જોલીયોરે, એ મને ગમે નહીં તલ માત્ર
તમે રાંડ ભાંડા સારખીરે, એની જોડી કરો પક્ષપાત
ત્ર. ૧૨

ત્યારે લોભાઈઓ ત્રણે મલીલ, આવી ધક્કાની પાશ
વાત કહી રહુ માંડનેલ, ભાઈનો મત કરજો વીરવાશ
ત્ર. ૧૩

લીબ ગજો કાચકો વળીલ, એરંડીયો અવધાર
એ કડગા ખાતા છતાંલ, ખાધા શુભ છે અપાર
ત્ર. ૧૪

એ ખાધાં શુભકારી છેલ, પણ તમારા ભાઈઓ માંય
એ શુભ તો પાવે નહીંલ, તેઓને શુભ કર્યાંથી દુઃખ ચાર
ત્ર. ૧૫

આપ કલ્પતરૂ સારખાલ, ચીતામણી સમ વીશ
એમ સમજવી પાછી વંડીલે, એ કહી સોલમી લ

દોશરૂ

એ.બા.એ.ના વચન મુજબ, ધનનુ નીપુણ મુખત
 હેઠે જારી ભાષીને, રૂઠે અ.એ. મુખત ૧
 ધનનુ વડે રૂઠે, ધનનુ મ.રે ન.ર
 મટેવમ. નહીંદેખીયે, મટેવમે રેફ વ.ર ૨
 અ.ર.વ.ર. એવે મટે, રે. વજ મટે. નંવ
 ત.રે અ.ર. મ.ર. રે. એવે એવે વ.ર ૩
 મટે મ.ર. મટેવમ. નહીં, રે.ર. રે.ર. મ.ર. મ.ર.
 મ.ર. મ.ર. એ. અ.ર.રે, રે. મ.રે અ.ર. ર.મ. ૪
 રે. વજ મટે મ.ર. મ.ર.રે, અ.ર. રે.ર. મટેવમ
 મ.ર.રે અ.ર. અ.ર. ર.ર. રે. મ.રે વ.ર ૫
 મ.ર. રે. મ.ર. મટેવમે, રૂઠે અ.ર. મ.ર. રે.ર.
 અ.ર. રે.ર. એ. અ.ર.રે, ર.ર. મ.રે મ.ર. રે.ર. ૬
 રે.ર. રે.ર. વ.ર.ર. અ.ર.ર. રે.ર. અ.ર.ર.
 રૂઠે મ.ર. ર.ર. વ.ર, રે.ર.ર. રૂઠે અ.ર.ર. ૭
 મ.ર. રે.ર. એ.ર.ર. રૂઠે અ.ર. મ.ર.ર.
 ર.ર. રૂઠે ર.ર. રે.ર.ર. એ.ર.ર. ર.ર. ૮

ઢાલ સત્તરમી

રાજમણી નગરી બલી, અધીકા અહીં દાણુ, એ દેશી

રાજમુતા એમ ચીતવેરે, એ દેખી છે વીરેશ
એહના ભેગથીરે, પીચિ ગયો પરદેશ

મુગણુ જન સાંભળોરે. આંકડી ૧

અરુણ નેત્ર કરી ચીતવેરે, આ પાપીને આજ
દેશ છોડાવું સર્વથા, તો મુજ જીવ્યો મુકાજ મુ. ૨

એવી કરી વીચારણારે, રાજ સમીપે આય
વાત કહી સહુ માંડનેરે, મુણ રીસાણો રાય મુ. ૩

ધનજી ભેવા ભણીરે, મોકલ્યા મુજત સવાર
ચારે દીશા ભેવા ધણારે, ન મળી મુખ લગાર મુ. ૪

એ પુરમાં રહે જ્યાં લગેરે, અનજળ કૈરો નેમ
નૃપ કન્યા પણ આહ્યોરે, અધીક મનમે એમ મુ. ૫

હુકમ દીયો નૃપ નોકડોનેરે, લાલાદીક સર્વ લાર
ઠાદી મુકો પુર બાહરેરે, ગરેણા લો ઊતાર મુ. ૬

જ્યાર ત્રીયા પણ સહુરે, પીચેર જોડી જાય
મુમદ્રા સામુ સેવામાં, સાથે ચાલી તાય મુ. ૭

મુમદ્રાને સામુ કહે, તું તારે પીચેર જાય
વીરમ પયે પરદેશનો, કેમગ છે તુજ કાય મુ. ૮

કહે મુમદ્રા હાય જોડનેરે, આપ તણી અધીકાય
સેવા કરમુ હુ સહી, પીચર જોડા મુ વાય મુ. ૯

દડા કીધી અની ધની, મુમકાનાઃ મા તાત
 પુત્રીને ઘેર રાખ્યાઃ, પણ મુગ ન માની તાત મુ ૧૦
 તેને અ.પે. રા.ભેનરી, પણ ત.ત.ને તીપા નાથ
 કીવ રા.ભે. જાંબાઃ ભે.પી, પડેદેઃ માથ મુ ૧૧
 ખાચી રામ દેનાં મારી, ત.ત.ને તીપા નાથ
 મરીવ ઠી મુમકા તણ, પછા મે.પા તાપ મુ ૧૨
 નીજ બાલપે મા.ત રામદેઃ, રડે ત.તો ને કામ
 જવ મને ધન્યા તણ, કા.ત. ત.ને રામ દડ ૧૩
 મરથ દેઃમા નહી રદાપે, જામદા કરી જાંબા
 મુમકા મા.ત મને, ને જણ મને પાપાન મુ ૧૪
 જમ કીધે અ.ત. ૧૬ જમ નીધ ૫
 જા.જણ મરે મારી, મુમકા તરે મારી અ.ત મુ ૧૫
 કીઃ તરે રડે તા.ને, કીમ અ.ત. મુમકા તર
 જાંબા. કીમ નાઃ ૧૬, રડે રી. જમન તા.ત. મુ ૧૬
 કી.પાં મુમકા અ.ત. રડે અ.ત. રી. ત.ત
 ને મુમકા રા.ત. ૧૫, જણ ની રડે રી. રી. મુ ૧૭
 કીમકા કીમકા કીમકા, ૧૮, કીમકા ત.ત
 રી.ત.ત.ત. મુમકા અ.ત. ૧૫, જણ અ.ત. રી. ત.ત. ૧૮
 અ.ત. ત.ત. ત.ત. અ.ત. ૧૬, મુમકા ત.ત. રી. ત.ત
 કીમ અ.ત.ત. ૧૫, ત.ત. રી.ત.ત. અ.ત. ૧૭, ૧૮
 ત.ત. રી. ત.ત. ૧૬, ૧૭, ૧૮, ૧૯, ૨૦, ૨૧, ૨૨
 જણ રી. ત.ત. ૧૬, ૧૭, ૧૮, ૧૯, ૨૦, ૨૧, ૨૨

દોહરા

બાળ્ય ભલેા ધન્ના તણેા, હવે સુણજો અધીકાર
 કરેતો કરેતો આવીયો, શેરીપુર નગર સાર ૧
 ગયો મધ્ય બઝારમાં, પુરી જન ચીતાતુર દેખ
 ચક્કર ખાઈ હેઠા પડે, ઘઈ ચીંતા વીશેષ ૨
 પુરૂષ એકને પુછીયો, જન ચીંતાતુર કેમ
 કારણ આરત નો કહો, વાત હોય તેમ ૩
 આજ ઘડી દીન સાતમે, પુરજન મરણ પીછાણ
 એ કારણ આરત કરાં, સાંભળો ચતુર સુમણ ૪
 વળી ધન્નો તેને પુછે, કે કોઈ દેવ સંભેગ
 કે કોઈ ઉપદ્રવ મોટકો, કે કોઈ કારણ ભેગ ૫
 ત્યારે કહે તે માનવી, દેવ કટક ભય નાંહી
 અહીંયા ભય છે નવો, સાંભળજો ચીત લાય ૬

દાસ અદારમી

સંભવ સાદેજ સમરીયે એ દેશી

હલ ઘંભણ રાજ તીહા, સુખ હેત નૃપ અધીકાર
 એક તલાવ ખોદાવીયો, હરફ નીકળ્યા છે તે માય
 પુન્ય પ્રભલ ધનજી તણા કે. ૧
 અવની પતી તે અવસરે, મોટો એક દીર્ઘ ઘંભકે
 રાજ લખ્યા છે તે વીશે, નગર લોક આબ્યા તજી દંભકે
 પુ. ૨

ભાળી નૃપ અચરજ થયો, ધનજીના ગાવે ગુણ શ્રામકે
રીનો ઉપદ્રવ મેટીયો, હાથજોડી લોકો કરે પ્રણામકે
પુ. ૧૦

ગુણ લઈ રાયજી, ધનજીને મોટે મંડાણકે
નીજ મહેલ લે આવીયો, ઘર ઘર હુવા કોડ કલ્યાણકે
પુ. ૧૧

પરજાવીશ નીજ પુત્રીકા, ધનજી કહે નહીં પરજી સદીવકે
માગળ મુજને જવુ છે, આપને મુજ કુળની નહીં ઠીકકે
પુ. ૧૨

નૃપ કહે કુળવંશ તાહરો, અટકળે જાણ્યો બિહારકે
આપો પ્રકાશો તાહરો, ધનજી કહે સર્વ સમાચારકે
પુ. ૧૩

રાજસુતા પરજાવતાં, ધનજી નહીં પરજી લગારકે
નૃપ હુકારો બરાવીયો, સાત દીવસનો કર્યો કરારકે
પુ. ૧૪

સાત દીવસ વીતા પછી, હું જઇશ નૃપ એકોએકકે
કર્મ પરીક્ષા કારણે, એ મહારે છે અવીચલ ટેકકે
પુ. ૧૫

ને જવા દેયો નહીં, તો જઇશ છાનો રાત્રી માંયકે
કહેયો પહેલાં કહ્યો નહીં, તેથી સર્વ કહી હુકારો બરાયકે
પુ. ૧૬

રાય કહે પરણો તમે, સાત દીવસ પછી તુમ દાયકે
કરજો હું વરજા નહીં, જાણ્યો ભાગ્યવાન અધીકાયકે
પુ. ૧૭

પુન્ય તણો એ પોરણો, દીશાવાન રતીપતી રૂપકે
એહવો તે વળી નહીં મળે, એમ જાણ્યો સહુ ભુપકે
પુ. ૧૮

એમ હઠ કરી નૃપ પુત્રીકા, પરણાવી તે ધરખંતકે
જે કદોડ સુવર્ણ બલ, સુદર મહેલ સુખ વીલશંતકે
પુ. ૧૯

ધણા આદર સહીત રાખીયો, ધનજીને મહીપત એક માશકે
માશ લગી ત્યાં ગહી, ત્યારે વળીતા કરે અરદાશકે
પુ. ૨૦

ઢાળ જયનીની દેશી

અરદાશ કરે મન હરણી, વારૂં સુદર કંચન વરણી
અતી હર્ષે તે જળદ્રગધારા, કેમ છોટો તમે પ્રાણ પ્યારા
દોહરા

પ્રાણ પ્યારા વાલદા, કેમ જાવો મુજને મુક
જુનો દમે દીધો કયો, તે કદી જતાવો મુક ૧
જતની

નહી મુક તારી અંશ માત, ધનનો કહે સુદર મુણ વાત
ઘાલાવીય વેગી તુજ, એક વાર જવા દે મુજ ૨

દોહરા

સુણ સાસુ આવી તદા, કરે ઘણી નરમાય
હઠ કરી અતી ઘણી, પણ ધનજી ન માને વાય ૩

ઢાલ જતનીની

હવે નૃપ પોતે સુણ આયો, એ તો હઠ કરે અધીકાયો
પણ ધનજી માને નહી કોય, રાજ શીખ દીધી અવસોય

પુ. ૪

સુદરને ધનજી કહે, રાત દીવશ કરજો ધર્મ ધ્યાનકે
દાન શીયલ તપ ભાવના, શીવ મારગ ધરજ્યો ધ્યાનકે

પુ. ૨૬

એટલી દમ શીખડી, ચાલ્યો મન ધરી હુલાસકે
હાથી ઘોડા નૃપ સાથે દીધા, ધનજી ન લીધા સાથકે

પુ. ૨૭

નૃપ પ્રમુખ પહોચાયને, પાછા વળ્યા પુરના નરનારકે
ધનજી આગળ ચાલીયા, એ ઢાળ અદારમી જિદારકે

પુ. ૨૮

દોહરા

ધનજી આગળ ચાલતાં, જંગલ આબુ એક
વીરમ પંથ નીર્ભય છતાં, ગમન કરે નીર જીક ૧

તરૂ સ્થાન પંખી તણા, ભેઈ ઇંડા ધાર
અજગર તે તરૂ વળ્યો, પંખી કરે પોકાર ૨

તતક્ષણ ધનજીએ વારીયો, અજગરને તે વન
 ત્યારે પંખી હરખીત થયા, જાણ્યો ઉપગારી સજન ૩
 તખ ભારંડ પંખી ઉડ્યો, ગયો સમુદ્ર તીર
 ધનજી આગળ બે જડી, આણી મુઠી સધીર ૪
 તાવ તેજ રોગ ચક્ષુનો, કોઠ ભગંદર જાય
 એ રૂળ બે જડ તણા, જાણે તે દીધા બતાય ૫

ઢાલ ઓગણશમી

ધણ સરવોરની પાળ જિભા દોષ પંખીયા લલના એ દેશી
 ધનજી પુછંત તંત બતકા કહી લલના
 કેમ જાણ્યો તમે બેદ દેવ વીનાથયા પ્રવીણ સહી
 લલના ૧
 તખ બાળે ભારંડ, મુમંડ મહીમા તણા લલના
 પુર્વ કાલે સંત મદંત, મુદામણા લલના ૨
 જિભય મુનીશ્વર આ વન માંદી આવીયા, લલના
 તાંશ મુદ્રા અવલોક પરમ મુખ પાવીયા ૩
 અડીયા આબ્યે દે વીચારણા કરતા શુભનીતે ,
 જાતી મમરણુ સારે જિહાર થયો બલે , ૪
 પુર્વ બવ આવક જૂન આરાખીયો ૫
 સમદીન રતન મમાય તામ રૂળ પાવીયો ૫

- તેહ ઘડી તીર્યંચ યયા આ વન માંહી ,,
 અમે શ્રાવકના વૃત ધાર્યા સહી ,, ૬
 અહીયા ઘડી પચવીશ જોજન જગા મહી ,,
 નગર કંચનપુર નામ સુકામ છે સહી ,, ૭
 મહીપત કૌઠ શરીર પીડા તેને છે ઘણી ,,
 ચણુ અંધ મલીમંદ રમણુ રાજા તણી ,, ૮
 એહ સુજશ તમ હાથ આવે અતી પામસ્યો ,,
 તમે પુરના નરનાથ વીખ્યાતજ યાવસ્યો ,, ૯
 જ્ઞાન ઘડી અવદાત કે એ તમને કહ્યો ,,
 ધનજી સાંભળ વાત કંચનપુર આવીયો ,, ૧૦
 આંચો મધ્ય બઝાર, બંને જડી અહી લલના , ,
 વૈદ બહુયો તતખેવ, આંખો સારી કરી ,, ૧૧
 લોક બણી અમતકાર, સરવેને બતાવતો ,,
 રાગ ભગંદર તેજ, તાવ સહુના ગમાવતો ,, ૧૨
 જડી પ્રભાવે ઘઈ, આખા આંધળા તણી ,,
 આંજતા તતકાલ, વીલાચે ઘણી ,, ૧૩
 કૌડી ન લે હાથ, વીખ્યાત યયો નગર મહી ,,
 સાંભળ નરનાથ, પ્રખ્યાત વૈદ સહી ,, ૧૪
 પુરના બહુ જન પાસ, નરેંદ્ર વાત સુણી ,,
 મોટો વૈદરાજ ખાશ, અવતંશક સુણી ,, ૧૫
 છે મનુષ્ય પણ દેખાય, સાક્ષાત દેવતા ,,
 પર ઉપગારી મુખણુ, દરદી જન સેવતા ,, ૧૬

છવુ ત્યાં લગી, તુજ ઉપગાર છુટુ નહી ॥
 સુ કહીયે એ વાત, કે તુ સુરતરૂ સહી ॥ ૨૮
 પુન્ય પરમાણે અમ પુર, તમે આવીયા ॥
 રાય રાણી કહે એમ, પરમ મુખ પાવીયા ॥ ૨૯
 ધનજીને પુર માહે, મુજશ મહેક રહ્યો ॥
 એ ઓગણીશમી ઢાળ, મન વંછીત થયો ॥ ૩૦

દોહરા

ચાર રતન રાજ તણા, ધનજી આગળ આણુ
 મુકયા તેની પરીક્ષા, કરો ચતુર મુખણુ ૧
 રતન ભેઈ ધનજી તદા, જોલે ભેડી હાથ
 શુભ ચારેમાં જુદા જુદા, સાંભળીયે નરનાથ ૨

દાસ વીશમી

મુખ ચીરનાશી તાગ ચરીત લીજે સંભાળી એ દેશી
 પહેલા રતન રે માંયે, શુભ કેર ચઢ્યો ઊતર ભયો
 પાણીમાં જોળી તેને છાંટે, જેર અંશ માત્ર રહે નહી તાયો
 પુન્યવંત પ્રાણી ધનજી ભાગ્ય જળી શુભ ખાણી આંકડી ૧
 શુભ બીજ રતનમાં મુણીજે, એ રતન ધોઈને પીજે
 તેની કાયા રતન જેવી થાય, એવો ભારી શુભ એ માય
 પુ. ૨

શુભ્ર ત્રીજા રતનમાં સારો, તેથી થય અખુટ ભંડારો
શુભ્ર ચોથા રતનમાં ઉપનો, કથીર જની જાય-સોને
પુ. ૩

નૃપ સાંભળને થયો પ્રસન્ન, આખ્યા ધનજીને ચારે રતન
અતી ભાગ્યશાળી હેજ્યો તાયો, હવે પુછા કરે મહારાયો
પુ. ૪

અ પ કેણુ કહાંથી આવ્યા, કુળ વંશ કેણુ કહાયા
ધનજી કહ્યા સર્વ સમાચારો, નૃપ સાંભળેને હર્ષ અપારો
પુ. ૫

નૃપ પુત્રી મહા શુભ્રવંતી, ણીજી તે ઘરમે પાલંતી
વળી ધનજીને પરણાવી, નૃપ ઓછવ અતી મંડાવી
પુ. ૬

દાયજો દીધો ને અર્ધ રાજો, કેઈ સાર્યા વંછીજ કાજો
મનાહર મહેલરે માયો, મુખ વીસરો તે પુન્ય પસાયો
પુ. ૭

હજીવંબજી રાજની બેટી, એ તો રૂપ શુભ્રની પેટી
ધનજી તનજીવુ તેને બોલાવી ત્રણે રમણી લેલી થઈ આવી
પુ. ૮

ત્રાંજી નમજી નંધાનો, ધનજી મુખ વીસરો દીન રાનો
વડી વાવ છડીના મુખ લેવાયે, ધનજી પામ્યો પુન્ય નાનો
પુ. ૯

ળી પાંચસો ગામની માયો, એની આણુ વરતે સુખદાયો
મેદાશ વધી તે અથાયો, જન સુખીયા વરતે શવાયો
પુ. ૧૦

એમ કાળ કેટલોએક વીતો, ધનજી પ્રસીધ લોક વદીતો
પાત્ર દાન દેવે વારંવાર, એ કહી વીશમી ઢાળ
પુ. ૧૧

દોહરા

એક દીવશ ધનજી કને, અરજ કરે જન આય ૧
હમે સુખીયા તુજ રાજમે, કમી નહી છે કાય
પણ દુઃખ છે પાણી તણો, નહી કુપ જળ સીર ૨
એ આપદા અતી આકરી; ભાંગો તે દુઃખ પીર
ધનજી કહે લોહો ભણી, ચીતા કરો મત કાય ૩
નવો નીવાણુ જણાવસુ, જેમ સહુનુ દુઃખ ભાય
ભાણુકાર ભોલાબ્યા અતીધણુ, લાગ્યા બહુ મનુર ૪
સરોવર ખેદાબ્યા થદી, નીકડ્યો જળ પેદુર
ચારે બાજુ સલાવટ, પ્રવર પાલ પોશાજ ૫
મટીમા અધીક નીવાણુની, પ્રસીદ્ધ મુલક વીચાજ ૫

ઢાણ એકવીશમી

ચેત ચતુર નર કહે તને સદગુર, કીશ વીધ જીવ લક્ષ્યાનાહે એ રેશી
એક દીવસ સરોવર ભેવાને, સહિ આવી કર અશવારી
નર ભિમરાવ મુલત મો આગળ હુય ગય રથ પાયક ભારી
ભે ભે પુન્ય પ્રબલ ધનજી તણા, ભાગ્યબળી મહીમા ભારી
રીધ વૃદ્ધી સુખ સંપદા પામી, પાત્ર દાન કૃપા હીતકારી
આંકડી. ૧

મજુર ત્યાં માટી નાંખતા, તે પ્રત્યે દેખ્યા સારી
સાગરહત નીજ જનક, બંધવ ત્રણ લોભયા બે નીજ નારી
ભે ભે. ૨

જેઠ માશ રવી તપે આકરો, દુઃખ પામે મુજ ઘર નારી
ગોભદ્ર જેઠ તણી જે કન્યા, પરચેવે બીની ધારી
ભે ભે. ૩

માત પીતા પછુ અતી દુઃખીયા, ધનજી ભેય તેહ વારી
નયલે નીરખ ઓગળ્યા તેહી, તેને વીપત અતી છે ભારી
ભે ભે. ૪

ત્યારે મંત્રી બાપે કોણુ કારણ, દેવા વીધે નદી દુશીયારી
ચીંતા કંઈ વચી મનમાં, દત્તગીરી જગદ્રમ ધારી
ભે ભે. ૫

ધનજી બ.પે લોકો આણે, પત રજ વાટે ગ્રાંટે ભારી
તે રજ ગીરહ પટે મુજ ચણુ, તે ન.ટે અંદાન જગપારી
ભે ભે. ૬

ત્યારે મંત્રી દુર દીધા જન, તો પણ ન મીટી દ્રંગ જળધારી
કહો એ કેમ છીપાય દીણવીધ, જળર પ્રબળ મોહ વીકારી
જે જે. ૭

પુછે મંત્રી પુનરૂપી કેમ એ, તળ ધનજી કહે તે વારી
મજુર સંગે એ જન પહના, નર નાંખે માટી ધારી
જે જે. ૮

તેને મુજ પાશ બોલાવી પુછું, દેશ તણી વાત સારી
છડીદાર મોકલી તેડાવો, સાગરહત પ્રમુખ ધારી
જે જે. ૯

હાથ ભેડી બિભા મો આગળ, ધન્નો પુછે ધર પ્યારી
અરે વૃદ્ધ તમે કહાંથી આવ્યાં, કહો નામ તુમ પરવારી
જે જે. ૧૦

શેઠ કહે મુજ નામ સાગરહત, આ છે મારી નીજ નારી
આ મુજ ત્રણ પુત્ર છે તેહની, આ વહુવો કામજુમારી
જે જે. ૧૧

ચોથા પુત્રની જે જે વહુઓ, તળ ધનજી પુછે સારી
તેહ કહાં જે કહો શેઠજી, નયણા છુટી જળધારી
જે જે. ૧૨

ધનજી કહે કેમ રડો ટોકરા, શેઠ કહે મુણજે સારી
તે પરદેશ ગયો છે રાયજી, મુજને મુકી નીરધારી
જે જે. ૧૩

ધનજી ભાવે એ તુંજ ત્રણ સુત, કપુત દીશે દુખઝારી
સાથે મન સેવા નહી કરતાં, વૃધપણમાં એ તારી
જો જો. ૧૪

શેઠ કહે હમે ભમતા આવ્યા, પુવે' પાપ કર્યા ભારી
દુઃખે દુઃખે સજી પેટ ભરીયે, એ વાત કહી સહુ મારી
જો જો. ૧૫

ચારે બાજુ ઝાખા માટી નાંખા, તો પણ પેટ ભરા દુઃખમું ભારી
પુરી રોટલી પણ નહી પામાં, રાત્ર દીવસ અવધારી
જો જો. ૧૬

એકવીશમી ઢાલ કહી, એ ધનજીનો સહુ પરીવારી
આવ્યા ઠંચનપુર પણ સુત, ને ઝોળખ્યો નહી તે વારી
જો જો. ૧૭

દોહરા

કહે દારોગાને ધન્નો, મારા દેશના એક ૧
આપને અધીકે ખીચટો, અધીક તેલ વળી દેહ ૧
ધનજી એમ સમજાવીને, આવ્યો મહેલ માંચ ૨
અધીક ખીચટો તેલ બહુ, મળ્યા વૃધ દરખાચ ૨
ખીજે દીન ફરી આવીને, કહે જનકને તામ ૩
ક્યાં થઈ તમે આવીયા, કહી બતાવો નામ ૩
શેઠ કહે દાવ એકને, સાંભળજો મદારાજ ૪
નીજ સાચા જિવાડના, આવે પોતાને તાજ ૪

ભલો કરે પ્રભુ આપનો, દીધો અધીકો તેલ
 વળી ખીચડો બહુ દીધો, પડતાં દીધો જેલ ૫
 વચન મુણી ધનજી તદા, ઉપત્યો મોઢ અઘાય
 કહે દારોગાને ધન્નો, સાંભળજ્યો ચીત લાય ૬

દાદા બાવીશમી

પુન્યવંતી રાણીને ભરયાર પુન્ય જિદ્યે મળ્યો એ દેશી
 એ ઠાણો છે એની ખંકર કાય, વહન ગયો એનો કમળાય
 ધનજી ધણે પુનવાન, પાછળ ભવ દીધો સુપાત્ર દાન
 આંકડી ૧

ધણે ખાર ચણા એને દીજો,
 દુધ ધી અધીકો આપીજો ધ. ૨
 ચોખા સાઠી શખર સુભણ,
 વળી લીલા મગ પીછાણ ધ. ૩
 ચીલી ખાંડ અલી શખરી દીજો,
 વળી માગે તે વસ્તુ આપીજો ધ. ૪
 ખાટ પલંગ ઠાંલીયા ભારી,
 વળી રહેવાને જગ્યા બિદારી ધ. ૫
 પહેરવાને વાડુ વસ્ત્ર પ્રધાન
 વળી ધનજી કહે એમ વાન ધ. ૬
 રહેા મુખે સમાધિ અહીયા વીચેય,
 પછી જાને ચોવાને દેશ ધ. ૭

- હાવં બાવ એમ કીધા અધીકાય,
પાછે આંચે મહેલા માય ધ. ૮
- એ તલુ દીવસ પછી આવે,
ધનજી ડાસા પ્રત્યે બતલાવે ધ. ૯
- ધન્નો કહે અન્ન વસ બિહાર,
વળી જગ્યા દીધી સુખકાર ધ. ૧૦
- વળી જોઇયે તે મને કહીજે,
મન મહિ શરમ ન દીજે ધ. ૧૧
- શેઠ કહે હમે આપ પસાયો,
સુખીયા હંચે અધીક શવાયો ધ. ૧૨
- વટુઓ ગોરસ કારણ આજે,
કડી સાર્થતા કરવા કાજે ધ. ૧૩
- તે ગોરસ અમને આપીજે,
આટલું દીધું તો અધીક દીજે ધ. ૧૪
- ધન્નો કહે મન થાવો બિહાર,
મદારા રાજમાં બહુ થાય છાશ ધ. ૧૫
- નીત્ય પ્રત્યે આપીને તે લીજે,
એની શરમ નદી સખીજે ધ. ૧૬
- શેઠ સાંભળી દુખ્યો અશ્રમાન,
પાછે આંચે નીજ સ્થાન ધ. ૧૭
- પટેલ દીવસ તક લેવા ને વાર,
મરસ દીવી લાલની નાર ધ. ૧૮

- બીજે દીવસ બાલાની વીચારી,
ત્રીજે દીવસ કાલાની નારી ધ. ૧૯
- ચોથે દીવસ મુબદ્દા વીચારે,
ગઈ ગોરશ લેવા દરબારે ધ. ૨૦
- ગોખે બેઠા ધનજી બહાર,
રાણીઓને કહે ધર પ્યાર ધ. ૨૧
- એ શેઠના તુર્ય પુત્રની નાર,
પુન્યવંતી અધીક જિહાર ધ. ૨૨
- આદરમાન એનો બહુ કીજે,
વાસણ દુધ ઢહી ભરી દીને ધ. ૨૩
- કાયળી કપડા આપો અમીર,
ઝોઢવાને વળી દીને ચીર ધ. ૨૪
- પકવાન મીઠાઈ દીને વીમાસ,
આ તો આવે જઈ તાસ ધ. ૨૫
- એક વીધ મુબદ્દા આવે તે વાર,
હેવે સનમાન આપે આવકાર ધ. ૨૬
- હેવો મેવા મીઠાન મીઠાઈ,
જણુશની કમી ન રાખો કાંઈ ધ. ૨૭
- ત્રણ જણી આવે ત્યારે છાશ ધાલો,
વગી સનમાન તેને નહી આલો ધ. ૨૮
- એમ બેઈ શેઠને કહે ત્રણે નારો,
તુજ પુત્ર તે ગમાયો જિહારી ધ. ૨૯

એને પણ આપ ગમાવસ્યો સોય,
રાજાની દૃષ્ટી ખોટી હોય ધ. ૩૦

રાજમાં એને નહી મોકલીને,
હુમારો વચન આપ માની લીને ધ. ૩૧

પણ શેઠજી માને નવી કોય,
એમ થયઃ દીવસ બહુ ભોય ધ. ૩૨

એ બાવીશમી આખી ઢાળ,
આગળ સાંભળો વાત રસાળ ધ. ૩૩

દોહરા

એક દીન ગોરસ કારણ, એક દુકમણી સાર
રમણ મુબદ્દા બદ્દલીત, આવે છે દરબાર ૧
નોકર ધન્નાના દુકમણી, આવી કહે તે વાર
મહેલમાં ચાલો, તમને જોવાયે નૃપ નાર ૨
મહેલમાં આવી તદા, નદી જોઈ નૃપ નાર
અની ભય જાંત થઈ મુબદ્દા, મનમાં કરે વીચાર ૩
કોઈ પ્રપંચ અદીયા અદી, એટલે મહેલની બદાર
નૃપ ભેડો દાગળ નીમીને, રોક્યો પંથ ને વાર ૪
મુપતો આગળીને, કેમ જઈયે દવે જાગાર
દાગ આવે થજો, પણ નીકળતું જરૂર જલાર ૫

એવી કરી વીચારણા, નીકલી કર ચીત થીર
જતાં નીજ નારી તણો, ધનજીએ પકડ્યો ચીર ૬
ત્યારે શોભદ્રા જોયીયો, ધનજી છોડે નાય
વચન એવા મુખથી કહે, તે સાંભળો ચીત લાય ૭

ઢાલ તેવીશમી

કરજોડી આગળ રહી એ દેશી

મુદર રૂપ શોહામણો, કંચન વરણી કાયડે મુદર
તુજ મુખ કમળ વીલોકને, મુજ મન ભમર લોભાય
હે મુદર મોહનગારી માનની આંકડી ૧

પરતક્ષ મોહન વેળહે, પદમણ, રૂપે રતીપત્ની સારખી
તુજ તનુ કોમળ ફેળહે, પદમણ, મોહનગારી. ૨
મુખ તારો પુનમ ચરી, અષ્ટમી ચંદ્રસમ ભાળહે,
મોહે ભમરની ઓપમાં, ઓપે અધીક પ્રવાળહે.
પ. મો. ૩

ભમરો મોહ્યો માલવી, પુગી મોહ્યો નાગ હે. પ.
નાદે મોહ્યો જેમ હરણલો, હુ તુજ રૂપે લાગ હે. પ.
મો. ૪

તણ જેઠાણી તાહરી, પતીથી મુખ વીલસંત હે. પ
હુ પતી વીણ દુઃખ ભોગવે, અહનીશ ભય મુરંત હે. પ
મો. ૫

તુજ પ્રીતમ પરદેશમાં, ગયો વીરહ પ્રયોગ હે. ૫.
જન્મારો કેમ કાઢશે, દેખી વીરહ વીજોગ હે. ૫.
મો. ૯

એ મંદીર એ માલીયા, એ સુંદર સુખ રોજ હે. ૫
એ ખાવુ એ પહેરવુ, તુ સુજ ઠીજે હેજ હે. ૫
મો. ૭

એ ઘરેલુ શોના તણા, તે મળી રતન જડંત હે. ૫
લીજે દીજે કામની, મુજનો નેહ અત્યંત હે. ૫
મો. ૮

ધન્નો નામ છે માહરો, સુખ વીતસો સંસાર રો. ૫
મનુષ્ય જન્મ છે દોટીલો, ન મળે વારંવાર રો. ૫
મો. ૬

માહરી રાણ્યા તહારી, રહેશે આજ્ઞા કાર હે. ૫
તુ તુજ ચીત અનુ ચાલશુ, તને કદુ વારંવાર હે. ૫
મો. ૧૦

નીશરીન દુઃખ તુ બોગવે, બામ્બવંતી તુ નાર હે. ૫
તુજ પુન્ય પ્રમળ જિલ્લ થદી, મળ્યો તુ અરવાર હે. ૫
મો. ૧૧

દગીજ દુ' હાડુ નદી, શે વાતાં એક વાત રો. ૫
તુ પીરો નન માહરો, નીન પ્રને અક્ષતન રો. ૫
મો. ૧૨

દીવશ ઘણાથી માહરે, હતી અધછી હુશ હે. ૫
 નહી છોડુ તુજ દેડવો, મને બાબાજીના મુશ હે. ૫
 મો. ૧૩

તુ ત્રીયા યાત્ર માહરી, હુ તારો ભરવાર હે. ૫
 વારંવાર ધનજી કહે, મુક મારાથી લાજ હે. ૫
 મો. ૧૪

કહી ઢાલ તેવીશમી, ત્રીયા પરીક્ષા આજ હે. ૫
 આગળ વાત સાંભળો, છોડી સઘળા કાજ હે. ૫
 મો. ૧૫

દોહરા

તરત ત્રીસળ ચઢાયને, કોધે શરીર કંપાય
 અણુ નેત્ર કરી આકરા, બોલે ચોભદ્રા વાય ૧

ધીમધીમ વીધય વીટંબણા રે, નૃપ નીપટ નીર્ભજ
 લાજ ન આવે છે તને, કરતાં એક અકાજ ૨

હુ કુળવંતી પતીવ્રતા, કહી ન લોપુ કાર
 મન કરીને વંહુ નહી, કરે ને લાખ પ્રકાર ૩

હાથ લગાયો માહરે, તો કરમુ આપઘાત
 ભલ કરી મરમુ સહી, ચો વાતાં એક વાત ૪

ઢાલ ચોવીશમી

રૂપ નીવાસી સુખ નીવાસી આંખ તળે ઘર મેરા
 ભુવેાજી શુભદ્વંચરી કુલા દાસ તળે ઘર મેરા
 ગભરૂ કા લડકા કહાં તુમારા ડેરા
 નાદાન લડકા ડેરા બતાડે તેરા એ દેશી ૧

પરણી ખીન તુ ખીન પરણી વંછે, આ ભવ અપજશ હોયજી
 જન્મ વીગોવે વળી અતી રાવે, માનવનો ભવ ખોય

ધીકામેધીક મે કયા બીગાડયા તેરા,
 નીરતજ નરેશસર પલા છાડ દે મેરા એ આંકડી ૨

મજ તલો ખીતા તુ વાળે, જિતમ ખુજનો રીકરો
 પરનારીની વંછા કરતા, લક્ષણ કરી તુ રીકરો
 ખી. ૩

પરનારીની સંમત કરતાં, રાવણ શીટ શીટ દુવેાજી
 રાજ રીદ તેલે સર્વ શુભાવી, અધીક કમીતે ખુવે
 ખી. ૪

પરનારીના પાપ ઘણી, જમ કરે નીચીધે પરે માતોજી
 અખ વરણની તાલ ખુજી, તેને ઘતાવે બાધોજી
 ખી. ૫

પરનારીને ખેડી નજરે, એવંતા સુખ માનેજી
 પરમા પામી તાલ સરીવા, આંખ મ.દે તેના ધાડે
 ખી. ૬

જલદી જલદી ગાળો જોલે, ઊડી દો મુજ છેડાણ
નીચ લક્ષણનો ધણી ભુપ તુ, જણ્યો ભલપણ તેરો
ધી. ૭

ચાર દીશામાં રાજા બાળે, લક્ષણ કરી ચંડાળોણ
દુષ્ટ પાપીષ્ઠ ભિલંકપણો, મતીમંદ મુરખ મહાબાળો
ધી. ૮

કેશરી તણા વાળ જેમ ચઢાવે, ભુજંગ તણી મણી જેમોણ
જગમાંઢી એ કહે બિખાણો, સતી પયોધર પ્રેમો
ધી. ૯

સામુ સસરા જેઠ જેઠાણી, વગી ચોકલડી મારીણ
સપલા વાટ ભેતા હશે, જાવા દો મુણો વાત મારી
ધી. ૧૦

બહુ કાળ લાગ્યો તો સહુ, મુજ દીશા તરફ ભેચેણ
એ વાત મુણી લેલા ઘણ, રે, નૃપ તુજને રાશે
ધી. ૧૧

એ કુમતી કાણે આપી તુજને, રે નૃપ નીપટ નીલંજણ
પરનારીની સંગત કરતાં, બાંધશે અપજશણ
ધી. ૧૨

આજ પડી દુઃકદી ન આવુ, તારા મહેલ મહારોણ
આવો દુષ્ટ નવી જણ્યો તને, પ્રીત તારો જન્મારો
ધી. ૧૩

મુજને ચોકલડી મત જણ, મુર બહુ ચીંગ સહાયાણ
તહારી ધાત કરવા કાળે, તે આપા કે અપા
ધી. ૧૪

રે મહાદુષ્ટ પાપીષ્ઠ નરેશ્વર, એટલી કેમ ન વીચારેછ
પરે ત્રીયાનાં ભોગ કરી નરે, જન્મોજન્મ ભગારે
ધી. ૧૫

અરે કુમતી શેખર કુલ દીપ્તા, નામ ધરાયે રાખેછ
પરનારી સંગત કરતાં, વાગે અપમંશ વાળ
ધી. ૧૬

અરે મોહ આચ્છાદીતને તણ, કેમ ન વીચારે જાડીછ
પરનારીના પાપ પ્રસાદે, જાય નરકની કુડી
ધી. ૧૭

અરે રંક ભુદ્ધી દીપ્ત બાપડા, કેમ તને મુજ ભુડીછ
પરનારીની સંગત કરતા, જગટે ચાર દીશા દુડી
ધી. ૧૮

અરે દલીદ્રો દેભાગી નૃપ, એ મુખ ભીંડુ આશકાછ
પરનારીના પાપ પ્રસાદે, રો જાય રૂકમ રૂડા
ધી. ૧૯

અરે જનન નન કર નદા રજુ, રે વ એ મંડ આશકાછ
અરે કૃપા કર જન બાવડ વ્યા પડેયો મુજ તારો
ધી. ૨૦

એહવો શીલ રતન ગુણ સુદર, તે હુ કદી ન છોડુલ
મહારી આશા કદી મત રાખો, દાણમાં કાય વીહંડુ
ધી. ૨૩

ચાવીશમી ઢાલ, ચોસદ્રા આખી વાત રસીલી
ધનજી હપ્પે જાણે કે, પીધી પય મીઠી ધાલી
ધી. ૨૪

દોહરા

૧. ધનજી કહે સુણ સુદરી, જગમે પર ત્રીયા જાણ
માત બરોબર મહારે, અથવા બહેન સમાન ૧
૨. તારા ધણીની વાત કહુ, તો હર્ષ કેવો તને હોય
વનીતા કહે તે હર્ષની, કહેણી ન આવે કાય ૨
૩. વળી ધનજી કહે તાહરો, કંઈ મેળવુ આજ
તો મને સુ દીયે, હમણા હીજ સમાજ ૩
૪. કહે ચોસદ્રા હર્ષ સહુ, ભરપાયા મહારાજ
મુકો મારો પાલવ, હુ ઘેર જાઉં આજ ૪

ઢાલ પચીસમી

કેરો કમચો જલે બયોજી, કાંઈ ધરતી સોસ્યાં જાય
જાગુ દહીણની ચાકરીજી, મારો પીયા રીસાયો જાય
એ રમી

ધનજી કહે તુ માહરીજી, જિતપતી જાણે ના
 નહી જાણે તો હું કહું, ત્યારે ત્રીયા કહે જાણે ના
 સુજ સુકલેણીરે વનીતા શંક ધુરથી જિતપત માહરી
 અતી લજવંતીરે દેખાડતી શીજ સુગંધી ખ્યારી
 પતીવ્રતા તુ પ્રેમદે, કાંઈ પ્રત્યક્ષહી પીછાણી
 શીજ તણી ધારારે સુમંગે કાંઈ મે નીચે કર જાણી
 એ આંકડી

ધનજી કહે મુજ તાત હેજી કાંઈ સાગરદત્ત અભીપાન
 ત્રણ ભાઈ લાલો પ્રથમ, કાંઈ બાલો કાલો જાણ સુ. ૧
 પહેલી રમણી વળી માહરીજી કાંઈ તુમ સાથે છે નેહ
 બંધવ દુષ્ટ જાણી કરી, હું નીકળ્યો દેશ તજેદ સુ. ૨
 રાજમદી આવી કરી, કાંઈ હું પરગ્યો ત્રણે નાર
 મુખથી લીલાં રહેતા ચકા, આવી મળ્યો પરિવાર મુ. ૪
 બંધવ દુષ્ટ જાણી કરી, હું ચાલ્યો એકાએક
 નમર ચોરીપુર આવીયો, પુરીજન દુખીયા પેખ મુ. ૫
 દરદ વાંચી નૃપ પુત્રીજા, હું પરગ્યો મદીમંડ
 ત્યાં એક માગ રહી ચ. લીયો, મળ્યો મુજ પછી બારંડ મુ. ૬
 એ જાડી લીપી લીજું, જાણ્યો મદીયા વગવ
 હાલ નવડંબે. વધારે, નહીં મળુ મુજદવ મુ. ૭
 અહીં નજર પડે. ને, પંજી લી જી જાણ
 એ જિતપત હિ માહરી, પંડિતજી કહે વાગડ મુ. ૮

પદમ બતાવ્યો પગ તણો, વગી કહી બહુ છાની વાત
 મુણી ચોભદ્રા જાણીયો, નીજ પ્રીતમ શાસાત સુ. ૯
 તતક્ષણ સામી જઈને, કંઈ જોળખ્યો નીજ ભરથાર
 આણંદ અંગ માવે નહી, આંખે છુટી આંસુની ધાર સુ. ૧૦
 પ્રાણુ ખ્યારો વાલહો, આજ મળ્યો મુજ આય
 બીન વાદળ વર્ષા હુઈ, જેમ આંધળો ચક્ષુ પાય સુ. ૧૧
 આજ મહારી જાગીદશા, કંઈ આજ ભલો સુવીહાણ
 આજ ભલો રવી જિગીયો, પ્રીતમ મળ્યો ભાગ મહાણ સુ. ૧૨
 હૈરે હૃદય માવે નહી, ધામી અધીક પ્રમોદ
 તતક્ષણ જઈ પગે પડી, ધનંત્રી લીધી ગોદ સુ. ૧૩
 ધનંત્રી રમણને ફરસતા, ચોભદ્રા યઈ પ્રકુલ
 પાછળ દુઃખ ભોગવ્યાછકે, આજ ગઈ સર્વે બુલ સુ. ૧૪
 કડવા વચન કહ્યા આપને, ખમ્બો મુજ અપરાધ
 વારંવાર ખમાવતી, આણી અતી અહભાહ સુ. ૧૫
 દાશી જાણી ગોલાવીને, ધનંત્રી જાણે એમ
 મરદન મંજણુ ઊવટણો, કરાવ્યો ધર પ્રેમ સુ. ૧૬
 વચ્ચે ધરણી જણાવના, સહુ એને હો સુખ
 મનોહર મહેલમે, જોસાડો ધર સુખ સુ. ૧૭
 ધનંત્રી કહે મુજ ધર વીશે, તારોજ છે અખત્યાર
 તમે રમણી માહરી, રહેશે આસાકાર સુ. ૧૮
 તુ દરી પરદેશમાં, દુઃખ સહવા માવીતા લાર
 સંતુને સુચરા તણી, દીધી સેવા બિદાર સુ. ૧૯

સુભદ્રા વાત સહુ કહી, -વીતક વીતી જેહ
 ધનજી સુણ વનીતા તણી, અધીક પ્રસંસા કરેહ સુ. ૨૦
 ધનજી લોજન જમતાં, કંઇ રમણ ચોભદ્રા હાવ
 પચીસાગી દાળમાં, પુન્યે પામી આય સુ. ૨૧

દોહરા

ધનજી સભા વીચે તદા, સુખથી બેઠા આય
 શાલીભદ્રની બેનડી, પામી પુન્ય પસાય ૧
 રમણ તણે સુણ આયને, બોલે કર અતી રાય
 તુ પરદેશજી પાપજી, મહારા ગુખ લીધા તે ખોશ ૨
 ઘાશ માટે ફરતા છતાં, મહેલમાં બેઠી આય
 કામદાર બોલાવીને, ઇંચુ બહાર કઢાય ૩
 તડકે બડકે ઉછળે, કહવા વચન બાપંત
 પણ ચોભદ્રા બોલે નદી, તેહ તણે વચ કંવ ૪
 દાસી આવીને કહે, મેદતામે મહારાજ
 રાણીબોમે ધમચક માંડીદો, કુણી શુખ નૃપ આજ ૫
 ધનજી હે તણે બહારી પીયર બેસો બધ
 ને મુખ ચાહો તમ, કોની આજ્ઞા માનો આય ૬
 ને પરવી મુજ દાવની, શાજભદ્રની બદેન
 એની આજ્ઞામાં રહય, મનમે તમને મીન ૭
 મર રમણ વગે માંડી, તણે નેને લાગય
 કંઈ કરેને જુવને, કેમ કરો છવો તણ ૮

હો

વચન સુણી વાલમ તણાં કરે ઘણી નરમાય
પગે પડી સુભદ્રા તણે, હુનીમળી ચારે આય

દાણ છવીશમી

હથ સાધુ આયો નંદીરે, નેવે પાંચસે વાટ એ દેશી
હથ સુભદ્રા આવી નહીરે, નેવે સાસુ વાટ
હથ કારણ એમાં છેરે, કાણુ કાણુ કરે જિયાદ
રે ચીતા કરે ઘણી આંકડી ૫
થઈ ઘણી દલગીરોરે, કાણુ કાણુ સાંભળી નેણા
નાંખે નીરોરે ચી. ૨
આવી થઈ જિતાવળીરે, નેધ મહેલ મઝાર
વહુ પાન ખીક આવતીરે, સંઝ શોળે સજ્જંગારે
ચી. ૩
નેધ તે પાછી વળીરે, થસકો પડયો અઘાય
છાતી લાગી કાટવારે, વહુએ કયો અન્યાયરે
ચી. ૪
ચેક કને આવી કહીરે, વાત કહી શહુ માંક
મહેલમાં ખેલે વહુરે, જગમાં થઈ ભાંકરે
ચી. ૫
ચેક મળી ચીતા કરેરે, ભોજન થઈ ગયો ઝેડર
જિલટ દંડ માંડી દરેવારે, નેધ કમળી મહેરરે

પંચે પાસ આવી કરીરે, શેઠ કહી સહુ વાત
 પંચ માને નહી સર્વથારે, શુષ્કવંત નૃપતી સુખત
 થી. ૭

રોગ સમાચે નગરનોરે, વળી નૃપ કૈલ ગમાય
 પુત્રી પરણ્યો રાયનીરે, જો સમ અવર ન યાયરે
 થી. ૮

કહે શેઠ સુઝ સુત વહુરે, મહેલમાં રાખી જોતાય
 કર કંકણ આદી બદીયારે, પ્રત્યક્ષ રૂપ્યા તાયરે
 થી. ૯

પંચ વાત માની નહીરે, કહે વેલો થઈ ગયો શેઠ
 અંદરે અકારજ નદા કરેરે, અમંઆ બુધ્યો નેકરે
 થી. ૧૦

આવા નીજ રથ ન કરે, નગામા ફગડગી પાત
 મનમાં પાંચ પંચે આચરે
 થી. ૧૧

દુખી પેટ ભરવા લાણીરે, હમે પરદેશી મહારાજ
આવ્યા તમારા નગર માંહે, મારી ગઈ શરમ ને લાજ
ચી. ૧૫

હમે ગરીબ રંક અનાથ છૈયેરે, કાણુ માને મુજ વાત
કાંતો શરણે પ્રભુ તંણેરે, કે ચાહુ રાજસ હાથરે
ચી. ૧૬

ધનછ જિઠી ઉલો ઘડરે, સનમુખ આવ્યો ચલાય
બે હાથ ભેડીને કહેરે, મને ઝોળખો છો કે નાયરે
ચી. ૧૭

ચેઠ કહે નવી ઝોળખ્યારે, તમે બળવંત ભેધાર
મુકો મારા મુતની વંહુરે, અરજ કરે વારંવારે
ચી. ૧૮

પગે લાગી ધનછ કહેરે, તુજ મુત તુર્ય વીખ્યાત
ધન્નો નામ હુજ છુરે, આપ હમારા તાત
ચી. ૧૯

ખાન ખાન વખાડીક વળીરે, આખી તે અધીકાય
કલ્યાડીક તે ચાકરી કરીરે, તેની સહુ આજ કમાય
ચી. ૨૦

ચો ધન્નાને ઝોળખીરે, આનંદ અંગ ન માય
૧૨ે અંમુ દરખનારે, થયો દુઃખમે મુખ શવાય
ચી. ૨૧

સાગરદત્ત ધનજી ભણીરે, જોખામે જેઠારે
હર્ષ વીનોદ કરે ઘણીરે, શીર પંખાળે વારંવાર
શી. ૨૨

મહાન સ્નાન કરાયનેરે, ભણા આબુપણ પહેરાય
જેસાડયો સીધાસણેરે, ચામર વીજે તાયરે
શી. ૨૩

શુભપણે કાર્ય સદુ ચયારે, ધનજી ક્યા વીશાલ
પુરજન કામ જાણે નદીરે, જોડ છંદીશમી દાસ
શી. ૨૪

દોહરા

જનક કરે ધનજી ભણી, તુલ માતા દુઃખ પામ
ધનજી કરે પીરજ પડે, રેસુ આર્જ મીરામ ૧
મતા તાતાને કરે, તાત તારો મોલ
કાલે મયો દતો રજમા, દજી નદી આયો કેવ ૨
તાલો અન્ન્યો રજડે, ખજર પડી નદી કાવ
મતાને આવી કરે, તમ ચીતનુર મ.વ ૩

ઢાલ સતાવીશમી

૨

પાય મોહોરની મુદડી મેરી પાયલ મે ગધરે એ દેશી
 ગળામાં ખાંધી ડુગડુગી, દરબાર પાશે આયરે
 હાથ ભેડી માન મોડી, વંદે ઇલુવીધ વાયરે
 નર રાય નીકા મ કર એ અન્યાયરે
 આંકડી ૧

માહરાં મુતની વહુ તે રાખી રાજમારે,
 એવો અન્યાય કરતા લાજ નહી કાયરે,
 નર રાય નીકા મ કર એ અન્યાયરે ૨

શેઠ વહુ ચોધવા ગયો, તેહની પલ્લુ ખળર નહી કાયરે
 ખાંડા ભુલો હુવો સહી, તુજ અંધરાજરે માયરે
 માં. ન. ૩

અંન પાન વસાદીક તલો, વીશવાશ દે અધીકાયરે
 પકકો દહને નાંખીયા, મને ખાડ જિડી માયરે
 માં. ન. ૪

મીઠા ભોડી મોરટી, પલ્લુ શાપ આખો ખાયરે
 મે પોલો દુધ ભણુને, કાંઈ પટયા ફંદમે આયરે
 માં. ન. ૫

ભુગલ ધ્યાની તુ થયો, લાજ ન રાખી કાયરે
 મંજરી છગ કર મુત્રો થયો, જિભી જાય ગટકાયરે
 માં. ન. ૬

ધનજી જીઠીને ચાલીયો, માત મળવાને તાયરે
તેજ તીજો ભેષને, ટાકરી નાશી બપરે
મં. નં. ૭

તામ ધનજી શીઘ્ર ચાલી, આઠે ક્યોં આપરે
હાથ નેહી પગ પકડી, કહે તુ છે મારી માપરે
મં. ન. ૮

તુજ પુત્ર પન્નો દુઝ છુ, નદી જે છીપે। અન્યાયરે
માતા જોજખી દેયે ચાંપે, તે નયલે જળ વરસાયરે
માં. ન. ૬

જાણે પુત્ર ભેસાડીનેરે, કાંઈ મસ્તક ફેરવે દાવરે
હરખ અપીકેઃ ઉપજ્યો, કાંઈ જાણે તે જગનાવરે
મા. ન. ૧૦

ਮੰਨਣ ਬੁਧਯੁ ਤੇ ਪ੍ਰਮੁਖ, ਆਤਮੀ ਮਛੇਰ ਮਤ.੨੬
ਆਪ ਭੋਭ ਬਹੁ ਮੰਗਿਆ, ਪਯੁ ਤੁ ਮੋਂਪੁ ਉ ਗਾਰੈ
ਮਾਂ. ਨ. ੧੧

શ્રી:જાડા:પીઠ રમણ આ:રે, રમણમ કરતી તા:પરે
 ર મુને પને પડી, ત્યા:રે આ:શીઝ રે મુદા:પરે
 માં. ન. ૧૧

ડૉ.દાનજી મણી દે.વ ભે, જણાવે છું મુખર ધરે
 બંધ હિં મહારાષ્ટ્રે ૧૪, રે મ.મુ રીત કવય
 માં. ન ૧૧

5) 4425 4426, 4427 4428 4429 4430
 4431 4432 4433 4434 4435 4436 4437 4438 4439 4440
 4441 4442 4443 4444 4445 4446 4447 4448 4449 4450
 4451 4452 4453 4454 4455 4456 4457 4458 4459 4460
 4461 4462 4463 4464 4465 4466 4467 4468 4469 4470
 4471 4472 4473 4474 4475 4476 4477 4478 4479 4480
 4481 4482 4483 4484 4485 4486 4487 4488 4489 4490
 4491 4492 4493 4494 4495 4496 4497 4498 4499 4500
 4501 4502 4503 4504 4505 4506 4507 4508 4509 4510
 4511 4512 4513 4514 4515 4516 4517 4518 4519 4520
 4521 4522 4523 4524 4525 4526 4527 4528 4529 4530
 4531 4532 4533 4534 4535 4536 4537 4538 4539 4540
 4541 4542 4543 4544 4545 4546 4547 4548 4549 4550
 4551 4552 4553 4554 4555 4556 4557 4558 4559 4560
 4561 4562 4563 4564 4565 4566 4567 4568 4569 4570
 4571 4572 4573 4574 4575 4576 4577 4578 4579 4580
 4581 4582 4583 4584 4585 4586 4587 4588 4589 4590
 4591 4592 4593 4594 4595 4596 4597 4598 4599 4600
 4601 4602 4603 4604 4605 4606 4607 4608 4609 4610
 4611 4612 4613 4614 4615 4616 4617 4618 4619 4620
 4621 4622 4623 4624 4625 4626 4627 4628 4629 4630
 4631 4632 4633 4634 4635 4636 4637 4638 4639 4640
 4641 4642 4643 4644 4645 4646 4647 4648 4649 4650
 4651 4652 4653 4654 4655 4656 4657 4658 4659 4660
 4661 4662 4663 4664 4665 4666 4667 4668 4669 4670
 4671 4672 4673 4674 4675 4676 4677 4678 4679 4680
 4681 4682 4683 4684 4685 4686 4687 4688 4689 4690
 4691 4692 4693 4694 4695 4696 4697 4698 4699 4700
 4701 4702 4703 4704 4705 4706 4707 4708 4709 4710
 4711 4712 4713 4714 4715 4716 4717 4718 4719 4720
 4721 4722 4723 4724 4725 4726 4727 4728 4729 4730
 4731 4732 4733 4734 4735 4736 4737 4738 4739 4740
 4741 4742 4743 4744 4745 4746 4747 4748 4749 4750
 4751 4752 4753 4754 4755 4756 4757 4758 4759 4760
 4761 4762 4763 4764 4765 4766 4767 4768 4769 4770
 4771 4772 4773 4774 4775 4776 4777 4778 4779 4780
 4781 4782 4783 4784 4785 4786 4787 4788 4789 4790
 4791 4792 4793 4794 4795 4796 4797 4798 4799 4800
 4801 4802 4803 4804 4805 4806 4807 4808 4809 4810
 4811 4812 4813 4814 4815 4816 4817 4818 4819 4820
 4821 4822 4823 4824 4825 4826 4827 4828 4829 4830
 4831 4832 4833 4834 4835 4836 4837 4838 4839 4840
 4841 4842 4843 4844 4845 4846 4847 4848 4849 4850
 4851 4852 4853 4854 4855 4856 4857 4858 4859 4860
 4861 4862 4863 4864 4865 4866 4867 4868 4869 4870
 4871 4872 4873 4874 4875 4876 4877 4878 4879 4880
 4881 4882 4883 4884 4885 4886 4887 4888 4889 4890
 4891 4892 4893 4894 4895 4896 4897 4898 4899 4900
 4901 4902 4903 4904 4905 4906 4907 4908 4909 4910
 4911 4912 4913 4914 4915 4916 4917 4918 4919 4920
 4921 4922 4923 4924 4925 4926 4927 4928 4929 4930
 4931 4932 4933 4934 4935 4936 4937 4938 4939 4940
 4941 4942 4943 4944 4945 4946 4947 4948 4949 4950
 4951 4952 4953 4954 4955 4956 4957 4958 4959 4960
 4961 4962 4963 4964 4965 4966 4967 4968 4969 4970
 4971 4972 4973 4974 4975 4976 4977 4978 4979 4980
 4981 4982 4983 4984 4985 4986 4987 4988 4989 4990
 4991 4992 4993 4994 4995 4996 4997 4998 4999 5000
 5001 5002 5003 5004 5005 5006 5007 5008 5009 5010
 5011 5012 5013 5014 5015 5016 5017 5018 5019 5020
 5021 5022 5023 5024 5025 5026 5027 5028 5029 5030
 5031 5032 5033 5034 5035 5036 5037 5038 5039 5040
 5041 5042 5043 5044 5045 5046 5047 5048 5049 5050
 5051 5052 5053 5054 5055 5056 5057 5058 5059 5060
 5061 5062 5063 5064 5065 5066 5067 5068 5069 5070
 5071 5072 5073 5074 5075 5076 5077 5078 5079 5080
 5081 5082 5083 5084 5085 5086 5087 5088 5089 5090
 5091 5092 5093 5094 5095 5096 5097 5098 5099 5100
 5101 5102 5103 5104 5105 5106 5107 5108 5109 5110
 5111 5112 5113 5114 5115 5116 5117 5118 5119 5120
 5121 5122 5123 5124 5125 5126 5127 5128 5129 5130
 5131 5132 5133 5134 5135 5136 5137 5138 5139 5140
 5141 5142 5143 5144 5145 5146 5147 5148 5149 5150
 5151 5152 5153 5154 5155 5156 5157 5158 5159 5160
 5161 5162 5163 5164 5165 5166 5167 5168 5169 5170
 5171 5172 5173 5174 5175 5176 5177 5178 5179 5180
 518

સુભદ્રા સાથે આવી, વીનય શુષ્ક ગંભીરરે
 ભક્તી ધણ વીધ કરી, એ તો રહી પીયરરે
 માં. ન. ૧૫

શુભપણે મહત્ત્વ માંહી, માત પીતા સુવીચારરે
 પુન્ય પ્રબળ ધનજી તણા, એ સત્તાવીશમી ઢાલરે
 માં. ન. ૧૬

દોહરા

લાલો મનમાં ચીતવે, પાછી ન આવી માય
 જનક ન લાધો ભેષતા, આરત એ અધીકાય ૧
 ખગર કરવા કારણે, ગયો રાજરે માય
 પણ કોઈ ખતલાવે નહી, ફરી પાછો ઘેર ભાય ૨
 વળી લાલો મન ચીતવે, સુભદ્રા રાખવા કાજ
 દીધા ખાડા છુયા નૃપે માત પીતાને આજ ૩
 એમ વીચારી આવીયો, લાલો પંચ માય
 વાત કહી સહુ માંડને, પણ પંચ ન માને તાય ૪
 લાલો તડદી ભોલીયો, તમે દેખાઓ પંચ અખુઝ
 નાંખો ચીરની પાઘડી, માયે ભાષો સુંજ ૫
 મહાજન મુણને ચમદીયા, માની સાચી વાત
 એના ભાઈની ત્રીયા, રાખી નૃપ સાક્ષાત ૬
 અર્ધ રાજનો જે ધણી, ધનજીનો ચસરો લિહાર
 તેહની પાસ જઈ પોકારીએ, તે છે મોટો દરબાર ૭

ઝોદવી કરી વીચારણા, સઘળા લેગા હોય
લાલા સાથે આવીયા, મોટા દરબારે સોય

દાસ અઠાવીશમી

શીવપુર નગર સોડામળો એ રેણી

આગળ મુઠી ભેટલો, વીનય પ્રમુખ મુવીધાન નરેન્દ્ર
નરેન્દ્ર, અરજ એક અવધારીયે આઠમી ૧
રાય કહે કોણ કારણે, આબ્યા અહીયા ચતાય મુમવળ
વેપાર કરે છે તમે મુખે કટીયે ચીતા કાય ૨

અરજ કરે અચ્છી તરેફ રે

આજ તમારા પ્રસાદથી, સર્વ વાતનું છે મુખ, ન
લાભ પળે છે વેપારમાં, નદી કોઈને કંઈ દુઃખ ન
જ. ૩

પેટ ભરવા પ્રાણે, માત પીતા સંધાન, ન
આ વહીવાની અહીયા, દીન મરીજ અન. ૪ ન.
જ. ૪

જ. ૫ ન. ના ભાઈની વડું, આપ નવું અમન, ન.
૧૪ મ. ૬ ન. જી સહી, કે. ૫ અમન કટીયે વત ન
જ. ૫

૩૫૪૧ ૧૦૦૦ ૫૫૫, ૩૫૪૧ની રીતે મે. ૧, ન.
૧૧-૮. ૧૦૦ ૫૫. એ તરીકે મે. ૧૦ ન.
જ. ૬

પાછી તેને સોપાવીએ, એ છે સારો ભોગ, ન.
રાય સુણી ચીત ચમકીયો, લાગ્યો મોટો રોગ ન.

અ. ૭

પંચ ભણી રાય વીસરજ્યા, ધનજીને દરબાર, ન.
તહત કરીને ભણીયો, સાચી વાત વીચાર ન.

અ. ૮

રાય વીચાર કરે તદા, મુજ બિપગારી એહ ન.
વળી વલ્લ ખ્યારો ઘણો, નવલ જમાઈ તેહ ન.

અ. ૯

ન્યાય ન કરે એહનો, તો અપજયની છાપ ન.
દુખામે પડ્યો ઘણો, જેમ શહી છણુદરી સાપ ન.

અ. ૧૦

નીપુણ જમાઈ જે દીયે, સમભવતાં જે નાર, ન.
બંને ઘરે વધામણા, રહે માંહો માંહી ખ્યાર ન.

અ. ૧૧

દહાય જે માને નહી, તો તુટતો દીયે નેહ, ન.
ભુધ ઘતો દેખાય છે, ભાવી ભોગ છે એહ ન.

અ. ૧૨

અઠાવીશમી દાલમે, નૃપ છતસત્રુ પાય, ન.
પંચ આવી અજ કરી, તણ તે કરે વીમાય ન.

અ. ૧૩

દોહરા

નૃપ છતચતુ તે સમે, ધનછને દરબાર
 સમાચાર કહાવીયા, દુત મોકલી તે વાર
 દુત કહે હાથ ભેડીને, ધનછ પાશે આય
 તમારા સસરાએ મોકલ્યો, એમ કહેવાડી વાય
 અતુર વીચણુ તમે ઘણા, વળી અવશરના ભણ
 બિપગારી ચીર ચેહરો, કહાં તગી કર વખાણ
 રાજ સુતા રજીયામણી, યોજા રૂપ રથાગ
 પરણે અતી પ્રેમળી, મન માને તે બાગ
 મદાજન આવી પોકારીયા, પરેથીની નાર
 રાખી તે આપો સદી, મુશરાજના વચન ધાર
 પરનારી દુખ કારણો, નદી રાખવી ત્યામ
 ધનછ માંભળ બાંધીયો, એ તાડાના સદુ કામ
 જાડી નદવા બેલીયો, જા જાહે તુ દુત
 જા કહેજે તુજ રામને, મંત્રણ તુજ કરતુ ૭

દાસ માંગખૂશીશમં!

— — — — —

ધનછ કહે દુત જાણે તુ જાવળ મુજબ ન.દિ.
 તેને નુત મુજબે કેવડી. એ નુતે નુતે ન.દિ.
 એ નુતે નુતે મુજબ ધનછ તુ એ નુતે ૧

કહુક વચન કહેવાયો આકરો, છતશત્રુ નૃપ તે વારી
દુત વચન સુણ કોપ ચઢ્યોઃ ઘણો, ત્રીશલ ચઢાય લીલાડી
લે. ૨

એકલટો પંથી અહીયા આવ્યો, કહુક વચન મને ભાષે
ન્યાયની વાત કહયા ન માને, ભેમ ઘણો મનમાં રાષે
લે. ૩

તો હવે માન બિતારૂ એનો, એવી મનમાં ધારી
હય ગય ભટ ચતુરગીણી શેના, તૈયાર કરે તે વારી
લે. ૪

વીવીધ આયુધ કર ચોભતા, સુરા છતશત્રુ મહારાયો
જીદ કરવા સામા આવ્યા, નીશાણુ નોખત શુહરાયો
લે. ૫

ધનછ મુણને યનમુખ મોકલી, શેના ને ચતુરંગે
હથ હીંસાર કરંતા ચાલે, ચોભતા અધીક મુથંગે
લે. ૬

જીલ જીગાટ કરતા અતી ગાજે, મદ ઝરતા માતંગ
ધણધણાટ ચોસે અતી ગાડો, ફરકે ધન પંચરંગ
લે. ૭

પ્રવર ભજીષ્ટ પુષ્ટ ભટ ભેદા, માયે નારી ટોપ સેનાએ
પાખરીયા ભકતર શરીરે દીસે, ધન ઘટા અતી સ્થામે
લે. ૮

ભરણી સેલ ગઢા ગોફલુધર, તલવારા ચમકતે
કમર કટારી અધીક અટારી, નાણે જમ દાઢાં કમકતે
તે. ૯

ગોળા નાળ ભંદુક ધનુષ્ય, મુસાદીક તણ હાથીઆર
કેઈ હય ગય રય પર બેડા, કેઈ ખ્યાદા વણ હુશીયાર
તે. ૧૦

પાંચયો ગામ તણા રખવાતા, તતશીલુ તારા બોતાબ્યા
સ્વામ તણો કામ સમજ, હુશીઆર સજી મટ આબ્યા
તે. ૧૧

નૃપ હતયગુના દુકમાળી ગુમટ ચેના તણ બુદ્ધ મંડીયા
ભોમજ પનજના દુકમાળી, સામા જઈ તે બડીયા
તે. ૧૨

બાપી માયા બાતાપી બાતા, મુડી રદયા બોતા તારો
વીરીય પ્રજાવના રાચનર ચાલે, માળી ગુમટ મણરને
તે. ૧૩

મનજ પુન્ય પનજન. અપીકા, નેદ તણા જાત બને
નૃપ હતયગુની મેન. દ.રી. મેગી બડા તને
તે. ૧૪

હતયગુની મેન રજ પનજન. હતયગુની મેન. દ.રી.
નૃપ હતયગુની મેન. રાચે. હતયગુની મેન. રાચે.
તે. ૧૫

મંત્રી હાથ ભેડી અરજ કરે, એમ લ'પટ કદી નહીં છતે
નીચે કરીને કદી નહીં યાવે, એ જગવેણુ વદીતે
ભે. ૧૬

નવલ જમાઈ વલલ આપરો, ઉપગારી શીર મોઠ
નીપુણુ નીતી મારગ ચાલતાં, કદી નહીં ભેઈ ખોઠ
ભે. ૧૭

વાત અન્યાય તણી, કીચીત ન ભેઈ કોઈ વારી
પંચને લાલે અરજ કરી, તે પુછ કરે નીરધારી
ભે. ૧૮

તતક્ષણુ રાય બોલાવી, લાલને પુછી કેમ છે વાત
લાલો કહે મુજ બંધવની વહુ, સખી પ્રત્યક્ષ વીખ્યાત
ભે. ૧૯

તે ભણી ભેવા મુજ માતા, વળી ગયો મુજ તાત
ખાકા છુચા કર માર્યાં તેને, વળી મે તેને ચોધ્યા દીનરાત
ભે. ૨૦

પુનરીપુનૃપ લાલને પુછે, મુળથી ભાંતપત તારી
વીગત સદીત કહે તું સઘળી, શંકા નહીં રાખ લગારી
ભે. ૨૧

એ જોગણુત્રીશમી દાલ વીચે, કહ્યો ધનજીના પુન્ય અધીકાય
સુપાત્ર દાન પાછગ ભવ દીધા, તેહ તણા દળ પાય

ચેણીક સુતા રીસાઈ અપાર, કહયા રાજને સમાચાર
પુત્રી વચન સુણી કોખે ભુપાળ, ત્રણશળ ચઢાવી અશરાળ
૩.

પછી નૃપ મહેલમે મહારાજ, ઘરેણા કપડા મંગાવ્યા સાર
હમને કાઢી દીધા પુર જહાર, ગોલદ્રા સુતા આવી લાર
૪.

ભમતા ભમતા હમે મહારાયા, કર્મજોગે અહીયા ચાલી આયા
માઠી નાંખી પેટજ ભરતાં, એમ કરતા હમે કાળ વીતાયા
૫.

એક દીવશ આપરો જમાઈ, મને જોઈ કહયો દરોગાને તાય
ખીચડાને તેલ અધીકાય, ડોશાને ફેલો મન લ્યાય
૬.

પછી પજી શાળ પ્રત સીધો, મન વાંછીત લોજન દીધો
એ કપડીની ખબર નહી કાય, હમે લોજા મનના મહારાય
૭.

સારી જાઆમાં કરાવ્યો ઉતારો, એ કપડી નીપટ પુતારો
મોઢે બોલે યાય રાછ રાછ, મન માલે ઘણો દગાબાછ
૮.

મહારા પીતા અરજ કરી તાય, ગોરશ વીના વહુજો દુઃખ પાય
ત્યારે કદો ગોરશ ઘણો રાજમાંવ, વહુજોને મોકલી લો મંગાય
૯.

માતા આવી કહયા સમાચાર, જનક જયો જોવા દરબાર
તેને ખાડા ખુચો કર્યો રાય, જોયો પણ ન મળ્યો તાય

૧૭.

પછી તારા જમાઈ પાય, માતા જઈ કરી અરદાશ
તેને પણ દીધી છીપાય, તેની ખબર અંતર નહી ઠાય

૧૮.

એ મહારી લિતપતી મુણાઈ, દુષ્ટ ઘણો છે તારો જમાઈ
મારા દુઃખની સઘળી વાત, આપ આગળ કહી જગનાય

૧૯.

હમે તો દુભાગ્યે અહીયા આયા, લાજ આખરૂં સર્વે શુભાવી
અરજ કરી આપને આવી, તમને પણ દીધા હટાવી

૨૦.

એ છે મુમદ્રા અતી લજવંતી, શીજવંતી ને સત્યવંતી
જેનાથી મગી મઈ છે તાય, એ તો અચરજ આવે અધીકાય

૨૧.

ગલ્લ કહે લાલને વાય, તારો ધન્નો હતો ભાય
દાસ તેજ એ હોય, તેને જોળખ તું જોય

૨૨.

એ કહી ત્રોયમી દાસ, ઉત્તસુ નામ ભુપાળ
તું દ.દ.ને લિતપતી તાય, લાલે વાત કહી મુવીમાય

દોહરા

ઘેર આવી લાલો કહે, રમણ બળી ઘર હેત
 મારો ભાઈ ધનનો હતો, રખે આવ્યો હોય તેવ ૧
 રમણ કહે હમે ઓગળ્યાં, પદમ લાંછણ છે પાય
 મહેલમાં આવી ત્રણે, ધનજી પાશે પ્યાય ૨
 નયણ નીદાલી ઓગળ્યો, દીવરને તે કામ
 પદમ ભેષ પગ તણો, ચંકાનો ન રાખ્યો કામ ૩
 ધનજી તરત બનાવીયો, પગનો પદમ પીછાણ
 પ્રત્યક્ષ દીવર બળીને, દીવો બરાયો આવ ૪

દાસ એકવીશમી

એવી જોમળની જોમ માયા બળી નહીં એ રાગી

દારિ તાતા ત્રણે બેઠાં બેઠાં તે સમી, દર્પ દીપે ન મમ વ
 એવી રેવરીયાની પુન્ય માયા બળી નહીં
 દારિ ત.તા. અંખે મંધી અંધુ પડે, આશ્વર્ષ તદયે બપોર ૧

દારિ તાતા એવી ૧

ધનજીને અર્જને એ જાણ્યો, બેઠાં બેઠાં મન મમ નહીં
 તાત પડે પડે બેઠે, કમજગ અપોર કર.૧ દ
 એ ૨

એ અ.એ રેવરી અ.ર.દી, અંખે મંધી મો.ન.દી
 ૧.૧.૧.૧.દી.એ.૧.૧.૧.૧.દી, અંખે મંધી અ.ન.દી
 એ ૩

અધીકો ખીચડો કોણુ દીયો, તુજ વીણુ અધીકો તેલ
સાલ દાલ ઘત ને ઘણિ, તુજ વીણુ કોણુ દે સહેલ
એ. ૪

મનોહર સ્થાન રહેવા લણી, મનોહર વચ્ચ મુચંગ હાં
તુજ વીન હમને કોણુ દીયો, પ્રવર ઠાલીયા પલંગ હાં
એ. ૫

લોજન મન ગમતા ઘણા, પ્રવર વીવીધ પકવાન હાં
આદરમાન દીધો ઘણો, તુ ઘણો ચતુર સુભણુ હાં
એ. ૬

ચાલીભદ્રની બેનડી, તુજ વીના કોણુ રાખંત હાં
તુજ વીના માત ખીતા લણી, કોણુ રાખે ચીત સંત હાં
એ. ૭

લોભધંઓ ત્રણે ઘર આવીને, કહયા લાલાને સમાચાર હાં
લાલો તો મુલુને હરખીત થયો, બણ્યો લણુ બંધવ બિદાર હાં
એ. ૮

આળ્યો છતચત્રુ રાજા લણી, નૃપને કહયા સમાચાર હાં
એ સદુ પરીવાર ધન્ના તણો, ચોભદ્રા ધનછની નાર હાં
એ. ૯

છતચત્રુ મુલુ માયુ ધુણીયો, ફાગટ દીધો સંગ્રામ હાં
પંચને લાલાના કહયા થઈ, જગમાં ગુમાવી મામ હાં
એ. ૧૦

ધનજી તો લાવેરે ભાઈઓ ભણી, મોટે મંડાણ દરબાર દાં
ચતુરંગી ચેના રાગ કરી, આવી મળ્યો ભાઈઓની ધરધાર દાં
એ. ૧૧

નરમાઈ કરે ઘણી, કાઠે અભ્યંતર સાત દાં
એ પાથે ચમર વીળવતાં, માથા ઉપર છત્ર વીથાગ દાં
એ. ૧૨

ચતુરંગ ચેના સાથે લઇ, આવ્યા મધ્ય ભગાર દાં
લોક દબારો રતુતી કરે, નમણ કરે ધરધાર દાં
એ. ૧૩

ત્યારે ધનજી પુરજન ભાગી, દાસગી કરે અંગીકાર દાં
ભાટ ભોલે વીરદાસી, મુખ મુખ જયજયકાર દાં
એ. ૧૪

વીરીય વાજીર વાજતાં, એક વીધ આવ્યા દરબાર દાં
વરો ભાઈઓને આપીયા, ભયાં મહેલ વિહાર દાં
એ. ૧૫

મહુ પરીવર જાડે મળ્યો, ન આવી બેઠાજીયો વચ દાં
ધનજી કહે વચુ જાડે, એ કેમ ન આવે મુખ મન દાં
એ. ૧૬

કરે જાડેજીયો કરે, પયારો વચ ભવન વિહાર દાં
એ જાડે કરે તેને, જાડે ભાજ એક ભરપર દાં
એ. ૧૭

મંધેર વરો મુખ મુખ, પાંચે જાડે જાડે દાં
જાડે જાડે જાડે જાડે, તે દેવ જાડે જાડે દાં
એ. ૧૮

એ વચન મુણી લાલો કહે, મારે ધનજી હૈયાનો હાર હાં
કુળમાં દીપક સારસો, હમને ધનજીનો આધાર હાં
એ. ૧૯

ત્રણે ભાઈ એ રીતથી, બાલે કરી નરભાય હાં
ત્રણે લોભધંઓ રાજભવનમાં, આવી હરખ શવાય હાં
એ. ૨૦

પાંચ ઇંદ્રીના મુખ લોગવે, ચારે ભાઈ ધર પ્રેમ હાં
હાજ કહી એકત્રીશમી, વરત્યા ખુશખેમ હાં
એ. ૨૧

દોહરા

જનક તણી આજ્ઞા લઈ, ત્રણ બંધવને તાંચ
ગામ પાંચસો વહેંચી આખ્યા, માન દીધું વધાય ૧
માલ આખ્યો વળી મોકલ્યો, મુવર્ણ રત્ન જઈત
ધરણી લોભધંઓ ભણી, ધનજી દે ધરખંત ૨
બંધવ આણુ માનવા, નાટકના ધુકાર
માલે ટોલ વભવતા, મુખ વીલચે સંસાર ૩
હાલ કેટલો એક ત્યાં રહ્યા, એક દીવચ અવધાર
રાજમેદી જુ જરૂર, ધનજી કરે વીચાર ૪
ધુર રમણી જોભદ્ર મુવા, બીજી દલધંભણુ સાર
જીતયત્રું મુવા વળી, તેહની ધર્મ બહેન અવધાર ૫
મનહરણી તરણી મગી, એ પાંચે મુખદાય
લિખ રાજમેદીને વીચે, મગવા તેનાથી ભય ૬

વળી ધનજી મન ચીતવે, શ્રીપુર નગર મઝાર
સગપણ ચેઠ સુતા ઘણી, દીધો ૬ ધર ખ્યાર
પહેલાં ત્યાં જઈ કરી, પરણવી તે ભાગ
પછી રાજઝાદી વીધે, ઠરવો ગમન વીચાળ

દાળ ત્રેત્રીશમી

તમ અનુરંગ શેન્યા તાય, સાથે પાંચ ત્રીયા પીતામ.૧
ચાલ્યો ઠર મોટે મંડાણ, સુણ્યો છતચત્ર મદાર.૧
મદીપત આટો ફર્યો આપ, વારંવાર કરે પાછી નરમ.૧
પુરો પ્રજાત પુનાઈગાન, ધનો શુભ મુશરૂજ ત.૧
પુન્ય પુરંદરૂજ તાત, સખાર મોઢાં કરૂજ તાત, વાર
પ્રજાત પુન્યગાન, ધનો શુભ મુશરૂજ તાત. અંતિમી ૧
ત.૧૦: મદનન બેગા કર, દીધી મારી પાગ પુત્ર
તેથી મેં દગાતરી શેન્યા, દીધાં ઝમટે. બીના વીચાર
દિ.૧: મજટે. ને અપર.૫ અધિ: મુશરૂજ
૮૫ મુશરૂજ કરે ન અ.૩ બીગાર પ. ૩
ધનજી મન ચીતવે, શ્રીપુર નગર મઝાર
સગપણ ચેઠ સુતા ઘણી, દીધો ૬ ધર ખ્યાર
પહેલાં ત્યાં જઈ કરી, પરણવી તે ભાગ
પછી રાજઝાદી વીધે, ઠરવો ગમન વીચાળ

કરતા સુખે સુખે મુકામ, મળ્યા ગામ ગામના બુપાળ
આબ્યા શ્રીપુર નજીક બહાર, સુણ્યા ચકરાય તે વાર
ભાષે મંત્રી ભણી સુણ્યા બુપાત, ફેજ ભણી દે પાછી વાળ

પુ. ધ. ૪

ભાષે મંત્રી તદા હાય જોડ, વેરી લોભીયાની નહી ફેજ
શ્વામી તુજ પુર માંહે આવે, કરતી અધીક અવાજ
વાગે, ઘોર નગારા આજ, ધીવીધ વાજીંત રહ્યો વાજ

પુ. ધ. ૫

મીસલત કરને મોકલ્યો દુત, આબ્યો ધનજી પાસ ચલાય
ધનજી કહે છે દુતને વાય, મહારી ચીંતા ન કરો કાય
કહે ચકરાજને જાય, મહારે આપસુ હેત ચવાય

પુ. ધ. ૬

વશે દત્તચોક પુર માંહે, તેની પુત્રી એક પુન્યવાન
ભગની પાચ ભાઈની તે, નીર્મળ શુભ રૂપે નીધાન
આગળ સગપણ દીધો મુળન, તેને પરણવા આબ્યો પીછાણ

પુ. ધ. ૭

આવી સમાચાર કહ્યા દુત, તેડ્યા દત્તચોક પ્રત્યે રાય
પુત્રી સર્વ દહીકત તાણ, દત્ત કહે સબ સાચી વાય
તુજ પુત્રીથી સગપણ થાય, ધનજી કયોહતો અહીયા આવ

પુ. ધ. ૮

વળી દત્ત દહે સુવે મહારાય, એનો ભાવ્યદીન અધીકાય
તેના પગથી દયો જટુમાન, તેની મોટી તપે લીલાક તેની.

એનો સગપણ મીઠો જિદાર, ધનજી ગયો પરદેશ પધાર
ધ. પુ. ૬

સાંભળ હજ્યો ચક્ર બુધાળ, તર્ક થોક પ્રત્યે સઃ
સેના ચાર પ્રકારની સંજ, સનમુખ આવ્યો છે નરનાથ સન
મળ્યા પ્રેમ ધરી લીજ્યાત, દેખી હરખ્યા થોક શાકા
ધ. પુ. ૧૦

પુરમાં કર મોટે મંડાળ, આવ્યા ધનજી અને મહારાજ
ભારી મહેલ બનાવ્યા મુખંડ, ટેરા કરાવ્યા દર્શ યથાથ ટેરા
કહે દત્ત ધનજીને વાચ, મુજ મુતા પરજો મુખાર
પુ. ધ. ૧૧

જાણે મહેશ્વર બુધાળ, મારે પુત્રી છે પુન્નવત
ને વળ પડેલા પર પ્રેમ, ભેટી ભુખી છે મુઠીમાન ભેટી
જાણે વાર વાર રાજન, આપ છે રીશાવાન મુવવત
ધ. પુ. ૧૩

દને ધનજી કહે મુવલે રવ, મારી જાણ કરી છે વળ
મદની જામીર જામીજીત, વાજવતઃ છે વચખ. વ પા
જાણ કરી મન લેખત વળ, તમે છે. ૬૬ મનુર મુખવ
ધ. પુ. ૧૩

જાણ મહેશ્વર કહે રીશ, ધનજી અને ભેટી વળ
દેડે રીશ પુત્રે રીશ, જે રીશ જાણે રીશ રીશ
દેડે રીશ રીશ રીશ, વળત દાવ્યે મદાર
ધ. પુ. ૧૬

દત્ત પુત્રીને તેડી રાય, જોળે અંપ તણે બેસાય
દીધી ધનછંને પરણાય, દીધો દાયજો અધીક શર્વાય દીધો.
પદમણુ છએ લેલી ચાય, ત્યારે પ્રેમ ઘણો માંહોમાંહ
ધ. પુ. ૧૫

પદવી નગરચેઠની રાય, દીધી દત્ત ભણી ધરક્ષેમ
તેથી વધી પ્રીત વીશેષ, બાણે હીરા જડીયો હેમ અણે.
પાંચે ધનછં પુશળક્ષેમ, આખી ઠાળ જત્રીશમી જેમ
ધ. પુ. ૧૬

દોહરા

જનક માતા અતી હરખ્યા, પેળી પુત્ર સપુત
વહુઓ છ મુખ આગળે, વીલશે મુખ મુત ૧
ત્રણ ભાઈ તોં ત્યાં રહ્યા, ગામ પાંચથો તીર્થા
વહેથી આખ્યા છે તેહને, ધનછં કુળે જધાય ૨
ગ્રીપુર નગર મધ્યે, ધનછં રમણુ છ સંગાત
મુખ વીલશે સંસારના, નાટકમે દીન ભાત ૩
એક દીવસ મન ચીતવે, નગર રાજમહી બાય
મળવું બે નીજ રમણીથી, દીલ કરવી નહી કાય ૪
એવી કરી ચીચારણા, તૈયાર થયો તે વાર
ચક્રાય દેવે તદા, ચતુરંગ ચેન્યા લાર ૫
રાજમહીને ચાલીયો, કરતા શીઘ્ર પ્રયાણ
પુર બહાર દેવ દીધા, બિડી રહ્યાં નીચાણ ૬

શ્રેણીક અભેદુવર સાથે, કરી મોટા મંદિર
સત્સુખ આવીને મળ્યો, જળર જગાઈ નવ

દાદા ચેન્નીશામી

અધ્યક્ષેશી મુખત્રી આરો, સરોવરને પગી સુદારેજ એ રેલી
આ અવસર પત્રજી આવે, જેણીકને વલોઃ ક્ષણેજ
મીડી

૧૩ રીત બીજા રીત કાણે, નવ ગ્રંથનું આપીડો પાણે

[illegible]

ત્યારે હબાર ધણે શોભાવે, ભેઈ નયણ બહુ વીકથાવેલ ૧૫
 જન પુરની શોભા ચઢાવે, પેખત હર્ષ આશ્ચર્ય પાવેલ ૧૬
 ત્યારે વીવીધ વાજંત્ર વબાવે, જન ભેઈ ભેઈ ગુણ ગાવેલ ૧૭
 એમ રાજબુવન ચાલી આવે, મોટા મહેલમાં ડેરા કરાવેલ ૧૮
 મેમા નૃપ સુતા આવે, ભેઈ પરમ સુખ પાવેલ ૧૯
 હાથ ભેડી ચરણ શીર ઠાવે, ધનલ બિછરંગ બિઠાવેલ ૨૦
 દ્રગ જળધારા વરસાવે, તેથી આણુંદ અંગ ન માવેલ ૨૧
 વહુ સાસુ ચરણે આવે, શીર વારંવાર નમાવેલ ૨૨
 સાસુ સુખથી શોભાવે, વાર આશીસે વધાવેલ ૨૩
 મહીપતી મેજબાની દીરાવે, સહુજનનીજનીજ ઘેર આવેલ ૨૪
 ચેનાને શીખ દીરાવે, ફેજ ફેરતી નીજ પુર આવેલ ૨૫
 એ ઢાલ ત્રેત્રીશમી ભાવે, એમ મંગલાચાર કરાવેલ ૨૬

દોહરા

વનીતા આઠ સહીત હવે, મુદર મહેલ મોઝાર
 સુખ વીલસે સંસારના, મુલદ્રા સહુમાં સરદાર ૧
 ચાકર દાસ દાશી ઘણા, વીનયવંત સજી નાર
 પંચેન્દ્રી સુખ ભોગવે, નાટકના ધુકાર ૨
 હવે પાંચસો ગામમાં, તણુ ભાઈઓની આણ
 ફાગ પાંચો કરોઠો ઘણો, લોઠ અતી દુઃખીયા બાણ ૩
 અતી દુઃખીયા જન ભેઈને, ચીતવે છતચત્રુ રાય
 પુન્ય દીણ બધેવ તણુ, દોભાગી દુખદાય ૪

એહનાં પગલાં યદી, પડયો કાળ અસરના
 એમ ચીતવી ત્રણે જાણી, કાઢી દીધા ભુખા
 મગધ દેશમાં આવીયા, માલ જગદ તઈ સાથ
 પછી વરવા થઈ, યયો મુકાબ મુલત
 તેદ પાંચસો ગામમાં, લોક પન્નાની અજ
 માને મુજશ કરે પત્રો, આગ્યવાન પડીયાવ

હાલ ચોત્રીશમી.

તાવ જગીના વનમે બાજમે, મગધ નૃપાં પેટાં એક
 એ બાજમે ત્રણે જાણે, નગર રાજમણી અખી
 અખીક કરીવેળા પેચેલા, પેદા જરીને તખી
 પદ દન પછડા અજ દીધે, ખનજી થયો પામદી
 પદ દન નીચે વધુ જાણે, ને થય અખીક દેમદી
 મગધ નૃપાં ખનજી પૂર જદર, નીચેને જદર વડી
 પડીકર ને જાગ જાગે નગર, અજ ખન દીધે તરીકે
 મગધ નૃપાં ખનજી પૂર જદર, નીચેને જદર વડી
 પડીકર ને જાગ જાગે નગર, અજ ખન દીધે તરીકે

ત્રણે ભાઈ મનમાં વીચારે, દેખો ભાઈનાં પુન્યોરે
 હીજ પુન્યા આપણે ત્રણે ભાઈ, આપદા સહી એજાણુનોરે
 પાઠ ૪

એટલે ધનજી ત્રણે ભાઈને, ઓળખ્યા તે વારીરે
 પાચસો ગામ આખ્યા એ વેહચી, કંઈ વીધીને યયા ખુવાંરીરે
 પાઠ ૫

તે કહે કાળ પડયો અતી આકરો, કોખ્યો છતશત્રુખુપાલોરે
 બિહર ભરીયે છેયે વેચ કરીયાણો, કર્મ તણી ગતી નીહાળોરે
 પાઠ ૬

કોમળ વચને ધનજી બતલાવે, હાથ ભેડી ત્રણ ભાઈનેરે
 નીજ ઘર લાવી સ્નાન કરાવે, વસ્ત્ર ધરણા પહેરાવેરે
 પાઠ ૭

સોજન ભકતી જુગત અતી કરતો, આખ્યા કોડ સૌનેયારે
 ત્રણ ભાઈઓને ધનજી આખ્યા, રૂડી રીતે રખાયારે
 પાઠ ૮

તે શોનેયા પોટ બાંધી લઈ ચાલ્યા, દરવાન દીધા અટકાવીરે
 તે લઈ પાછા આવ્યા, મુકયા ભાંડાર માંહીરે
 પાઠ ૯

ધનજી ભાણે આપ અહીયા રહો, મુદર મંદીર માંહીરે
 એમ કહી ત્રણે ભાઈ રાખ્યા, લીધી સોજાઈ બોલાઈરે
 પાઠ ૧૦

બાઈ લોભઈની ભક્તી કરે અતી, ધનછની અપીકારે
મનની લેહર તદન મટાડી, આણ માને યરડે
પા. ૧૧

તલે બાઈ મનમાં વીચારે, એ રીદ સંપદા પડે
તે સદુ ધનછ તણા પ્રતાપે, પ્રત્યક્ષદી રેખડે
પા. ૧૨

એદ અવશર મુનીશ્વર, ચલે નાણી સમિ સર્વા વન માફે
માન પીતા મારે વનમાં જાયે, વાંદે પાંચ અંગ નખાંડે
પા. ૧૩

વણી મુઠ્ઠીને ગુણે લાભે, મુ એ અપીક અવ. ૧૪
જ્યા મયા ત્યા આપદા અડી, વીપત્ત વીવીપ મે ૧૪
પા. ૧૪

જુને ભવદ વન કંઠે સદુ, પદેતાથી મુખાડે
ધનછ મુખવ હંપે તેમ, રીદ વૃષ્ટી ભટુ ૧૫
પા. ૧૫

મન જમજ પડો મુટ્ટીવને, રન હંપે મુખકાળે
કર મનને કોઈ નહિ પડે, રજુ કાઠે કમો ભવે ૧૬
પા. ૧૬

તે રન જમજને મનવર્ધન, રીદ રીવે અવ. ૧૭
૧૭ રીવે રન રીવે ૧૭, ૧૭, અવ. ૧૭
પા. ૧૭

લાલો, ખાતો ને વગી કાલો, સમજ્યા તે ત્રણે ભાઈરે
 શંખમ લઈ શીવપુર પહોતા, એકા અવતારી યાઈરે
 ૫૧૦ ૧૮

ગુરુ વાંદી ધનજી ઘેર આવ્યા, વેર મટ્યો મુખદાયરે
 ચોત્રીશમી હાલ કહીએ, શાંભળતા આનંદ યાયરે
 ૫૧૦ ૧૯

દોહરા

ઘણા વરસ મુખ વીલશીયા, આઠ હમણુ સંઘાત
 ધનજી હવે કંઈ વીધીએ લહે, ચરણ અમોલખ આઘ ૧
 એક દીવસ ધનજી ભણી, રનાન કરાવે નાર
 ભાઈ યાદ આવ્યો તદા, છુટી આંખે આંસુ ધાર ૨
 ધનજી કહે દોણુ ડહવી, નયણુ ઝરે તુમ નીર
 મુખદ્રા કહે સાંભળો, શાલીભદ્ર મુજ વીર ૩
 શ્રેણીક ઘેર આવ્યા પછી, મુજ બંધવ મતીવંત
 નીત નીત એક કામણુ તજે, ચરણુ લેવા ચીત ખંત ૪
 દોણુ કહેશે મુજ બેનડી, કેને કહીય હુ વીર
 એ દુઃખ શાલે અતી ઘણો, પડ્યો ભાઈ વગર પીર ૫

હાલ પાંચીશમી જતનીની દેશી

ધન્નો કહે બંધવ તમારો, છે કાયરનો સારો
 ઘયો ચરણ લેવાને તૈયાર, વળી વીલંબ કરે અરો
 ઘયો ચીંતમાં સરસ વેરાગો, વગી કર રહ્યો ઘાતઃપે
 તેથી કાયર કહેવાય તેહ, તુ પણ કાયર મેઢ વટે
 બંને કાયર બહેનને બાઈ, મગી ભેડી સરખી બપ
 મુઝીને ચોખદા તે વાર, અતી દોહરી તાગી અપા

દોહરા

કહે ચોખદા માલીબા, કેમ નીરો મુજ જાન
 દીવસ બચીમે સદુ તજી, લેયો ચરણ મુદાન

જતની

જા. રમણ તજવી અતી દેહરી, વાન રમી છે અતી મે
 જે તમે મુદીર સ યાન, તેા અડે છેદો મે

દોહરા

ધન્નો મુજ બન કીતવે, મે ગુલામી ના
 કયે મુજ કીતવે દે. અગર તદ્યે ધી

જતની

અગર તદ્યે અ. જા. કીતવે મુજ કીતવે વેરા દોહ
 અ. કીતવે કીતવે, જે દે. અ. કીતવે કીતવે

૧૨૩

દોહરા

ધનજી કહે પીયુ ત્રીણા તંણો, તુટો સગપણ એહ
હુ વીરો તુ જનડી, અવીચલ સગપણ તેહ ૫

યતની

મા તો અવીચલ સગપણ સારે, એમ કહી ધનજી બેઠ્યો તેવારે
યારે બિલી મુશદ્રા પલ્લો ગાલ, એ તો કરે ઘણી લાલ પાલ ૬

દોહરા

લાલ પાલ કરીને કહે, કેમ જયો મુજ છંડ
જયો તો હવે સંખશુ, બાલક જેમ રંડ મંડ ૭

યતની

રંડી માડી રાખશુ પ્રાણ પ્યારા, બોલે રોવંતી દ્રગજનધારા
રહો રહો શુભ ગેહ, એમ કેમ દીજે જટકે છેહ ૮

દોહરા

છેહ ન દીજે સાહેબા, લુલ લુલ લાગુ પાય
વીલાપાત કરવી કહે, હમણા તજ મત ભય ૯

યતની

હમણા મત ભવો છટકાય, બધવનુ દુઃખ યાય અધીક
વળી પ્રીતમનો દુઃખ જમણો, જાણે દાઝયા ઉપર લાગે લુણો
એમ કુંવા વીલાપત અનેક, પણ ધનજી માને નદી
એ કહી પાત્રીયંબી દાલ, હવે ધનજી ભાષે મુવીચાળ ૧૦

માત પીતા સુત કમળી હે, બ. સ્વાસ્થ્યો સંઘ.
પરભવ મતા છાને હે, પ્ર. કોઈ ન આવે. તારો
મુ. તી. ૧૩

મે ભટુ દુઃખ લોગબ્યા હે, બ. નકા નીગોદ વીચ.
દવે અવરુર આ આવીયો હે, પ્ર. તોડુ ગોદ નાંભડો
મુ. તી. ૧૪

એ દીવસ પરભવ નીચ હે, બ. જયે. અવસ્ય છા
તો પદતા કરણી કરે હે, પ્ર. તોડે કમં અતીસો
મુ. તી. ૧૫

તુ વચ મુજ મજે મદી હે, બ. લીજે મંજમ બા
તપ જપ કા કમં કાદમે હે, પ્ર. તોડે મીચ મુખંસ. તી
મુ. તી. ૧૬

દીવ જા.મ. વચ કા હી હે, બ. તે. હે પાપનંદ કા
સ્વાસ્થ્ય જાંચ જા.પંચો હે, પ્ર. તું હે નીપુણું કાંભવો
મુ. તી. ૧૭

અંતે વચવ મુજને કા. હે, બ. જા.મી મીન વેચ
અવર હેચ કા.મ હે, પ્ર. કા.મ કા.મ અવર હે
મુ. તી. ૧૮

અવર હેચ કા.મ હે, પ્ર. કા.મ કા.મ અવર હે
અવર હેચ કા.મ હે, પ્ર. કા.મ કા.મ અવર હે
મુ. તી. ૧૯

દાય નેડી પીઝિને કહે-હો, પીઝિ આપ લો સંજમ ભાર
 તો હું સંજમ આદર હો ॥ ખરા ખરી આપ દાર
 પી, લી. ૨૦
 હાલે બલી છત્રીયામી હે પીઝિલ, પ્રતીવૃતા વરનારે
 પતી સાથે વૃત લેણુક હે, પ્રેમદે તતક્ષણ યદ્ય તૈયારકે
 સુ. લૈયે સંજમ ભાર ૨૧

દોહરા

ધણને થીર કરી આવીયો, ધન્નો સાલીસદ્ર પાશ ૧
 મૃગપતી જેમ તડકને, બોલે વચન વીમાય ૨
 દીન દીન એક ત્રીયા ઊઠને, મત કર વીલંબ મુજણ ૩
 હું તારી પાછળ ખડો, હું યા આગેવાણ ૪
 એમ મુણને વીશમય યયો, એટલામાં મુણી વાત ૫
 સમે સર્પા વનમાં પ્રભુ, સંત સતીયા બહુ સાથ ૬
 પ્રભુ વાંદી વાણી મુણી, બોલે વચન બિદાર ૭
 ચરણ હમે લઈશુ પ્રભુ, તાર તાર હમને તાર ૮
 હન કહે વીલંબ ન દીલયે, પ્રભુ વાંદી પુર આથ ૯
 શાલીસદ્ર કહે ચરણ લડો, અનુમત હે મુજ માય ૧૦
 માયા વીલાપ કર્યા વણા, તેમજ બત્રીસે નાર ૧૧
 રણ મન ઠોલાણું નહી, તેથી આજ્ઞા દીધી બિદાર ૧૨
 મોટે મંડાણે કરી, વીર પ્રભુ પાશે આય ૧૩
 બહેન ભાષ ને ધન્નો, ચરણ લીધો મુજદાય ૧૪

નાટક સહુ વીટંબણા હે, ભ. ગીત સહુ વીલાપાત
ભાર ભુત આભરણુ કહ્યા હે, પ્રે. મુત્ર વીધે જગનાથકે
સુ. લી. ૬

ભોગ ભુજંગમ સારખા હે, ભ. રોગ સરીખા ભોગ
અંતકાળ દુખ દાયકા હે, પ્રે. ત્યાગ્યા શીવ ઓદોઅકે
સુ. લી. ૭

ભવ અશાતા વેદની હે, ભ. બાંધી બહુ ભવ મહિ
કર્મ બિદય આવ્યા છતાં હે, પ્રે. પામે દુઃખ અધાયકે
સુ. લી. ૮

ભવ અશાતા વેદની હે, ભ. સંજમ તપ કર સાંજ
તોડયાથી બહુ દુખ મટે હે, પ્રે. અવસર મળ્યો આજકે
સુ. લી. ૯

કુસાગ્ર મુખ મનુષ્યના હે, ભ. આયુધ્ય અદ્ય મુગ્રેમ
કેમ તે પ્રતે આગળ કરી હે, પ્રે. બાણે નહી જગ જમકે
સુ. લી. ૧૦

બાળપણે એ આપણે હે, ભ. દેખી અધીક અશાર
ધર્મ તણ અધર્મ કરે હે, પ્રે. ઉપજે નરક મજારકે
સુ. લી. ૧૧

પીર પણે તે મનુષ્યનો હે, ભ. એક બિતમ ભવ
અધર્મ તણ ધર્મ આદરે હે, પ્રે. મુર મુખ લહે અતીવકે
સુ. લી. ૧૨

દાદા સાહેબીશમી

લંકા જાત્રે રોનુ લાવજો, જાત્રેને જાત્રે પડાવજો ગાન
પુરથી વોદાર કયો તમ પ્રભુજીએ, બંને મુન
ધર પ્યારીજી કાંઈ બંને

મયા મયા તપ કરે આકરો, છત આજા તમ મુખ
પરમખીનીત બિહારી, મુનીશર આતમદ્ર પનજી
કમ કટયા મુશ્કીર અતી, પરમવ નીત ઉ
એ આંકી

છત મંત્ર રહેવા જતી મુખ તરેવા, તપ
મદમદેવા બારી કાંઈ તપ રપ મદમદેવા, કાગ
૧૪મે મમેઃ સર્વા પ્રમુ દીનકારી, પામ
મ કમકમે કદે છતેવર, માંત મત્યા મુજુવા ય
કાંઈ ચંત

જુજ મનને દે દે ભગે, મસ પાસે મુજી
૧૪મે

છત મ. જ. કાંઈ કાંઈ, મ. મ. ની જ મંદીર બ
કાંઈ મ. મ. ૦

મ મ રે કાંઈ મ. મ. કાંઈ મ. મ. ની જ મંદીર બ
૧૪મે

કા. છત મ. મ. ૧૪મે, કા. મ. ૧૪મે

કા. મ. ૧૪મે, કા. મ. ૧૪મે, કા. મ. ૧૪મે, કા. મ. ૧૪મે

તેથી બંન્ને મુનીશ્વર પાછા શ્રીરીયા, દીર્ઘાંત કાળ પછી
ધારી, દીર્ઘાંત૦

છન વચન સત્ય કરવા કારણ, પાછા આવ્યા બીજી વારી
પરમ૦ ૬

તો પણ પોતીયે નહીં જોળખ્યા, રોહી રાખ્યા ઘરબારીજી
કાંઈ રોહી૦

ધર માંડી પેશવા નહીં દીધા, ચીતવે મુનીશ્વર તે વારી
પરમ૦ ૭

જુઠો વચન નવી ઘાય પ્રભુનો, પેશવા ન દીધા રોજગારીજી
કાંઈ પેશવા૦

મુ જો કિખાલો આવો હોવે, મુજ માતા વાંજણુ ધારી
પરમ૦ ૮

જોમ વીચારી પાછા વહીયા, માર્ગમાં મળી મહીઆરીજી
કાંઈ માર્ગ૦

મોટો માટલો ગોરસનો તેનો, શાગભદ્ર દેખ્યો બારી
પરમ૦ ૯

જોતા સાથે જિભી ગુજરી, પમભર ન ખસી તેહ વારીજી
કાંઈ પમ૦

હોચન વીકસ્યા, તનમન દુલસ્યા, નયણુ છુટી જળધારી
પરમ૦ ૧૦

તન તારો માવાથી જિવો, અધીક સ્નેહ વયે કરધારીજી
તું અધીક૦

દોહરા

જદા વહુઓ સહીત હવે નીચ સુત વંદણ કાજ
 અવી આડંબર કરી પ્રણમી શ્રી જીનરાજ ૧
 દિશવ મુની અણુદેખવે, જીન પ્રતે પુછે સાર
 પ્રમુ ભાષે દોનુ મુની, થીર ચીત દીધો સયાર ૨
 સાંભળને ધરણી દગી, આકંદ કરે અપાર
 વહુઓ લઈ પરવત ચડી, દેખણ સુત દેધાર ૩
 પોદયો સુત ભેડ કરી, રાવે જુઓ પાડ
 વીલાપાત અતી કર રહી, ધ્રગ ધ્રગ મોહ વીકાર ૪
 રે સુત માતા પ્રતે હવે, બે લિલાડી નેણ
 સરસ મુધારસ સારખા, વામરીયે વર વેણ ૫
 અ અવસરના બોલણ, સાલસે દીન રાત
 બોલ્યા બીના સરસે નહી, ચો વાતાં ઝેક વાત ૬
 અંખ્યા અંમુ નાંખવી, બહુ વીધ વીલખે માત
 પણ મુસ્તીર ઝીરી સારખે, શાલભદ્ર મન માત ૭

શાલીલદ્ર મન એમ વીચારે, કોની માતા કેનો મુત
કહ્યો મહારે કોનીં સાં ૯

એ મુજ માતા ઘઈ વાર અનંતી, હુ વાર અનંતી
અંગજ થયો મહારા હુવારં સાં ૧૦,

મુરગીરી જેમ અડોલ કર્યો મન, શાલભદ્ર સામો નવી
જોઈયો મહારા શાલં સાં ૧૧

દ્રેણીક નૃપ ભદ્રાને સમજાવે, એતો મુનીવર અવસારે
થીર રહ્યો મહારાં સાં ૧૨

તે માટે મોહ વીલાપ ન ફીળે, એમ સમજાવી ઘર
પહોચાવીયો મહારા એમં સાં ૧૩

બાર વરસ મુની ચારીત્ર આરાધી, એક માશનો
અલ્પશણ કીયો મહારા એકં સાં ૧૪

સ્વાર્થ સીધ મે જઈ ઉપજ્યો, આયુધ્ય તેત્રીશ સાગરનો
પામીયો મહારા આયુધ્યં સાં ૧૫

મનુષ્ય ઘમને ચીવપુર લેશે, શાલીલદ્રનો હાલ
મુજાવીયો મહારા શાલીલદ્રં સાં ૧૬

બીજુ ત્યામ પ્રસાદે મુજશ લહ્યો, બારી માલ પ્રસાદે
હંખ થયો મહારે બારીં રીખ તાય પ્રસાદે મુખ થયો
મહારે રીખં સાધુજીં ૧૭

શાલીભદ્ર મન એમ વીચારે, કોની માતા કોનો સુત
કહયો મહારે કોનીં સાં ૯

એ મુજ માતા ઘણ વાર અનંતી, હું વાર અનંતી
અંગન થયો મહારા હુવારં સાં ૧૦

સુરગીરી જેમ અડોલ ક્યો મન, શાલભદ્ર સાથો નવી
જોઇયો મહારા શાલં સાં ૧૧

ગ્રેણીક નૃપ ભદ્રાને સમજાવે, એતો મુનીવર અવસરે
ચીર રહયો મહારાં સાં ૧૨

તે માટે મોહ વીલાપ ન કીલે, એમ સમજાવી ઘર
પહોચાવીયો મહારા એમં સાં ૧૩

ભાર વરચ મુની ચારીત્ર આરાધી, એકે માશનો
અણુશણ કીયો મહારા એકં સાં ૧૪

સ્વાર્થ સીધ મે જઈ ઉપલ્યો, આયુધ્ય તેત્રીશ સાગરનો
પામીયો મહારા આયુધ્યં સાં ૧૫

મનુષ્ય ઘણને શીવપુર લેશે, શાલીભદ્રનો હાલ
સુણાવીયો મહારા શાલીભદ્રં સાં ૧૬

બીલુ શામ પ્રસાદે મુજ્ય લહયો, ભારી માલ પ્રસાદે
દરખ થયો મહારે ભારીં ત્રીખ રાય પ્રસાદે મુખ થયો
મહારે ત્રીખં સાધુદં ૧૭

होमर—सोरथ

કદયો પન્નાનો અખીકારે, સાગીભદ્રના વખાવો
કેવજ પામ્યો તાયરે, કમં અપાય મુકતે મયો. ૧
કંઈ એક કથા મજારે, સ્વાસ્થ ગીધ પન્નો મયે
જાની વહે તે વાયરે નીચે એમ કહીયે નહી. ૧૧

દાદા મેદાન

સવજ ઉચ્ચાંગિયે વર્ષે કોઈ-કોઈ, દાન ખદા ૧૫૬ અ.૧૦
અ.૬૫, ખદાઈ દીન ૦ અ. ૨૦

[illegible]

१३. अङ्क ४. १००० २. १००० ३. १००० ४. १००० ५. १००० ६. १०००
 ७. १००० ८. १००० ९. १००० १०. १००० ११. १००० १२. १०००

Journal of Management Studies, 1986, 23(1), 7-10
© Blackwell Publishers Ltd. 1986

[illegible]

તેરાપય શવૈયા

શુભ વીના લેખનો મુદ્દા ન માનત
 એ અલખના કીયા નીવેડા
 શુભ પાપ ને ભુદા ભુદા ભણત
 આશ્વ કર્મને હેત ઉરેરા
 આવતા કર્મને સંવર રોકત
 નીર્જરા કર્મ ને હેત વીખેરા
 બધે તો એવને બાધ કરે રાખત
 શાશ્વતા મુખ જયુ મોક્ષમેં દેરા
 એવા ઘટ પ્રગટ કર્યા તબ
 મેટયા ભવ એવાના મીઠ્યાંત અંધેરા
 નીર્મળ જ્ઞાનથી લિધોત કીયો તબ
 એ તો પંથ પ્રભુ તેરાઈ તેરા ૧
 તણુસો ત્રેસક પાખંડ જગતમાં,
 થી જૈનધર્મથી સર્વ અનેરા
 દ્રવ્ય લીગી કેઈ સાધુ કહાવે,
 તેને પણ પકડ્યા તેનાજ કેડા
 તેને દુર તજે તે સંત,
 વીધ વીધ ઉપદેશ દીધા

જૈન આશ્રમ જેણે પ્રમાણ કરીયા,
 તત્ત્વ પાછાંડે પંથમાં પડયા તીખેસ
 મન અનન દાન દયા બતાવત,
 માનવ નીવેલ કરત નીવેલ
 મો જીવજાત મરે મરે બતાવત,
 મેં તે પંથ પ્રય તોરાદો તેરા

જૈન માર્ગ.

ચોથે ઠાણે આખીયોરે, પંચમ ઊદેશા માય
કુપાત્ર તે કુસેત્ર છેરે, વાળ્યા નીરફળ થાય
સુ. ૫

અસંજતી અવતીનેરે, અષ્ટમ શતક કહાય
છકે ઊદેશે જ્ઞાતમ પુછયો, વીર પ્રતે મુખદાય
સુ. ૬

સચીત અચીત પ્રાસુક અપ્રાસુક, પ્રવી લાભ્યા મુથાય
જૈન કહે એકાંત પાપ હુવેરે, નીર્જશ કીચીત નાય
સુ. ૭

આનંદ શ્રાવક લીધો અભીગ્રહ, ઉપાશક દશા કહાય
અન્ય તીર્થાંને આજથીરે, દેવુ દેવાવુ નાય
સુ. ૮

મુખા લોહાને દેખનેરે, જ્ઞાતમ જીનપે આય
પુછયો મુ લીધો પુર્વે, તેહના ફળ એક પાય
સુ. ૯

તેથી જાન કુપાત્રનારે, ફળ અની કડવા કહાય
હીન્સક બણી હીસા કરી, લીધા ધર્મ કહાંથી થાય
સુ. ૧૦

સાવધ જાન પ્રશંસીવારે, ઘાતક કહીયે તાય
સુજગંથ ભારમા અધ્યયને, નીચમી જાયો માટે

દાન નીચેથી લેજુવાજાની, પૃતીનું છેલ્લું
તે કારણ વર્તમાન કાળમે, મુન કહે

૧૭ કાપાની રણા નીમીત્તે, પુન્ય ન કરે
એ પણ મુમુક્ષુ અમરિયે, આપ્યો મી

૧૮ પાંચમ અપ્યનમિયે, ગાત્રીમર્મી
દાન દેત તેવ. ને અવગરે, મુની ન

૧૯ અમલ દેત મંત્ર. રાંડે, મહત્ત્વ વાળી
દેતે નવે મુનિ. રે. દુષ્કર્મ ને

પ્રાવકનો જે આત્મારે, અવિરતની આપેક્ષાય
પાસ છે છ કાયનોરે, નિર્મલ વિચારો ન્યાય
સુ. ૧૯

શામાવિક્રમે પણ કહીરે, અધિકરણ જિનરાય
ભગવતી સપ્તમ્ શતકમેરે, પ્રથમ ઉદ્દેશા માંય
સુ. ૨૦

ખાણા પીણા પહરણારે, ત્યાગ્યાંથી હુવે ધર્મ
સોગ્યાં લોગાયાં વહી, અનુમોદા બંધે અશુભ કર્મ
સુ. ૨૧

સાતા દિયા સાતા હુવેરે, ધમ અન્ય તીર્થો કહન્ત
મુયગડાઅંગે શ્રી જિન ભાષ્યો, તે સુણીનયો વિરતન્ત
સુ. ૨૨

ન્યારો આજ્ઞા માર્ગથીરે, અલપો સમાધિથી ભણ
ધર્મ તણી નિન્દાનું કરતા જેહ, વંદે ધમ વાણ
સુ. ૨૩

અંધ મુખારે કારણરે, બહોત મુખનો હારણ હાર
અમોહરો કારણ અછેરે ભાષ્યો શ્રી જગતાર
સુ. ૨૪

લોહ વણિક જિમ જુરસેરે, તેહ પડપણ હાર
મુત્ર દેખી નીરણ્ય કરારે, જિમ હોવે નિસ્તાર
સુ. ૨૫

સુભાઉ પ્રમુખ પુવે ભવેરે, સુખ વિપાકરે માંહી
દાન દઈ શુદ્ધ સાધુનેરે, એકા અવતારી યથા તાહી
સુ. ૩૩

શિવમગ ખીજે શોભ છેરે, તીજે તપ કહી વાય
શુભ ભાવના ચોઘો કહ્યોરે, આરાધ્યા સુખ થાય
સુ. ૩૪

અથવા ઉતરાધ્યયનમેરે, મોક્ષ માર્ગે એમ ચાર
જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર, તપ નીકાવણી ધુર અંગ મનર
સુ. ૩૫

સમ્યક્ જ્ઞાન દર્શન વહીરે, તત્ત્વ યથા તથ્ય નહુ
કર્મ રૂકે ચારિત્રથીરે, તપસૂં કર્મ બોદાણુ
સુ. ૩૬

જન ભાષીત એ માર્ગે છેરે, અન્ય અન્ય મત નહુ
શુભાન કહે જલ ભાવશેરે, સાધ્યા શીવ સુખ સ્થાન
સુ. ૩૭

